

Izhaja ob 4. jutraj.

Stane mesečno Din 25.—; za ino-
zemstvo Din 40.— neobvezno.

Oglaš po tarifu.

Uredništvo:

Ljubljana, Knafljeva ulica šte. 58.
Telefon šte. 72, ponoči tudi
šte. 24.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravništvo: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 54 — Telefon št. 36

Ispralni oddelki: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 4 — Telefon št. 499

Podružnici: Maribor, Barvarska ulica
št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta

Račun pri poštne čk. zavodu: Ljubljana
št. 11.843 — Praha čislo 78.180
Wien, Nr. 105.241

Današnja številka obsega 20 strani in stane 3 Din.

Ljubljana, 4. decembra.

K italijansko-albanskemu paktu, ki ga je objavila Italija kakor nalašč natančno na praznik našega narodnega ujedinenja, prihajajo sedaj tudi komentariji italijanskega časopisa. Mora pa se naglasiti takoj, da fašistični časopisni komentariji neugodni vtis, ki ga je objavila pogodba napravila na celokupno našo javnost, le še povečuje; italijanske pretenzije, ki so se dokumentirale s tiranskim pogodbom, stopajo na osnovi fašističnih komentarjev, izražajočih nedvomno pravo naziranje rimske politike. Še jasneje in določeneje v ospredje.

Fašistični tisk se sklicuje na sklep pariške poslaniške konference iz leta 1921., s katerim se daje Italiji prednost pri čuvanju nad integriteto Albanije. Toda naša kraljevina je pokazala namram Albaniji tako v teoriji kot v praksi dovolj dokazov, da se z naše strani Albaniji ni bati nikakega ogrožanja niti politične niti teritorialne nedotakljivosti. Naša vnana politika je neštetokrat pokazala, da računa z državno neodvisnostjo Albanije kot s fiksno postavko. Danes bi zategadelj Italija težko dosegla pristanek pristojnega foruma, to je Društva narodov, za tak mandat, kakor trdi Italija, da ga ji je nameravala prisoditi pariška poslaniška konferenca. Ako bi si v Rimu ne bili tega v sveti, pač ne bi sklepali z Albanijo pogodbe, kakor so jo sklenili, ker bi bila odveč.

Verjetneje je tedaj nasprotno, da namreč Italija rabi za forum Društva narodov baš tako pogodbo, kakor jo je dosegla v Tirani. Zakaj z njo bi mogla Italija nastopiti v Ženevi z zahtevo, da se ji prizna mednarodna nujnost in pravilnost njene imperijalistične politike na Balkanu.

Proti temu mora brezpogojno nastopiti naša diplomacija. Prav tako tudi proti trditvam, ki se z italijanske strani izražajo bolj ali manj prikrito, da so na naši strani izvori neprestanega notranjega nemira v Albaniji. Ako bi se smela, nova italijansko-albanska pogodba razlagati na ta način, da je Italija dobila z albanskim pristankom pravico, da more v slučaju večjih notranjih nemirov intervenirati, tedaj bi se to faktično reklo, da je samo od Italije odvisno, kateri režim je v Albaniji na vladi. Ali ta interpretacija vodi že do absurdnosti in ako bi jo dopustili, tedaj bi pomenilo to ne le nepopravljivo škodovanje našega državnega prestiža, marveč tudi opasno faktično ogrožanje naše državne pozicije.

V prvi Narodni skupščini se pripravila vrsta interpelacij na vnanjega ministra dr. Ninčiča. Nedvomno ostane vsa naša javnost v največji meri pozorna na Ninčičev odgovor. Zakaj iz njega ne bomo videli samo, kako motri naše vnanje ministrstvo fatalno afero albansko-italijanske pogodbe, marveč tudi, koliko je sposobno parirati nepričakovan udarec od italijanske strani. Italijansko-jugoslovenski odnosi so prizadeti na tako občutljivi točki, da se tu ni mogoče več izmakniti točnemu odgovoru in običajna taktika dr. Ninčiča se to pot prav gotovo ne more obnesti.

Pa še več nego to. Situacija je tako resna in primer italijanske neprijaznosti — da rabimo najmilejši izraz — tako kričati, da se vloga dr. Ninčičeva vzpriči vloženi interpelaciji ne more motriti samo s stališča notranje politične strukture. Ne le opozicija, celokupna naša javnost, vladna prav tako, kot opozicijska, stoji pred nalogo, da prisili svojo vnanjega ministra k točnemu pojasnilu afere. Tudi vladna večina je dolžna, pred seboj, pred državno celokupnostjo, pred vsem narodom, ne le pred svojim ožjim strankarskim forumom, pojasniti vlogo dr. Ninčiča in izreči nad njim pravično sodbo. Tu ne gre več za ministra, pripadajočega radikalni stranki, marveč gre za ministra celokupnosti, gre za celotno državno vnanjo politiko, ki ne sme nikdar biti samo politika ene stranke.

Ako smo politično zreli, ako se zavedamo izredne odgovornosti, ki jo ima današnje narodno predstavništvo pred bodočnostjo, pred bodočimi generacijami, tedaj se mora odgovor dr. Ninčiča na stavljenе interpelacije motriti samo iz državnega, ne s strankarskega stališča. Ako se izkaže, da dr. Momčilo Ninčič ni bil kos svoji nalogi in da se je njegova taktika napram Italiji popolnoma ponesrečila, tedaj se morajo iz tega spoznanja izvajati konsekvence in v vnanjem ministrstvu se morejo izvršiti izpremembe, ki bodo garantirale zanesljivost in uspešnost vnanjo politiko. V parlamentarnih državah niso redki slučaj, da stranka prepusti tudi svojega lastnega ministra usodi, ako se izkaže njegova nesposobnost ali makar samo njegova prevelika pogrška. Slučaj italijansko-albanske pogodbe pa je prav gotovo dovolj važen primer, da se na njem preiskusi dr. Ninčiča vnanjepolitično delo.

Gotovo je, da ni enostavna stvar vo-

Zahrbtna politika Italije

V Parizu in Londonu simpatizirajo z našim odporom radi tiranske pogodbe. — Dr. Ninčič v zadregi. — Zanimiva izjava prijateljskega diplomata. — Italija je pogodbo izsilila!

Beograd, 4. decembra p. Razburjenje radi italijansko-albanskega pakta se v političnih krogih tudi danes ni poleglo. Zanimivo je, da se po poročilih iz Pariza in Londona v tamošnjih službenih krogih simpatično spremlja odpor, ki je bil izzvan v vsej naši državi. Tudi nocoj je bil minister zunanjih del dr. Ninčič na dvoru. Poleg tega je imel dr. Ninčič radi interpelacije, ki jo je vložila opozicija nanj radi albansko-italijanskega pakta, danes sestanek tudi z dr. Korošcem. Po sestanku je izjavil dr. Ninčič vašemu dopisniku, da je obvestil šefe vseh ostalih parlamentarnih skupin.

Ker naš poslanik v Tirani g. Jeftić še vedno ni prispel v Beograd, vladna še nima preciznih in stvarnih pojmov.

Beograd, 4. decembra p. Uredniku »Vremena« je izjavil diplomatski predstavnik ene nam zelo naklonjenih evropskih držav glede italijansko-albanske pogodbe: »Italija je leta 1921. dobila od veleposlaniške konference nekako pravico do posebnih interesov v Albaniji. To je tudi oficijelno registrirano pri Društvu narodov. Neodvisnost Albanije pa je prišla šele po tem aktu. Kljub naporom Italije ni neodvisna država Albanija niti z enim uradnim činom priznala sklepa veleposlaniške konference glede te posebne pravice Italije, ki je bil storjen pred dosego njene neodvisnosti. Tudi najnovejši korak Italije ne odzvarja duhu sporazuma, ki ga je sklenila z Jugoslavijo. Res je, da v sporazumu nikjer ne stoji, da morata obe državi, Italija in Jugoslavija, skupno nastopiti v Albaniji. Ali penetracija Italije na Balkan je popolnoma novo delo, in se je začela za hrbitom države, s katero je podpisala pogodbo o največ-

jem in najtesnejšem prijateljstvu. Ne čudim se razdraženosti vsega jugoslovenskega javnega mnenja, ker se posledice najnovejšega koraka Italije še ne dajo pregledati. Italija gazi načelo »Balkan balkanskim narodom« s svojim prihodom na bregove Drima. Brezdvomno bo Italija ta svoj pakt registrirala pri Društvu narodov ter ga branila na podlagi svojega dogovora iz leta 1921.«

V političnih krogih poudarjajo resnost položaja, ki je glede Balkana naenkrat popolnoma nov. V izvestnih krogih naglašajo, da je Italija nastavila nož na grlo Ahmedu begu Zogu s poslednjim uporom in ga tako prisilila, da podpiše pogodbo.

Pariz, 4. decembra, l. Protifašistovski »Oeuvre« pravi o italijansko-albanski pogodbi, da je dobila Italija s to pogodbo igro na Jadranu. Ta pogodba, ki prihaja za resko, pomenja velik uspeh Italije. Jugoslavija bo sedaj pač morala napeti vse sile, da si zagotovi izhod na Egejsko morje in pritiskati na Grčijo, da ratificira dogovor glede železnice od Gjevrgelije do Soluna in proste luke v pristanišču tega mesta. Ta dogovor je svojčas podpisal odstavljeni predsednik Panzalos in je izzval živahne kritike v Atenah.

London, 4. decembra, l. »Daily Telegraph« piše o italijansko-albanski pogodbi: Diplomatski krogi prisluškujejo veliko važnost sklenitvi pogodbe med Italijo in Albanijo, s katero postaja Italija legitimna protektorica neodvisnosti in nedotakljivosti Albanije. List razpravlja potem o posameznih členih pogodbe in zaključuje: Pogodba pomenja vsekakor znaten uspeh italijanske diplomacije. Čeprav ne more biti všeč vsem sosedom Albanije.

Na predvečer ženevskega zasedanja

Eno najvažnejših, odkar obstoja Društva narodov. — Zavezniški razumevajo poljske skrbi. — Svetovni mir odvisen od razorožitve Nemčije.

Pariz, 4. decembra, d. Z Briandom je konferiral včeraj tudi poljski zunanji minister Zaleski, ki je dospel semkaj na potu v Ženevo. Po razgovoru z njim je izjavil: »Razumem thoirvskega duha in želim popoln uspeh stremljenjem zunanjega ministra Brianda. Upam, da bodo dovedla do ponehanja napetega položaja v Evropi.« Listi pravijo, da je govoril Zaleski z Briandom tudi o razširjenju nemških trdnjav v Kraljevcu, Küstrinu in Glogzavi. Ker je po mnenju angleškega časopisa istega mnenja tudi Chamberlain, ne bo v raziranjih vseh treh zunanjih ministrov nikakih razlik v tej zadevi.

London, 4. decembra, (lo.). O včerajšnjem sestanku angleškega zunanjega ministra Chamberlaina s francoskim zunanjim ministrom Briandom in ministrskim predsednikom Poincaréjem je bil izdan nastopni komunikat: »Oba ministra sta razpravljala o raznih vprašanjih zunanje politike posebno z ozirom na sedanje zasedanje Sveta Društva narodov. Ministra sta izmenjala svoja mnenja in sta se dogovorila, da se bosta posvetovala o drugih točkah in podrobnostih v Ženevi.

Italijanski bojkot Društva narodov

Fašistovski režim smatra ženevsko institucijo za neplodno in nerealno ustanovo.

Rim, 4. decembra, ol. V ponedeljek se se stane v Ženevi Svet Društva narodov. Nemški, francoski, angleški in ves svetovni tisk posveča temu dogodku veliko pažnjo. Ne tako rimsko časopisje, ki kaže v tem pogledu naravnost neverjeten in zagoneten molk. Dočim drugod ugibajo o sestanku četvorice zunanjih ministrov in o posledicah tajnega sestanka, se rimski listi omejujejo le na prinašanje poročil svojih dopisnikov o tem, kar pišejo v tem pogledu francoski, angleški in nemški listi. O predstojećem sestanku je prinesel včeraj samo »Tevere« uvodnik, iz katerega je pritaeno zvenelo, da bi bil sestanek četvorice ugodno sprejet v italijanskih političnih krogih. Po poslednjih vestih pa do tega sestanka četvorice najbrže ne bo prišlo, ker se temu protivi francoski zunanji minister Briand.

Danes je prelomila ta trdovratni molk rimskega časopisa »Tribuna«, ki prinaša daljši uvodnik izpod peresa poslanca Forges d'Avanzatija. Zadoštuje omeniti, da je ta poslanec odločen nasprotnik Društva

narodov. Zato gleda tudi na sestanek v Ženevi z nekim preziranjem in skepsjo. Po njegovemu mnenju išče mednarodna politika že nekaj let skozi zablode raznih konferenc in sestankov svoje zgodovinske smerice. In zato je zabloda in hinavščina tudi predstojeći sestanek Sveta Društva narodov, kar dokazuje zadeva vojaške kontrole nad Nemčijo. Priznati je treba, zaključuje Forges d'Avanzati svoj članek, da stoji Mussolini baš radi tega v resnosti in zgodovini, ker opazuje le od daleč to vrsto diplomacije.

Nocoj je odpotovala v Ženevo italijanska delegacija petih članov pod vodstvom senatorja Scialoje, ki bo zastopala Italijo v Ženevi.

Obnoveitev vrhovnega sveta?

Nemčija njegova članica.

Pariz, 4. decembra, d. Po vestih iz diplomatskih krogov se tanašajo konference zunanjih ministrov veseli, ki so se začele v Parizu in se bodo nadaljevale v Ženevi, tudi na načrt zopetne ustanovitve vrhovnega sveta, kakršen je bil za mirne konference pred sedmimi leti. Namesto Zedinjenih držav, ki jih je takrat predstavljal v tem svetu pokojni predsednik Wilson oziroma njegov zastopnik, naj bi sedaj prišla v vrhovni svet Nemčija, proti kateri je bil po vojni v prvi vrsti naprjen ta svet. Vojni vrhovni svet naj bi se sestel po končanem zasedanju Sveta Društva narodov.

Kriza je odgodena, a ne rešena

Radičev kompromisni predlog znači le delni izhod in pridobitev na času. — Težišče situacije še vedno v anketnem odboru. Komunikacije opozicije.

Beograd, 4. novembra, p. Današnje »Vreme« poroča o vtisu političnih krogov, da je kriza vlade odgodena, ne pa rešena. Tako Pašić kakor Radič sta po svojih avdijskih na dvoru vplivala, da se kriza odgodi. Pašić je pomirjeval svoje pristaše, ki so hoteli, da naj bi se koalicijski radičevci takoj prekinila. St. Radič pa je v svoji izjavi pred odhodom v Zagreb sam našel izhod iz položaja s predlogom, naj se podaljša rok anketnega odbora ter težišče vsega vprašanja prenese na sprejetje zakona o pobijanju korupcije. Čegar načrt naj bi pripravil anketni odbor.

To vse je vplivalo, da se je ustvaril nekoliko lažji politični položaj, vendar pa se smatra, da še ni ničesar končno sklenjenega in da še vedno iščejo izhoda. Ukrenilo se je samo toliko, da se pridobi na času.

Radikali niso zadovoljni z izjavo St. Radiča, ker smatrajo, da ne vsebuje nobenih posebnih popuščanj, temveč je ž njó samo ustvarjena možnost, da se vprašanje vladne krize odgodi na kasneje.

Težišče položaja je še vedno v anketnem odboru, ker težkoče radi poročila anketnega odbora še niso odstranjene. Zdi se, pravi »Vreme«, da se končni sklepi o predlogu anketnega odbora niti ne bodo sprejeli v tem odboru, temveč se bo prepustilo vladi, naj sama z ozirom na razpoložene političnih krogov, zlasti pa z ozirom na poslance, ki bodo nastopili ob priliki razprave v skupščini, formulira sklepe in jih predloži skupščini.

Dvomesečne skupšinske počitnice

Vlada namerava Narodno skupščino odgoditi do 28. januarja. Ministri na volilni agitaciji. — Volilni kompromis med radikali, Nemci in Madžari.

Beograd, 4. decembra r. Ker je vladna večina odobrila tolačenje, da anketni odbor ne more več razpravljati o aferah, ker mu je potekel 7-mesečni mandat, dočim novi lođnevni rok, ki ga je odbor zahteval od parlamenta, še ni odobren, obstoja v vladnih krogih tendenca, da se poročilo anketnega odbora vobče ne predloži Narodni skupščini, ki da bo itak poslovala samo še par dni, nakar bo odgodena do 28. januarja, da bo vlada lahko uredila odnose pri svojih strankah ter se bavila z oblastnimi volitvami.

V zvezo z odgoditvijo Narodne skupščine in anketnega odbora se špravljaó snočnje in današnje Uzunovićeve avdijske na dvoru, kakor tudi vsa njegova konferiranja s Pašičem.

Beograd, 4. decembra n. Kakor se danes oficijelno razglasa, je seja Narodne skupščine napovedana za torek 7. t. m. ob 10. dopoldne z dnevnim redom: Izprememba čl. 14. posovnika Narodne skupščine. Kakor je znano, hoče vlada izpremeniti skupščinski poslovnik, da bo dosegla večino v raznih odborih, kjer je sedaj nima. Pred prehodom na dnevni red Narodne skupščine bo minister za šume in rudnike odgovoril na vprašanje klerikalcev o odloku bivšega ministra za šume in rudnike dr. Zerjava glede podjetja Niha, nakar bo minister za

Beograd, 4. decembra, r. Šefi ožje opozicije so danes dopoldne imeli sejo v Davidovičevem klubu. Prečitana je bila in odobrena stiliacija vprašanja, ki ga bo opozicija stavila predsedniku vlade in zunanjemu ministru povodom pakta prijateljstva med Italijo in Albanijo. To vprašanje bo vloženo šele v ponedeljek, ker se pričakujejo novi momenti s prihodom našega poslanika v Tirani g. Jeftića.

V komunikatu, ki je bil po današnji seji izročen novinarjem, se navaja, da so šefi opozicije ugotovili, da naša vnana politika doživlja neuspeh za neuspehom. To so posledice velike neaktivnosti, nedelavnosti in nemarnosti naše vlade. Istotako stoji tudi vsa naša notranja politika v znamenju letargije. Narod propada gospodarski in socialno. Narodna skupščina izgublja na avtoriteti itd. Radi tega zaključujejo šefi opozicije, da je treba najodločneje nastopiti, da se vsa ta zla čimprej preprečijo.

Beograd, 4. decembra, r. Danes dopoldne se je na Pašičevem stanovanju vršila konferenca gg. Pašića, Marka Trifkovića in več uglednih radikalnih prvakov. Iz vrst Pašičeve okolice doznavaj vaš dopisnik, da je g. Pašić nezadovoljen s kompromisnim predlogom Stjepana Radiča, da bi se poročilo anketnega odbora tako prilagodilo, da bi odgovarjalo tudi željam opozicije. Gospod Pašić zahteva jasno in odločno izjavo, ali je pošten ali ni in da-li je kriv ali ne. Kompromis je v tem vprašanju nemogoč.

Vlada narodne koncentracije v Grčiji

Novo vlado, v kateri so republikanci in monarhisti, sestavil Zaimis. — Zunanje ministrstvo prevzel Mihalokopulos.

Atene, 4. decembra, (d-ri.) Nova vlada je sestavljena. Napravili so zanimiv eksperiment, ki se utegne dobro obnesti. Zdi se sicer paradokso, vendar je dejstvo, da sta sestavili vlado dve stranki, ki sta se deset let sovražno pobijali in s tem silno škodovali domovini. V novem kabinetu sede venizelisti in protivenizelisti, torej republikanci in monarhisti. Oba tabora sta uvidela, da dosedanja boji ne morejo dovesti države do napredka. Zato se je spretnim posredovalcem posrečilo dobiti primerno podlago za sestavitev delovnega programa. Vse nevarne točke, ki so doslej ločile duhove, so pustili na strani, tako predvsem vprašanje oblike vladavine. Kadar gre za načelno vprašanje vladavine, lahko glasuje vsaka stranka po svoji uvidenosti. Na ta način se je osnovala vlada narodne koncentracije, ki si je nadela kot glavno nalogo izvedbo svojega delovnega programa.

Prvotno je bil določen za novega ministrskega predsednika Kafandaris, ki velja za zaupnika Venizelosa in ki se je zadovoljil s financami. Šef novega kabineta je stari 75 letni Zaimis, ki je bil že večkrat ministrski predsednik. Ta mož se ni nikdar ekspoziral v strankarskem boju in je bil vedno nevtralen. Zato je bil sedaj najboljši pripraven politik, da združi za delo oba tabora. Zunanji resort je prevzel Mihalokopulos. Notranje ministrstvo je prevzel monarhist Zaldaris. Monarhistični general Metaxas bi bil moral prevzeti vojni resort, v zadnjem trenutku pa se je zadovoljil s prometnim resortom. Vojo je pre-

socijalno politiko odgovoril na vprašanje SDS poslanca Milana Popovića o predstavljenju Udrženja vojnih invalidov v Zagrebu zaradi neenakega tolačenja zakona o invalidih.

Beograd, 4. decembra p. V prestolici vlada danes popolno politično zatijšje. Okrožni odbor radikalne stranke iz Novega Sada je imel danes tu sejo, ter sklenil, da nastopijo radikali v Vojvodini pri oblastnih volitvah skupno z Nemci in Madžari. Radikali so že stopili v zvezo z imenovanimi skupinama. Razen poseta g. Uzunovića na dvoru ni bilo danes v Beogradu nobenega važnejšega dogodka.

Nocoj je odpotoval minister dr. Ninčič v svoj volilni bečkereški okraj. Tudi minister prosvete g. Miša Trifunović se je napotil v Užice. Pred svojim odhodom je imel daljši sestanek z min. predsednikom Uzunovićem, nakar se je dalj časa zadržal v maršalatu dvora. Po konferencah, ki jih je imel predsednik vlade g. Nikola Uzunović v predsedništvu vlade, od katerih je važna zlasti ona s poslednjim podpredsednikom radikalnega kluba in predsednikom anketnega odbora Ilijo Mihačevićem, je tudi gospod Uzunović odšel nocoj ob 20. v dvor. Vašemu dopisniku je izjavil pred odhodom na dvor, da gre le k ministru dvora in da njegov poset ne znači nič posebnega.

Novi poljski tiskovni zakon

Varšava, 4. decembra, d. Pravosodni svet se bavi sedaj z novim tiskovnim zakonom, ki pride potem pred ministrski svet, ki ga bo sprejel na eni prihodnji seji in nato predložil predsedniku republike v podpis. Novi tiskovni zakon bo upošteval načrt novinarskega zakona, ki ga je izdelal sindikat novinarjev in določa njihove pravice in dolžnosti. Novi tiskovni zakon uvaja pri tiskovnih prestopkih sodno postopanje namesto kazenskih sankcij, ki so jih doslej izvajala upravna oblastva. »Głos Prawdy« pravi, da je prišel tiskovni dekret z dne 4. novembra le zato pred sejo, da ne bo vrzeli do uveljavljenja novega tiskovnega zakona. S tem v zvezi so krožile govorice, da bo parlament sklican šele za 10. t. m. k seji.

Kralj Ferdinand — zdrav!

Bukarešta, 4. decembra, s. Kralj Ferdinand se je kljub slabemu vremenu peljal danes z avtomobilom iz palače Cotroceni skozi mesto na dvor, kjer je sprejel novega španskega poslanika v svetovni avdienci.

Danes ob pol 11, 3., pol 5., 6., pol 8. in 9. uri monumentalni ruski igranec

'Carjev glasnik', Mihael Strogov

Po znanem romanu JULESA VERNA. — Pri vseh predstavah sodeluje pristni ruski balalajka orkester, ruski pevski zbor in pomnoženi lastni orkester. Takega filma še ni videlo Vaše oko!

Danes zadnji dan II. del in konec.

Predprodaja vstopnic od 10. do 12. in od 2. dalje.

Kino „DVOR“ Telefon 730.

Naši kraji in ljudje**Ivana Kobilčeva †**

Nenadoma je preminula včeraj v Ljubljani najodličnejša slovenska slikarica Ivana Kobilčeva.

Pokojnica se je narodila 20. decembra 1861 v Ljubljani kot hči uglednega obrtnika, trgovca in lišnega posestnika. Že kot napol odraslo dekle je kazala izredno nadarjenost za slikarstvo; prvi pouk pa sta ji dajala slikarica Ida Künlova in akad. slikar Ferdo Vesel. Z osemnajstim letom je odšla na dunajsko slikarsko šolo, v jeseni 1880 se je preselila v Monakovo, kjer je ostala učeč se in ustvarjajoč sredi uglednih tovarštev skoraj devet let. Nato je delovala na École Gervex v Parizu.

Prvič je razstavila l. 1888 v dunajskem Künstlerhausu in istega leta tudi v Ljubljani. Zela je pri nemiški in domači kritiki največji umetniški uspeh. L. 1889 je v Zagrebu poročila dr. Račkova in priradila v Jugoslovanski akademiji razstavo 29 slik. L. 1891 je razstavila v Monakovem svojo veliko znano sliko »Poletje«, ki je danes last Narodne galerije v Ljubljani. To sliko in svoje izvrstne »Likarice« je razstavila tudi v Parizu, kjer je zanj prešla častno odlikovanje. Kasneje je razstavljala še na Dunaju, v Pragi, Regensburgu, Monakovem, Berlinu, Drazdanah, Budimpešti, Zagrebu, Beogradu in Ljubljani.

L. 1894 je študirala več mesecev v Florenci in je istega leta na vabilo nadškofa dr. Stadlerja poslikala jezuitske cerke v Sarajevu. Tam je ostala do l. 1905 ter v družbi slikarjev bratov Arndtov Liebenweina n. dr. silno plodovito ustvarjala. Sodelovala je tudi pri »Bosanski Nadi«, »Slovanu« ter naslikala za mestno občino ljubljanski portret biskupa Strossmayerja in alegorijo Kranjskega pozdravila Ljubljano.

L. 1906 je bila nekaj časa učiteljica risanja in slikarstva v ljubljanski Mladici, nato pa se je preselila v Berlin, kjer je ostala vztrajno delavna do l. 1914. V Berlinu je razstavila parkrat z velikim uspehom v Schulerjevem salonu. Ob začetku svetovne vojne se je vrnila v domovino ter je nadalje slikala portrete (n. pr. Iv. Hribarja za mag. poštovalnico), žanje, cvetje in t. zv. tihožitja. Opetovano je razstavila na razstavah v Jakopičevem paviljonu. V kratkem je nameravala pripraviti kolektivno razstavo svojih del. Namere ni mogla izvršiti več.

Število njenih slik je ogromno, a raztresene so po Nemčiji, Dunaju, po Sloveniji, Bosni in Hercegovini, Zagrebu in Parizu, pri zasebnikih, po raznih galerijah in muzejih. Več slik ima tudi Narodna galerija v Ljubljani.

V zgodovini slovenske umetnosti ji ostane ohranjen najčastnejši spomin.

Kongres državnih nameščenov v Zagrebu

V saborni dvorani na Markovem trgu je bil odprt včeraj dopoldne kongres Saveza državnih nameščenov v Jugoslaviji. Zborovanje je otvoril dr. Benković s pozdravnim nagovorom, v katerem je izražal svoje veselje, da more pozdraviti delegate iz vseh naših pokrajin: Vojvodine, Srbije, Črne gore, Dalmacije, Bosne, Slovenije in iz vseh mest, kjer so sedeži pokrajinskih združenj. Predsednik Glavnega saveza v Beogradu, generalni direktor državnega računovodstva Niko Jovanović, je navajal razloge, zakaj se do sedaj še nikdar ni vršil v Zagrebu občini zbor državnih nameščenov, čeprav se je splošno izražala ta želja. Pozdravil je nato navzočega velikega župana Kramarčiča in bivšega kraljevskega namestnika za Hrvatsko dr. Čimčiča. Nato je navajal težave glede organiziranja enotne fronte državnih nameščenov. Zato je bilo do sedaj pri merodajnih činiteljih zelo malo razumevanja za probleme državnih nameščenov, vendar upa, da se bodo po sedanjem kongresu vsa vprašanja resneje upoštevala.

Zagrebski kongres državnih nameščenov, je naglašal govornik, naj bo razpote, da krenemo nova pota in dosežemo boljši položaj državnih nameščenov. Sklepi kongresa naj odgovarjajo dostojanstvu državnih nameščenov, interesom države in dobrobiti naroda.

Na predsednikov predlog je bila poslana nato med viharim ploskanjem vseh navzočih kralju Aleksandru kot pokrovitelju udanostna brzojavka. Sledili so govori predsednikov posameznih pokrajinskih organizacij. Posebno prisrčno in toplo je bil sprejet govor predsednika organizacije iz Slovenije g. Lillega, ki je opozarjal, da stavijo Slovenci na ta kongres svoje poslednje nade in upa, da bodo državni nameščenici dosegli vsaj to, kar jim po človeških pravicah pripada že zdavnaj. Državni nameščenici so pretrpeli mnogo in trpe še sedaj, vendar pa rešitve ni pričakovati niti od vlade, niti od skupščine, temveč od državnih nameščenov samih. V drugih državah je nadaljeval govornik, rušijo organizirani državni nameščenici vlade in prisilijo parlamente, da delajo noč in dan. To se more zgoditi tudi pri nas, ako se izvede krepka organizacija. Govor g. Lillega je bil sprejet z viharim ploskanjem, posebno oni pasus, v katerem je naglašal, da je najboljšo, da se posamezne organizacije takoj razidejo, ako se ne ustvari enotna fronta.

Ob 3. popoldne je pričel kongres s svojim rednim delom. Navzoči so zastopniki organizacij državnih nameščenov iz vseh krajev naše države.

Dr. Vinko Šercl slovenski Mezzofanti

Pred dvajsetimi leti, dne 4. decembra l. 1906 je umrl v Ljubljani izreden mož, nedosežen velikan v znanju jezikov: državni ruski svetnik in vsučiliški profesor v p. dr. Vinko Šercl. Porojen l. 1843. v Berounu na Češkem je zahajal v Pragi v gimnazijo in znal ob maturi že 12 jezikov. Na praškem vsučilišču je nato absolviriral juridične študije, a se hkratu učil glavnih evropskih in nekaterih azijskih, afričanskih ter američan-

skih jezikov. Dne 12. februarja 1866 se je prijavil, da položi izpit iz 40 jezikov. Toda jezikovnih strokovnjakov so imeli v Pragi le za 26 jezikov. Šercl je bil takrat šele 23 let star. O slovenskem Mezzofantu so s strmenjem poročale vse novine, celo Bleiweisove »Novice«. Jeziki, iz katerih je takrat pred jezikoslovnimi prvaki delal izpit, so bili: češki, poljski, ruski, srbohrvatski, bolgarski, angleški, italijanski, španski, portugalski, madžarski, švedski, danski, nizozemski, rumunski, arabski, turški, japonski, malajski, hebrejski, perzijski, arnavski, tibetanski, mongolski, mandžarski, sanskritski in ciganski. V vseh je Šercl gladko govoril. L. 1866 je odpotoval v London, bil uradni Britskega muzeja, obenem pa je obiskoval v Whitechaptu s Kitajci, Japonci, Mongolci, Malajci, Veddati, Kairi, Peruanci, Bosnami in zamorko bušmanko. L. 1867 je odpotoval v Peterburg, kjer se je pripravil na profesuro; hkratu pa se je učil še nadalje sanskrita in perzijske. L. 1868 je prebil izpit na sanskrito-zendo-perzijskem oddelku vsučilišča in dosegel stopnjo kandidata orijentalne fakultete. Rusko naučno ministrstvo ga je nato poslalo proučevati jezik Čuhonec, Laponec, Zbiranov in Samo-

jedov. L. 1871. je postal pravi profesor in doktor sanskrita in primerjal. jezikoslovja v Harkovu, kjer je ostal 16 let. Medtem je mnogo potoval po Rusiji in Sibiriji, se naučil raznih kavkaških jezikov ter je napisal različne slovnice. L. 1885 je prišel na lastno željo v Odeso ter je na vsučilišču predaval dvanajst let. Ponujali so mu službo na vsučiliščih v Varšavi, v Oxfordu, Tokiu, San Francisku in drugod, a dr. Šercl je raje ostal med Slovani v Rusiji.

L. 1897 se je radi bolezni dal upokojiti, se preselil najprej v Prago, nato v Gradec in končno v Ljubljano. Pisal je mnogo v ruskem jeziku, a tudi v češčini in nekaj član- kov celo v slovenščini (v »Slovanu«). Zadnji, t. j. 45. jezik, ki se ga je priučil, je bila slovenščina. Pisal in govoril jo je gladko in izbrano lepo. Tudi je v Ljubljani v Ruskem krožku in Splošnem slovenskem ženskem društvu često predaval. Bil je izredno spreten govornik. Poročen z Angležinjo, je imel troje otrok, živi še hči, omožena z bančnim ravnateljem Bog. Kajzelom v Ljubljani.

Zanimivo je, da je dr. V. Šercl za vsak jezik potreboval 2 meseca do pol leta. Le arabščine se je učil leto dni, kitajščine in sanskrita pa celo dve leti. Nato je vsak jezik predvsem govoril. Trdil je, da jezikov ne meša in jih povsem razlikuje. Da je govoril in pisal tudi vse svetovne glavne jezike, se razume.

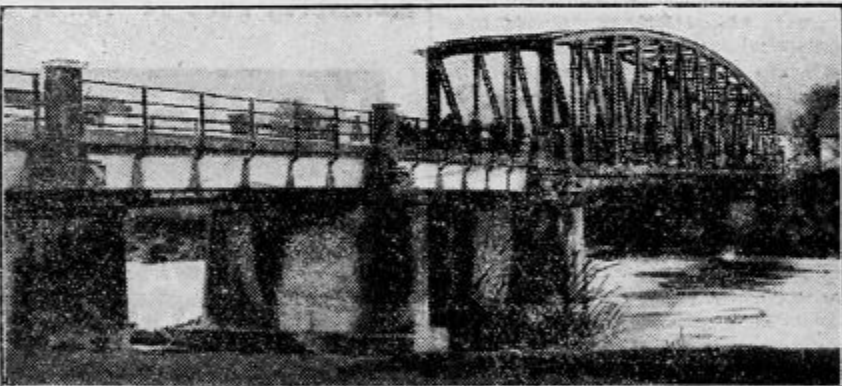
Slovence je jako vzljubil in je sodil o njih takole:

»Slovenci so jako nadarjeni, razmeroma naglo napredujejo, jezik se jim izvrstno razvija in njih slovostvo zasluži priznanje. Treba pa jim je več rodoljubja, manj mlačnosti in več vztrajne prizadevnosti.«

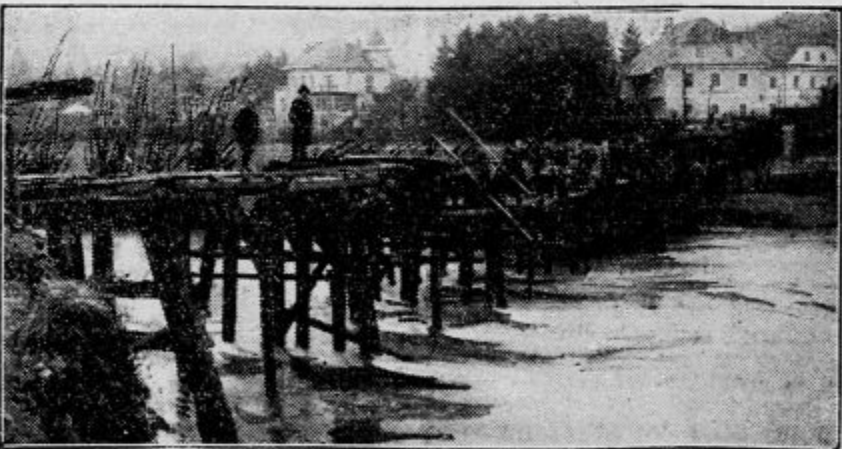
Šerclova kritika o nas je pač točna. Jezikoslovec velikan je bil droben, skromen mož izredno ljubeznivega vedenja. Pokopan je pri Sv. Križu.

Podnartsko polje pod vodo

Že pri zadnji povodnji smo opozorili železniško upravo na nevarnost, ki ji preti v Podnartu pri Savskem kolenu nedaleč nad postajnim poslopjem. Dočim je bil pred zadnjo povodnjo, oddaljen desni breg Save okoli 100 metrov od železniškega nasipa, je danes, kljub temu, da je v primeri z zadnjo povodnjo, sedanje naraščanje vode znatno manjše, oddaljen kvečjemu še 8 do 10 metrov. In če deževje ne popusti, lahko v nekaj dneh doživi Podnart, česar že dolgo s tretpetom pričakuje, namreč, da voda pretrepa prago, onemogoči železniški promet ter poplavi vso vas. In kdo bo povrnil škodo, ki bi se bila lahko zabranila s tem, da bi se na

Most čez Savo v Tacnu pod Šmarno goro

so morali popolnoma zapreti za promet, da se s popravili osigura obstoj mosta, ker se je na tretjem stebri na vižmarski strani pojavila velika razpoka in se je nagnilo železno ogrodje.

Začasni most čez Soro pri Medvodah
je že odprt za pešce.**Srečke drž. razredne loterije**

kupujte pri domačem zavodu Zadrugi hranilnic r. z. z o. z. Ljubljana, Sv. Petra cesta 19, ali pa v oglasnem oddelku »Jutra«. Naročenih je velika množina tako, da ni dvoma, da bo med njimi

veliko število velikih dobitkov.**Kjer je največ srečk. je tudi največ dobitkov.**

ogroženem mestu zabilo nekaj pilotov ter jih založilo s primernimi fašami?

Stanje v Podnartu je skrajno opasno, ker že pri malem naluvi Sava prestopi desni breg in poplavlja polje že itak revnih posestnikov. Žaga podjetja Pogačnik in Fister stoji ponovno kot osamljen otok sred Save ter je obrat že od sobote ustavljen.

Most preko Save se je tekom včerajšnjega dneva močno nagnil, vsak čas je pričakovati, da izgine v valovih in s tem bi bila poslednja komunikacija radovljanskega okraja preko Save odstranjena.

Spomenik kralja Petra I.

Gospod dr. Dobida je priobčil v nedeljski številki »Jutra« z dne 28. novembra članek »Iz stare Ljubljane«, ki je zanimiv iz dveh razlogov: prvič, ker seznajanja javnost s projektirano regulacijo ljubljanskih trgov ter prinaša v tem oziru nekatere zamislike in predloge g. prof. arh. Plečnika, tičočih se specijelno Turjaškega trga. Važen pa je ta članek tudi iz razloga, ker je sprožil v javnost vprašanje, na katero mesto naj se postavi bodoči spomenik kralja Petra I. Osvoboditelja. V njem se navdušuje g. dr. Dobida za Turjaški trg.

Povsem instinktivno je določila Ljubljana že od vsega začetka v ta namen najprimernejši, v središču novega dela mesta ležeči prostor ter ga krstila kasneje z imenom »Kralja Petra trg«. Sicer tvori zbiranje prostorov za postavljene spomenikov v Ljubljani svojevrsten kuriozum. Prešernov spomenik stoji na Marijinem trgu, Valvazorjev na Muzejskem, Miklošičev na Kralja Petra trgu, pa si mislijo dobri poznavalci stare Ljubljane, zakaj ne bi stal kralja Petra spomenik na Turjaškem trgu.

Udruženje rezervnih oficirjev i ratnikov, ki je prevzelo nalogo, da postavi navedeni spomenik, je takoj v začetku določilo v ta namen Kralja Petra trg. Nepriznava pa se je mnenje nekaterih gospodov izpremenilo; baje vsled pomislekov glede vsote, ki je potrebna za tako velik spomenik (iz umetniških razlogov), glede slabe arhitekture trga, da je škoda parka itd. Da pa se izogne očitkom, da je premalo upoštevalo mnenje umetnikov in strokovnjakov, je razpisal odbor natečaj za izbiro prostora, njegovega oblikovanja ter generalne zasnove spomenika glede na njegovo velikost, grupacijo mas ter organizacijo združenje z okolico. Mnenja sem, da je navedeni natečaj, vsaj v kolikor se tiče spomenika, nepotreben. Nepotrebna bi bila tudi debata glede na propagiranje ideje, da se postavi spomenik v kakršnikoli obliki na Turjaškem trgu, da ni prišlo do natečaja ter s tem postalo vprašanje prostora sporno.

Že v začetku članka sem omenil, da postavlja spomenik celokupni slovenski narod svojemu nacionalnemu in političnemu osvoboditelju, svojemu prvemu kralju. Ta spomenik se ne more primerjati s spomenikom kakega avstrijskega vladarja. Nam Slovencem je vseeno, ali stoji spomenik Jožefa II. ali Marije Terezije pred dvorno biblioteko ali pred muzejem ali na dvoru samem. Za nas je tak spomenik zgolj umetnina, ki učinkuje skupno z okolico v zvezi z arhitekturo prostora.

Ni in ne more nam pa biti vseeno, kje stoji spomenik kralja Petra. Za nas bo ta spomenik več kakor zgolj umetnina, ki naj tvori plastičen zaključek umetniškega še tako dobro oblikovanega zakonitega prostora, kot je ravno Turjaški trg. Tega dejstva ne more izpremeniti nikak, še tako originalni umetniški zamislek.

Življensko delo kralja Petra, osvoboditev Jugoslovenov, posebno Slovencev, zahteva od nas več, mnogo več kakor uresničiti zamisleke naših umetnikov. Ono zahteva maksimum. Kar zmore Slovenija v finančnem in umetniškem oziru in to glede na spomenik, kakor tudi na prostor, ki mora biti reprezentančnega značaja, v centru moderne dela Ljubljane s širokimi cestami in odprtimi dohodi. Na njem se bodo vršile vse nacionalne slavnosti, vojaške parade itd. ob udeležbi ljudskih množic. Vsem tem zahtevam odgovarja edino Kralja Petra trg v svoji obsežnosti, s krasno urejenimi širokimi cestami in odprtimi dohodi, v bližini prometnih žil, kjer ga vidi lahko vsakdo, ki prihaja ali odhaja iz mesta. V nikakem oziru pa ne more zadostiti navedenim zahtevam Turjaški trg in to vsled svoje zakonite lege, malega obsega, naklonjenega terena ter ozkih dohodov. Že Kongresni, Mestni in Marijin trg so pri slavnostih ob srednji udeležbi naroda natlačeni ter je vsak razvoj obhoda skoro nemogoč. Kako bi to zgledalo na Turjaškem trgu, si more vsakdo sam predstavljati.

Ne dvomim, da bo Turjaški trg z zdavo nove mestne stanovanjske hiše v umetniškem oziru mnogo pridobil. Tudi sem prepričan, da bo primeren spomenik celokupno sliko izpopolnil. To nalogo pa more rešiti poljuben spomenik n. pr. Miklošičev, ker je v bližini projektirana univerzitetna knjižnica ali pa kip Povodnega moža, ki bi se skladal z nekdanjo romantiko Ljubljane ter jo zopet oživil.

Naloga slovenskih umetnikov je, da izpopolnijo Kralja Petra trg ter mu dajo lice in obliko, ki bo tvorila s spome-

nikom umetniško dovršeno celoto.

Slovenski umetniki morajo končno razumeti in uvideti, da je njih dolžnost, reševati naloge, ki jim jih stavi življenje, ne pa narobe.

Arh. prof. Rado Kregar.

Slava suvoborskega polka

Težko si je zamisliti pokolenje, ki bi bilo bolj sposobno kakor sedanje, da pozabi svoje velikane in velike dni. Eden takih dni je bil 3. december 1914, dan, ko se je pred 12. leti pričela znamenita suvoborska ofenziva srbske armade, ki je končala z znamenitim porazom Avstrijcev in Madžarov in prinesla svobodo Beogradu. To je bila ofenziva, po kateri je kralj Peter telegrafiral ruskim carju: Na ozemlju Srbije ni več niti enega sovražnega vojaka razen ujetnikov.

Znamenit je bil ta dan in ostane za večno znamenit v zgodovini. Kosovska epopeja je vzgojila junake s Kumanova, Bregalnice, Cera, Dobrega polja in Suvobora, suvoborska veličastna zmaga pa naj postane vzgojiteljica mladih naših generacij.

Najbolj je spojeno s tem velikim dnem ime 18. polka v Beogradu. Ravno ta polk je namreč začel ofenzivo, ki je dobila ime suvoborska. Ovenčal se je takoj prvi dan z glorio, ki je postala potem od dne do dne svetlejša. Seveda je veliki boj zahteval od polka tudi težke žrtve: nič manj kakor 42 oficirjev in nad tisoč vojakov in podoficirjev je obležalo na bojišču.

V petek je suvoborski polk v Beogradu proslavil spomin na ta veliki in težki dan. Proslavi so prisostvovali: kraljev poseben odposlanec, dalje komandant Beograda general Zečević, inšpektor pešadije general Grujić, divizijski general Filipović, rodbine padlih vojakov, rezervni oficirji, številne korporacije in društva in veliko število drugih gostov. Po cerkvenem obredu in rezanju kolača, pri čemer je pel pevski zbor oficirjev in vojakov, je imel polkovnik Zivković lep govor o početu suvoborske bitke in vlogi 18. polka ter njegovih zaslugah za srečen izid. Nato je polk defilirал, popoldne pa se je vršila zabava, pri kateri so nastopili tudi Sokoli.

„Umirajoča roža“

Čudež sv. Terezije)

Velefilm s petjem, ki prekaša »Belo sestro«

Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride!

Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride! Pride!

Razpust občinskega zastopstva in krajnega šolskega sveta v Mežici pri Prevaljah

Pod tem naslovom je priobčilo »Jutra« z dne 10. novembra 1926 vest, da se je vsled odredbe velikega župana mariborske oblasti vršila revizija občinskega gospodarstva in da je rezultat te revizije naravnost porazen, ker da je na eklatanten način pokazal, kako se je z javnim denarjem gospodarilo; nadalje da vodi občino v Mežici tudi nekaj prikritih komunistov in da je veliki župan mariborski razpustil občinski odbor v Mežici radi prevelikega razmetavanja in zapravljanja javnega denarja.

Podpisani člani razpuščenega občinskega odbora najodločneje označujejo kot neistinite pravkar navedene činjenice, kolikor se tičejo posledkov revizije. Nasproti povdarjajo, da je revizijska komisija našla knjige in blagajno v najlepšem redu, niti ni bilo razmetavanja in zapravljanja javnega denarja. Tudi ni res, da bi bil med voditelji občine kak prikrit ali odkrit komunist.

Mežica, dne 28. novembra 1926.
Razpušteni občinski odbor v Mežici po svojih članih: L. Osimič, M. Komar, K. Hinterberger, I. Mavc, Jožef Golob, Jurij Libnik, F. Blatnik, V. Moderndorfer, J. Perovec, Fr. Wertačnik, Ludvig Kopmaier, Josef Ipavc, F. Trebovc, Filip Grabner, F. Osojnik.**K mežiški senzaciji Zaslužen heroj med delavstvom**

Pod tem naslovom je priobčilo »Jutra« z dne 11. novembra 1926 z ozirom na razpust občinskega zastopa in krajnega šolskega sveta v Mežici, da jima je moral veliki župan mariborski postaviti gerenta radi prevelikega razmetavanja in zapravljanja javnega denarja, ta gerent da ima očistiti Avgijev hlev.

Podpisani člani razpuščenega občinskega zastopa najodločneje označujejo kot neistinite priobčene činjenice, da bi bil občinski zastop razmetaval in zapravljal javni denar in da bi njegovo poslovanje povzročilo Avgijev hlev. Nasproti je res, da je revizijska komisija našla knjige in blagajno v najlepšem redu.

Mežica, dne 28. novembra 1926.
Razpušteni občinski odbor v Mežici po svojih članih: L. Osimič, M. Komar, K. Hinterberger, I. Mavc, Jožef Golob, Jurij Libnik, F. Blatnik, V. Moderndorfer, J. Perovec, Fr. Wertačnik, Ludvig Kopmaier, Josef Ipavc, F. Trebovc, Filip Grabner, F. Osojnik.**NISEM**

vsled bojkota italijanskega blaga

NAJCENEJŠI,

pač pa sorazmerno s ceno in kvaliteto

NAJSOLIDNEJŠI!!

Josip Ivančič, Ljubljana, Šelenburgova ul. 1

Konfeksijska industrija, zaloga češkega in angleškega sukna:

Iz življenja in sveta

Alfred Smith,

demokratski kandidat za predsednika Združenih držav, ki je pri zadnjih volitvah zmagal z večino 400.000 glasov nad republikanskim protikandidatom.

Ricciotti Garibaldi kot vohun in izdajalec

kv Pariz, 1. decembra.

Iz pisma, katero je poslal Ricciotti Garibaldi svojemu bratu Santu, sledijo njegova priznanja kot Mussolinijev agenta. Ricciotti priznava odnose, ki jih je imel s Salo in La Pollo, ki sta delovala po nalogu in na račun italijanskega notranjega ministra; priznava, da je dobil za posle, izvršene za Mussolinijevo vlado, 600.000 lir; da ima na vesti žrtve Scivolija in tri druge; da je naznanil La Pollo potovanje, katero so imeli nastopiti v Italijo Scivoli in 3 anarhisti.

Ricciotti trdi v pismu, da ni res, da je on izvršil kako provokatorno delo, dočim je res, da je bil tajni agent Mussolinijeve vlade. Res pa je bil on tudi provokatorni faktor, kar je dokazano iz katalonskega komplota.

Lucettijeva zadeva se ni docela pojasnila. Dognano pa je, da je Garibaldi poslal brzozajvsko fašistovski agentu Sali, ki mu je naznanila Lucettijev odhod iz Francije v Italijo.

600.000 lir je dobil Garibaldi od Mussolinija! Marsikdo se vpraša, ali je šlo res toliko denarja samo za provokatorno službo? Sem in tja se je čula beseda o vojaškem vohunstvu. Italijani v Parizu govorijo, da sta v Franciji vsaj dve osebi, ki naj bi se po Mussolinijevi volji »matteottizirale«.

Znano je, kako je nastala ideja za or-

ganizacijo protifašistovskih skupin v Franciji, ki bi bile pripravljene, korakati v Italijo ob prvem prevratu. Nastale so garibaldinske formacije. Ricciotti Garibaldi se je po incidentih v Nici in po svoji promociji za oficirja častne legije umaknil od svojih sodelavcev v svojo vilo v Fabronu. Nekaj mesecev ga ni bilo videti. Garibaldinske formacije so se zrušile. Od spomladi 1925. so bili stiki med Ricciottijem in protifašisti v Franciji vedno bolj redki. Poskusil je še nekaj s formacijo avangardistov, pa ni uspel.

Zaniboni je prišel v Francijo večkrat, da informira Garibaldija o politični situaciji v Italiji. Dejstvo pa je, da je Zaniboni pretrgal vse vezi z Garibaldijem v Franciji in Italiji vsaj štiri mesece pred razpustom garibaldinskih legij v Franciji. Ko je bil Zaniboni prijet po atentatu, se je Ricciotti silno jezil, da išče fašistovska vlada zvezo med atentatom in francoskimi protifašisti ter da se piše o njegovih stikih z Zanibonijem. Grozil je s tožbo ali do nje ni prišlo. Kaj je bilo vmes? S fašistovskimi agenti se je nato dobro razumel Ricciotti Garibaldi! »Corriere degli Italiani« poziva francosko justico, naj skuša razjasniti to točko, ki je glavni ključ za razkritje Garibaldijevega misterija.

Začetkom januarja t. l. je prišel v Pariz fašistovski emisar Sala, glavni obdolževalec Zanibonija in Capella, ter se je sestal z Ricciottijem. Od tu dalje se vidi stik med Ricciottijem in fašistovski vlado. Fašistovski listi so pričeli vneto s triumfom poročati, da so dobile dokaz o odnosih, ki sta jih imela v Franciji Zaniboni in Capello. Od tega trenutka dalje pa je tudi Ricciotti Garibaldi lažje dihal, ker se je osvobodil večnega pritiska svojih upnikov!

Iz pisma, ki jih je francoska policija dobila pri gospe Della Rosa, ki živi z Ricciottijem, se vidi dopisovanje Zanibonija iz zapore na Ricciottija. Posredovalec je brččas Sale. Ali kako? Ni razumljivo, da se je to godilo tako lahko, ko je vendar Zaniboni pod strogim nadzorstvom. Ali je mogoče, da sta se udala Zaniboni in Ricciotti mahinacijam iz palače Chigi, da bi se z »atentati« lahko vršile represalije proti odporikom in onim, ki so pobegli od doma ter bi se ustvaril kak incident s Francijo?

Med garibaldinskimi formacijami in delovanjem vohuna Ricciottija ni nobene zveze. Eventualni odnosi med Ricciottijem in Zanibonijem iz zapore se ne morejo smatrati za drugo pot kot sredstvo fašistovske vlade v njenem provokatornem stremeljenju proti Franciji. Pariški »Corriere degli Italiani« izjavlja, da je za atentate, prave ali nepravne, odgovoren Mussolini in meni, da morda preide Mussolini v zgodovino kot velik uprizorjevalec atentatov?!

Iz francoske diplomacije

Zgoraj: Paul Claudel, dosedanji poslanik v Tokiju, je imenovan za naslednika Bérangera v Washingtonu. — Spodaj: Robert de Billy, novi francoski poslanik v Tokiju.

Senator Cremonesi,

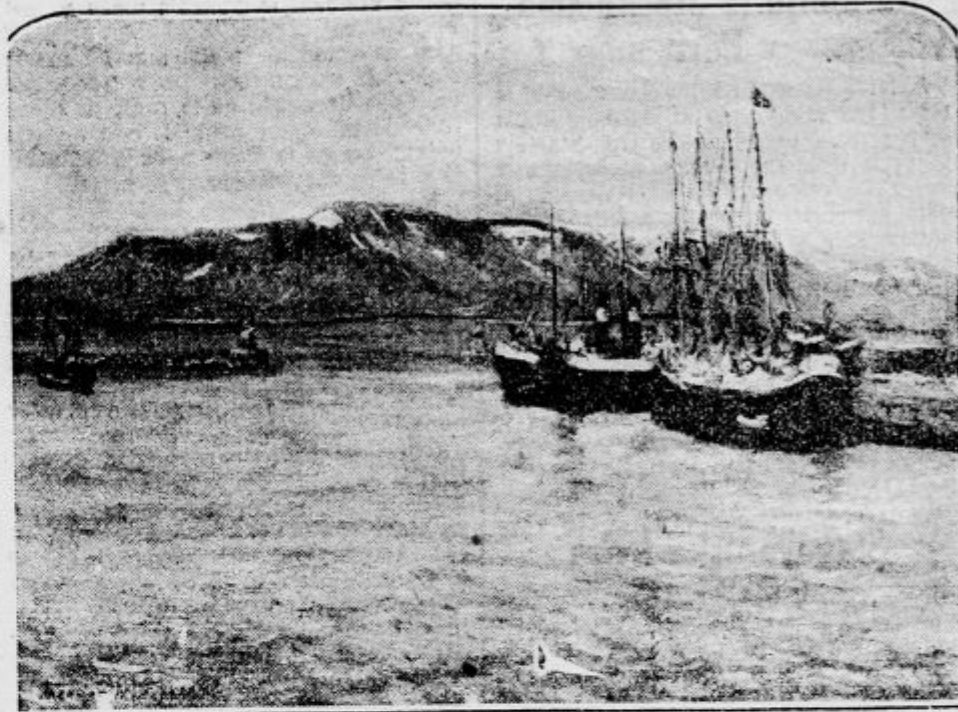
guverner Rima, je iz doslej neznanih vzrokov podal ostavko na svoje mesto, Mussolini je demisijsko sprejel in sam prevzel rimsko guvernerstvo.

Spomenik maršalu Fochu v Kasslu

Osnutek za spomenik, ki ga bodo Francozi postavili na terasi kasselskega gradu.

NAZNANJAMO, da se zopet vrši letos velika BOŽIČNA PRODAJA v vseh oddelkih in prostorih veletrgovine R. STERMECKI, CELJE, po globoko znižanih cenah.

Pristanišče v Reikjaviku, glavnem mestu Islandije.

Ludendorff umira

Nemški general Ludendorff, znani bavorski separatist, v svetovni vojni desna roka maršala Hindenburga, danes najnovejši predsednik nemške republike, leži na smrt bolan v Monakovem. Pred dnevi se je moral podvreči operaciji za odstranitev golše. Zdravniki so operacijo srečno izvršili, toda nastale so komplikacije in bolnik je začel pešati, njegove moči pa raporno propadati.

Ludendorff, ki je bil po vojni ponovno središče raznih političnih zarot in afer, se je pred meseci ločil od svoje dotedanje žene in je poročil neko zdravnico. Ta zakon ni trajal niti četrt leta. Ludendorff pač sam ni mislil na to, da mu bo pot od oltarja do teže borbe s smrtjo tako kratka in mučna.

Četrturna stavka praških gostilničarjev

Na Češkem so gostilničarji — iz konkurenčnih ali katerikolisibodi drugih razlogov — bolj rigorozni kakor pri nas. Nedavno so zahtevali od vlade, da sme voditi gostilničarsko obrt samo tisti, ki lahko predložijo spričevalo o strokovni usposobljenosti. Toda praška vlada je predlog odbila in pustila obrt še naprej prosto za vsakogar, ki se hoče udeleževati v njej.

Gostilničarji so se radi tega pobunili in sklenili protestni štrajk. Ta vsekakor ne bo predolg — to bi škodilo gostilničarjem in kavarnarjem, ki so se jim pridružili: trajal bo samo četrt ure in je določen za 10. t. m. Gosti ne bodo mogli dobiti v tistem času ne jedi ne pijače. Potrpeti bodo morali in počakati, da preteče petnajst minut, nato pa pojde življenje zopet naprej po starem tiru.

Mož in žena, ki hočeta drugega spraviti v blaznico

Pred dunajskim sodiščem se je te dni obravnaval interesanten in nevsakdanji slučaj. Dva zakonca, ki sta živela 16 let v najlepši slogi, se vedno razumela in ljubila, sta začela drug drugega dolžiti nepreračunljivosti in trdit drugo drugemu, da ne sodi več med normalne ljudi. Prvi korak je napravil mož. Zahteval je psihijatrično preiskavo svoje žene, češ, da se ji je zmešalo. Ženo so preiskali najprej na kliniki Wagner-Jauregg in so jo oddali celo na opazovalnico v Steinhof, ker pa ni kazala niti najmanjših znakov blaznosti, so jo takoj zopet izpustili in poslali možu nazaj.

Ko je žena prišla domov, je obrnila kopje ter naznanila svojega moža policiji, češ da se mu meša. Utemeljila je to zahtevo s korakom svojega moža, ki jo je dal zapreti v blaznico. Seveda je moral ubogi mož nastopiti isto pot, ki jo je prestala njegova žena. Ali v blaznici so ugotovili, da je tudi on normalen kljub klevetam žene, ki je trdila, da ni pri njem vse v redu. Zdravniki na kliniki so izjavili, da je mož inteligenten, delaven, reden celo do pedantnosti, a koncem koncev vendar mož, ki ve, kaj dela.

Žena, ki je bila vsled te izjave zdravnikov užaljena, je vložila tožbo ter zahtevala, da se njuna zveza razdere. Stavila pa je tako visoke pogoje glede alimentacije, da jih mož ne more izpolniti, in sedaj je mož začel vrteti lajsno iznova ter zahteva, da se duševno stanje njegove družice zopet preišče in ugotovi, kdo je prav za prav normalen, on ali ona, oba, ali nobeden.

Katarina Schratt, ljubica Franca Jožefa,

znana nekdanja igralka dunajskega Burgtheatra, ki je bila prijateljica avstrijskega cesarja, se ko je živela cesarica Elizabeta, ter je z njim živela do njegove smrti. Franc Jožef je dobival od nje vse informacije iz dunajskega življenja.

Teffi:

Lenoba

Nekoč so dnevniki beležili novico, da je našel nekdo mikrob lenobe in da celo že nameravajo ustanoviti za lenuhe poseben sanatorij, kjer jih bodo zdravili s cepljenjem, injekcijami, v prav težkih primerih pa — z odstranitvijo neke zleze, ki se pri lenuhu dela tam nekje blizu nosu.

Če je vse to res, je pač silno žalostno!

To bo poslednja krivica, ki jo bo storil človek lenobi.

V svoji zaslepljenosti je človek osramotil svojo najboljšo, naravno lastnost, jo postavil v eno vrsto s svojimi nedostatkami ter jo ožigosal kot mater vseh pregreh.

Ko je Bog proklel Adama, mu je rekel, da se bo moral truditi v potu svojega obraza.

Če je bil Adam priden človek, bi se bil tedaj samo nasmehnil:

— Truditi se v potu svojega obraza? Saj je to čisto primerno za mojo naravo, in tudi če ne bi bil proklet, bi rajši dal prednost temu kakor pa kakemu drugemu razvedrilu.

Toda ni se nasmehnil Adam in ni se razveselil, marveč se je vdal in božje

prokletstvo je bilo res kazni zanj, kajti zadela ga je v njegovo glavno lastnost in sicer v njegovo lenobo.

Če bi človek ne bil len, kakor je, potem bi bilo vsega konec. Zemljo bi kopal z nohti ter pridobil od nje trnje in osat.

Toda, glejte, že v petem rodu se je narodil prvi lenuh Fovel, ki je rekel: — Nočem z rokami kopati zemlje. Ne ljubim se mi. Treba bi bilo izumiti nekaj takega, da bi se manj trudil in bi se več pridelo.

In skoval je prvo lopato.

Prihodnjemu lenuhu se je že dozdevalo, da tudi lopata zahteva preveč truda.

— Ne ljubim se mi!

Torej je vpregel konja, da bi mu pomagal.

Ko pa je bil izumljen parni lokomobil, je bil to pravcati praznik za lenuhe vsega sveta.

— Nu, zdaj je pa konec — so se veselili. — Dosti smo se gnali. Znaprej pa le naj storj dela namestu nas. Mi pa se tačas oddahnemo in malo pokadimo.

In tako so zaropotali stroji in so zapuhali lokomobili po vsem svetu.

Vsak lenuh je delo svoje stroke zvalil na stroj, sam pa je še nadalje izmišljal, izpopolnjeval, modroval.

— Kako bi se neki dalo narediti, da bi človek samo s prstom mignil, pa bi bilo že vse narejeno!

Kajti pristen, pravi lenuh ni len samo zase, ampak tudi za druge.

Če bi mu bilo dano, da bi se lahko vlegel in bi drugi delali zanj, bi bil od same lenobe za druge ves truden in bi shiral.

Kdor je imel že kdaj sam ta silni občutek, tisti pač ve, da vodi človeštvo do napredka ravno to.

Lenuh gleda na ulico in vidi, kako stopica utrjen človek; prehodil je očitno že veliko in gotovo mora še daleč.

— Kako da se mu ljubi! Ne bilo bi naporno izumiti tak stroj, ki bi prevažal ljudi, da bi bilo hitro in ne predrago.

In evo, tu je tramvaj, ki je bil prav za prav že naroden in samo čaka človeka, oblagodarjenega s posebno veliko in intenzivno lenobo in ki ne bo samo sanjaril, ampak v obupu tudi izvedel in izpolnil to naročilo.

Takrat, ko so izumili lokomobile, so priredili lenuhi okrog njih cele bakanalije. Električni jim mora dajati razsvetljavo, jih mora ogrevati, prevajati, zabavati, mora jim dovajati vodo in jim pomagati razgovarjati se.

Lenoba je zagospodovala po vsem

svetu. Prepregla je zemljo z železniškimi tračnicami — se ne ljubi hoditi — z brzozajvnimi žicami — se ne ljubi pisati — napela antene za brezžični brzozajv — se ne ljubi napejati žic — in vse to je še vedno premalo, zmeraj še išče novega in bolj in bolj napreduje.

Sodobni svet nam kaže sliko velikega razvoja pristne, intenzivne delavnosti. Vali se dim iz tovarniških dimnikov, sikajo motorji, puhajo parni stroji, jermenije žvižga.

Kaj je to? Zakaj ta silna energija? Zato, ker smo — leni.

Če se natanko ogledamo, je okrog nas vse polno proizvodov, nastalih samo iz velikanke lenobe. Glejte, recimo, tvornico tkanin. Nastala je zato, ker so bile ženske prelene, da bi same tkale. Ali predilnico. Nastala je, ker so bile prelene, da bi prele.

— Pa porečete, da je konzum naraščal?

Pri marljivem človeku raste obnem z njegovimi potrebami tudi njegova pridnost, r različna ugibanja pa, kako bi se manj trudil in bi vseeno imel lepše uspehe — to je pa že lenoba, vseh grdob.

Glejte, orišli ste domov. Dvigne vas dvigalo. Izumil ga je človek, ki se ni sramoval priznati, da se mu ne ljubi

hoditi po stopnicah. Vrata odprete s francoskim ključem, izumljenim zato, ker je sluga len: prižgete si električno luč; izumil jo je izreden lenuh, ki se ma niti ni ljubilo, da bi pošiljal po petrolej.

V prejšnjih časih so leno otroke pretepali. Toda to je, hvala Bogu, malo zaleglo. In mogoče je tudi kateri izmed onih otrok, ki so jih zaradi pičlega časa pozabili pravočasno naklestiti, izumil kakršno že bodi izpopolnilo, ki bi lajšalo njegovo prejšnje, neobhodno potrebno, pusto otroško delo.

Toda če začnemo lenobo radikalno odpravljati, potem bo vsega konec. Tedaj se bo vse ustavilo ali pa še celo nazadovalo.

— Saj nisem len — poreče trgovec — da se ne bi peljal iz Novgoroda v Moskvo s konji. Časa imam dosti.

— Pa saj nisem len, da ne bi šival obleke na roko — poreče krojač. — Čemu mi bo šival stroj?

V šsto nadstropje dretno radi tudi po stopnicah in platno tudi lahko tkemo na roko: če smo vztrajni in če se dobro oprimo dela, ne bodo proizvedli nič slabši od tovarniških.

Tako bodo torej sami pograbili za delo.

Mislil pa, da jih bo mnogo, ki bi se

Trg Uema-el-Fua v Marakechu

(Maroko), kjer so o priliki nedavne poroke treh sinov maroškega sultana Muleja Jusufa kempirali žonglerji, kačarji, vedeževalci itd.

Na konju iz Stockholma v Pariz

20 letna Švedinja Klinckowström si je privoščila zabavo, da je sedla na konja in prejahala progo do Pariza. Startala je pred približno dvema mesecema v švedski prestolnici. V luki Malmö se je dala prepeljati na splov, s katerega je stopila šele v Lübecku. Nadaljevala je od tam pot v Belgijo, kjer se je udeležila tudi poročnih svečanosti belgijskega prestolonaslednika s švedsko princezino Astrido. Ko so bile ceremonije zaključene, je dala slovo belgijski deželici in se sedla na konja ter jahala naprej. Tako je dospela zadnjega novembra v Pariz in dobila veliko stavo, katero bo poklonila za doto svojemu bodočemu možu.

Stanovanjska kriza v Beli hiši

Tudi v Ameriki vlada kriza glede stanovanj. Ta kriza je celo tolikšna da ni prizanesla niti predsedniku ameriške republike Coolidgeu. Moral je namreč izprazniti svoje stanovanje v Beli hiši, ki jo ravnokar popravljajo ter se izseliti. A kam? Vsa stanovanja v sosesčini so zasedena in gospod Coolidge je ostal kljub svojem visokemu položaju na cesti. Tako huda seveda stvar ne bo; za čas čiščenja bodo že v Beli hiši našli kak kotiček, kamor bodo začasno nastanili predsednika republike in njegovo družino.

Zakaj si gospod Coolidge ni pomagal na sličen način kakor Mussolini? Tudi njemu se je nekoč primerilo da je zašel v stanovanjsko zadrego. Ali imel je večjo srečo kakor njegov ameriški kolega: našel je neko prazno stanovanje ter je ob devetih zvečer obiskal lastnika in zahteval, da mu ga odstopi za njegovo rodbino. Seveda je svoj namen dosegel.

Toda predsednik Coolidge ni diktator.

Smrt znane pustolovke

V Berlinu je pred kratkim sklenila račune življenja pustolovka baronica Rosy Schönberger, rojena Wallenstein. Celih trideset let je vzmirjala ljudi in bila je posebno na Dunaju desert za take kroge, ki nimajo drugega posla kakor obirati senzacije. Dunaj Budimpešta in Berlin so bila mesta, kjer je poznal Schönbergerjevo vsak paglavec.

Na svet je prišla ta pustolovka kot revno dete nekega madžarskega trgovca. Že v zgodnji mladosti si je morala sama iskati zaslužka. Dobila je službo blagajničarke v neki kavarni na deželi. Tam jo je videl neki funkcionar madžarskega ministrstva. Vtepel si je v glavo, da mu mora postati žena, naj stane kar hoče. Ker je bila Rosy tedaj siromašno dekle, on pa visok uradnik, je stavil z nekim prijateljem, da bo ponoči vdrl v njeno sobo ter si jo osvoji. Blagajničarka je pravočasno doznala za njegovo namero in je napravila tak škandal, da so ljudje bežali daleč pred njenim jezikom. Potem je pisala po očeta in se je peljala z njim naravnost v Budimpešto, kjer je prosila za sprejem pri poslanca okraja, v katerem je bila rojena. Ta poslanec je pristal na to, da je zadevo spravil pred madžarski parlament. Posledice seveda niso izostale. Uradnik iz ministrstva, ki je hotel oskruniti blagajničarko, je bil odpuščen, za pogumno Rosy pa se je začel zanimati sam pravosodni minister, ki ni bil v tedanjem času nihče drugi kakor Geza Polony.

Tako je Rosy zaslovela in je napravila kariero. Ljubimcev ji ni postal nikoli manjkalo. Bili so ji na razpolago bogataši brez poklica, pa tudi uradniki vseh vrst. Njen ljubezski roman se je začel s tem, da je ubila sina nekega madžarskega ministrskega podtajnika. Radi tega jo je obsodilo sodišče na osem mesecev ječe, a Rosy ni izgubila poguma. Šla je na Dunaj, se prelinila v avdienco k Francu Jožetu ter ga kleče prosila, naj ji odpusti kazen. Pravijo, da se je pri tem tako nesramno obnašala, da jo je dal cesar vreči skozi vrata. Pomislil pa je na vseeno. Nato jo je vzel v službo minister Polony za katerega je volnila okrog dunajskih aristokratov. Da bi lažje vrlila ta posel in da ne bi živela na Dunaju kot vlačuga

boljše vrste, si je poiskala moža v osebi maršala barona Schönbergerja. Ž njim pa sploh ni živela marveč mu je plačevala vsak mesec dogovorjeno vsoto. Toda denar ki ga je prejel iz njene roke je bil kakor proklet: dva meseca potem, ko ga je Rosy pahnila od sebe, je segel po revolverju in se ustrelil.

Kmalu nato je začela baronica s kupljenim naslovom nastopati na konjskih dirkah. Toda aristokracija jo je tako mrzila, da ji je vse nastope onemogočila. Ke je spoznala, da ne more v Avstro-Ogrski nikamor več naprej je skušala likvidirati svoje zadeve natihoma, a medtem je že postala žrtev plemenitaskih spletk in policija jo je vrzla čez mejo.

Odpejala se je naravnost v Berlin. Kmalu se je uvela v višje kroge poročila grofa Hohenaua in je bila kmalu na glasu ene prvih kvartopirk v berlinskih klubih. Tudi pri drugem možu ni vzdržala. Ločila se je od njega živela zelo čudno in umazano življenje ter je naposled utonila v mlakuži ki ji je bila dražja od časti in poštenja. Slednjič je dobila raka, na katerem je tudi umrla. Njena smrt je bila pravo nasprotje onega, v čemer je živela vse svoje dni: nikogar ni imela blizu sebe in morala je tudi stradati. Za njo pač velja prevor, da je končala tako, kakor je začela živeti.

Smrt prof. dr. Ebertha

V Berlinu je umrl profesor doktor Eberth, bivši ravnatelj patološkega instituta v Halleju. Dosegel je visoko starost 92 let.

Dr. Jos. Karel Eberth je bil rodom iz Würzburga. Bil je zelo resen človek in je napravil že v svoji mladosti veliko karijero. Ječva 30 letnega ga je poklicala curiška univerza ter mu ponudila stoličo z patološko. Sledil je pozivu in je na zavodu predaval mnogo let patologijo in histologijo. L. 1881. se ga spomnila Nemčija ter mu ponudila službo v Halleju, kamor je tudi šel. L. 1895. je postal ondi ravnatelj patološkega instituta.

Eberthovo ime je postalo svetovno znano, ko se mu je posrečilo odkriti bacil tifusa. Bavi se je tudi s problemom kretinizma, in je v zvezi s tem proučeval angleški holezen. Vendar so si našli ohraniti popularnost njegova dela o bakterijah, na podlagi katerih je hač 'kril skrivnost tifuzne infekcije in sredstva s katerimi se te epidemije skušamo uhraniti.

Edison o mestu bodočnosti

Urednik newyorške revije 'Forum Magazine' je zadnjič intervjuval Edisona in ga vprašal za njegovo mnenje o mestu bodočnosti.

Sloviti iznajditelj je podal sledečo izjavo:

'Mesto bodočnosti bo imelo nesehne ulice za ekspresni promet in nesehne ulice za navadni promet. Takrat ne bodo nič več stražniki urejali prometa, ne go jih bodo zamenili avtomati ki jih bodo oskrbovali posebni inženjerji — Strehe nehotičnikov ki zdaj vohče ne

— Včeraj sem govoril o svoji ženi in sem ji rekel besedo, ki jo je kar stresla. Že od sinoči ni spregovorila več z menoj!

— O, prijatelj, povej mi tisto čarobno besedo!

radi zdravili, kajti lenoba povzroča velike muke.

V moji sobi, na primer, je naslanjač, ki ima raztrgano prevleko. Pa skrbno zakrivam pred vsemi to nečednost in jo zagrinjam s platnom. Ljudi, ki imajo posebno dobre oči, posadim prav na tisto strgano mesto. Kajti, če bodo opazili, mi bodo svetovali, naj dam narediti drugo prevleko. Seveda, kaj pa hočejo drugega? To je vendar najbolj enostavno. Toda človek, ki je oblagodajen s pravo lenobo, ve dobro, da zadostuje samo ena nepremišljena beseda, pa bo nastal tak sunder, da še svojega življenja ne boš več vesel.

Dobro, bom zamenjala prevleko, sprejemam nasvet. Ali veste, kaj bo potem? To-le. Rekla bom služkinji:

— Pokličite mi tapetnika, ki stanuje tam na vogalu.

Služkinja pojde, pride nazaj in pove, da ni dobila tapetnika doma, in da mora priti jutri zjutraj. Pojde spet zjutraj, pripelje tapetnika. Ta bo vprašal, s kakšnim usnjem naj prevleče naslanjač, in bo ponudil, da prinese vzorce.

— Ni treba vzorcev. Delajte pač tako, kakor vam bolj sodi — porečem, misleč na to, kako bo spet odšel in kako se spet vrne.

— Nam vse sodi, saj ne deremo

usnja s sebe, kakor veste — odvrne on in pojde po vzorce.

Nato pride spet, spet odide, potem začne parati staro prevleko, izpod katere se kaže prah in leze žima. A žrebli — saj jih je mnogo v naslanjaču — on jih bo zdiral, kak fant mu bo pomagal, tapetnikova žena pa bo pometala smeti; potem začne prirojavati usnje, primerjati, nato pojdejo, prdejo, odidejo... In vse to zaradi moje želje, da bi imela cel naslanjač. Ta želja je tako skromna, malovažna, ne posebno razveseljujoča. Nu, torej, ali mi je kaj do vsega tega?

Ne, ne morem! Čutim, da bi bilo mnogo lažje izumiti kak stroj, ki bi napravil, da bi tekli naslanjači sami od sebe v specialne tovarne in bi se tam na novo prevlekli.

Niž ni treba sanatorijev, ni treba ugonabljati lenobe. Naj se razvija, utrjuje in naj vodi človeštvo k onemu lepemu cilju, ki stremi k njemu že toliko sto let: nič delati, pa vse imeti.

Poslednje pa, kar bo človek napravil, bo velikanski oboisk na niem križem roke in napis:

'Lenoba — mati vse kulture.'

služijo ničemer, bodo preurejene v postaje in pristajališča helikopterov, ki bodo že v bližnji bodočnosti izpodrinili aeroplane.

Nadalje je Edison izjavil, da bo bodoča doba zlata era davkoplačevalcev.

'Davki se bodo vsled vseobče uporabe strojev tako znižali, da si sedanja generacija tega niti ne more predstavljati. Najbolj razveseljujoče dejstvo pa je, da bodočnost skoro ne bo več poznala zločincev.' (Edison je velik optimist!)

Dalje predvideva Edison, da bo v mestu bodočnosti vladal znatno večji ropot kakor danes. 'Toda', je dodal, 'ljudje se bodo sčasoma tako nani navadili da ga skoro ne bodo čuli, vsejako pa jih ne bo tako motil kakor danes.'

Pripomniti velja, da je Edison popolnoma gluh.

Padec s traneca

Na Dunaju se producira že nekaj časa cirkus Adolfa iz Nemčije. Program vsake predstave obsega tudi skupino deveterice, štiri moške in pet žensk, ki nastopajo na trapezu.

Ta produkcija se vrši v višini sedmih do devetih metrov. Artisti niso zavarovani z nobeno mrežo. Nekateri se morajo držati na žici samo s pomočjo zobovja. Sreča je doslej hotela, da se je skupini vsak nastop posrečil. Toda pri zadnji predstavi v nedeljo je sreča odpovedala.

Ko se je skupina pojavila pred publiko, je bilo v cirkusu mrzlo in hladno. Mrz je spreletel posebno 16 letno Milno Geanderjevo, ki ji je bila dodeljena posebno težka naloga. Ko se je povzpela na višino, da zavzame odgovarjajočo položaj, so ji živci za trenutek popustili, in to je bilo dovolj da se je spozabila in izpustila z zobni žico, na kateri je visela. V momentu je bila na tleh. Padla je devet metrov globoko.

Predstavo so takoj prekinili, ker je začelo občinstvo, sestoeče v veliki množini iz otrok in ženskega sveta, kri-

Dognano je na podlagi znanstvenih izjav in neštetih praktičnih poizkusov da zavzema higijenični, tj. preprečujoči desinficirajoči in zdravilni učinek zobne vode Odol vedno večji in globlji obseg ne samo na zobe, usta, bezgavke, grlo itd., ampak indirektno tudi na celoten organizem

P. Tourette

Pomiloščen

Ko so sodniki in državni odvetnik, ki so spremili upravnika kazni, stopili v celico za na smrt obsodjenega. Državni odvetnik mu je mral dvakrat krepko stresti ramena, dokler se ni prebudil.

'Juvisart bodite hrabri, ura pokore je odhila.'

Kandidat smrti se je bolj začudil tem besedam, nego bi se bil moral preplašiti. Na vse prisotne se je ozrl z vrdim in osuplim pogledom.

'Pa saj to je šala. Meni hočete odrezati vrat! Jaz ugovarjam. Gospod državni odvetnik, prej ko ste me obsodili na smrt zaradi umora, sem bil obsodjen radi kraje na pet let ječe. Želim, da najprej odsedim kazen v temnici.'

Ta odlična izjava zločinca je osupnila ter iznenadila vse navzoče ki so zmedeno buljili drug v drugega. Na tak primer niso bili pripravljeni. Treba je bilo o tem obvestiti višje oblasti in kajpada odgoditi izvršitev smrtne kazni.

'Gospoda', je izjavil državni odvetnik, 'nič drugega nam ne preostaja, nego da odstopimo. Naredbo izdam naj se pospravi orodje in se umakne straža, ki bi morala paziti na red.'

čati in bežati iz cirkusa. Toda k sreči so bila tla v cirkusu na debelo pokrita s peskom. Artistka se je kljub veliki globini le neznatno ranila na nogi, v splošnem pa je ostala nepoškodovana. Cirkuški zdravnik je ugotovil, da je poškodba lahka in da bo Geanderjeva v enem tednu zopet lahko nastopila

Najboljša nemška knjiga iz Goethejeve smrti

Borza nemških knjigotržcev in založnikov v Lipskem je razpisala interesantno anketo, ki naj ugotovi najboljšo nemško knjigo iz Goethejevih časov. Seveda ne gre v danem primeru samo za eno knjigo: takšen rezultat bi bil preskromen in prepičen. Zato so si knjigotržci postavili na program tucat najboljših knjig. Občinstvo bo glasovalo za najboljšo, in knjige bodo nagrajene prva med njimi z nagrado 1000 zlatih mark.

Vprašanje, ki ga postavlja anketa, se glasi: 'Katerih dvajset knjig, ki so nastale v dobi zadnjih treh generacij, se dobe v knjižnici vsakega nemškega izobraženca?' Pri tem vprašanju predpostavlja borza, da so dela Goetheja in Schillerja ter še nekaterih nemških klasikov že itak v vsaki hiši.

Rezultat ankete bo seveda prinesel nove izglede nemškemu knjigotrtstvu, kajti ta plebiscit bo nedvomno povzročil, da bodo ljudje segali po dvajsetstori-

knjig, ki bodo dobile največ glasov. Komisija, ki bo glasove štela in jih razpodeljevala, bo imela zelo obilno delo. Praktični Nemci so tudi tozadevno ukrenili vse potrebno, in so delegirali v jurijo nemške književnike, da jim s tem nudijo priliko za zaslužek in olajšajo bedno eksistenco. Pri nas smo do takih poskusov seveda še zelo daleč.

— Dejala sem mu, da ga ne ljubim več in da ga poslej ne maram niti videti!!!

— 'n?'

— Verjel mi je!

Po slovanskem svetu

Cehinja Milka Gerbičeva. V šlanku Nikole Fallera v zagrebškem gledališkem listu o prvi uprizoritvi Začere opere »Nikola Subic Zrinjski« se je vrnila pomota. Faller trdi namreč, da je Milka Gerbičeva Slovenka. V knjigi »Slovanska ženat pa je povedano, da je bila bivša naša prva operna pevka Milka Gerbičeva, vdova skladatelja Frana Gerbiča, rojena l. 1854 v čeških Tuchoměřecih, da se je pisala po očetu Daneševu in da je bila sestra naše češke pevke pokojne Lujze Daneševne omožene Trstjakove. Gospa Milka Gerbičeva živi v Ljubljani in je mati bivše operne pevke in današnje učiteljice petja Jarmile Gerbičeve. Cehinja Milka Gerbičeva je delovala kot operna pevka v Pragi, tri in pol leta v Zagrebu, na nemškem odru v Ulmu, na poljskem odru v Lvovu ter od 1897—1898 v Ljubljani. Bila je s svojim možem in svojo sestro ustanoviteljica slovenske opere ter živa še danes v Ljubljani kot biva velpoizvedljiva umetnica velik ugled.

Kako je pravo ime Zinovjeva. Predsednik takozvane III. to je boljševiške internacionale je bil Grigorij Jevsejevič Zinovjev. Ako bi šlo po tem njegovem imenu, bi on bil židovskega rodu. No, ves svet pa ve, da je Zinovjev, ki je v zadnjem desetletju kot predsednik III. internacionale inspiriral skoraj vse revolucionarne pokrete ne samo v Evropi, marveč tudi po vseh vstalih delih sveta, pristen Žid. In kako je njegovo pravo ime? Doselej se je splošno trdilo, da je njegovo rodbinsko ime Aptelbaum, dopisnik Venkovac, glasila češkoslovaške republikanske stranke, iz Rige pa zatirjuje, da se Zinovjev ni nikdar pisal Aptelbaum, da je njegova rodbina žisto židovska. Njegov oče živi še danes v Petrogradu ali po boljševiško v Leningradu in se imenuje Aron Markovič Radomyselski. On je lastnik leane trditve »Benois, ima tri sestre: Abrahama, Aleksandra in Grigorija. Leningradski adresare, ki ga je nedavno tega izdala sovietska vlada pod imenom Abraham Aaronovič in Aleksander Aaronovič Radomyselski, prvi je prkurist v petrogradski »ladilnici, drugi pa ravnatelj delniške družbe »Hlebonprodukt«. Tretji izmed bratov je Zinovjev, ki bi se torej moral pravilno pisati Grigorij Aaronovič Radomyselski. In zakaj je spremenil to svoje ime? Odgovor je lahek: Hotel je prikriti svoje židovsko rokolente in si je za to našel starinsko plemenitasko ime Zinovjev — eden Zinovjevih je bil na primer pred desetletji ruski veleposlanik v Carigradu — kakor se to doledno delali vsi boljševiški kolovodci — Židje, kakor Trocki, Lenin, Kamenjev itd. Torej Grigorij Jevsejevič Zinovjev — Grigorij Aaronovič Radomyselski.

Film s potovanja češkoslovaških parlamentarcev po Jugoslaviji. V četrtih, dne 26. novembra t. l. so v Tyrševem domu v Pragi prvič predvajali film s potovanja češkoslovaških parlamentarcev po Jugoslaviji. Vstop so imeli samo povabljeni gostje, to je predstavitelji oblasti, poslanci in senatorji. Film je dolg 1 km 200 m, posnel pa ga je štabni kapitan Vyšin iz vojnega ministrstva. Film obsega sprejem parlamentarcev v Subotici, sprejem in bivanje v Beogradu, parlamentare v Topoli na grobu kralja Petra, v Leskovcu, bivanje v Skoplju, sprejem v Zagrebu, parlamentarci v Solitu in sprejem

v Ljubljani. Film je skrbno izvršen, čist in jassen, tudi ljubljanski del filma je prav dober, dasi je bilo tu skrajno neugodno vreme. Predvajanje je občinstvo sprejelo z največjo pohvalo in priznanjem. Film bodo predvajali javno v Pragi in po vseh večjih češkoslovaških mestih. Nadejamo se, da do bomo zanimivi film tudi v Jugoslaviji in da bomo i v Ljubljani imeli priliko ga videti. V Beogradu so film predvajali pred izbrano publiko preje nego v Pragi.

Vesti o monarhističnem pokretu na Poljskem. V zadnjem štu listi mnogo pišejo o monarhističnem pokretu na Poljskem. Sam ministrski predsednik markal Pilsudski je baže naklonjen temu pokretu. Tudi o osebi bodočega poljskega kralja so razširjene najrazličnejše verzije. Pred meseci so listi navajali ime princa Feliksa Bourbonškega, brata bivše cesarice Zite, kot najresnejšega kandidata v poljski prestolonasledniški pa je pronašla, ker je bila neizvršljiva tudi v slučaju, ako bi se na Poljskem tudi res uvedla monarhistična vladavina. Sedaj govorijo, da je vprašanje že naprejje oti, da se Poljska spremeni iz republike v monarhijo. Kralji bi naj postal 15letni sin kneza Radziwila Vladimira. Za ta načrt je baže pridobil markal Pilsudski, ki bi na čelu regentstva vladal za kralja do njegove polnoletnosti. Druga verzija pa pravi, da prihaja v slučaju, da se na Poljskem vzpostavi monarhija, kot najresnejši kandidat za kralja v poštev bolgarski kraljevič Kiril ki je, ako se njegov brat bolgarski kralj Boris ne oženi ali ako bi ne imel v zakonu dece, obenem tudi bolgar, prestolonaslednik. Čim bi Kiril postal poljski kralj, bi se imela takoj pričeti akcija za državnotpravno združitve Poljske s Češkoslovaško v obliki personalne unije. Ako bi to uspelo, bi bil Kiril poljski in češkoslovaški kralj, obenem pa tudi bolgarski prestolonaslednik. Ako bi pa njegov brat Boris umrl brez dece, bi lahko Kiril združil tri slovanske države pod svoje žetlo... Ni nam pač treba pripominjati, da so vse te vesti fantastične, dasi ni mogoče lažiti, da bi se na Poljskem ne pripravljali dokaj intenziven pokret v pravcu k monarhizmu. Uvaževati je treba, da ima na Poljskem sleknotprej zelo vplivno plebsno slovo, »šlehtac«, in da odkrito simpatizirajo s monarhističnim pokretom tudi razni oddilci državni in politiki. Tako se na primer sam vodja narodnih demokratov poslanec Roman Dmowski namerava baže postaviti na čelo monarhističnega pokreta, kar bi pomenjalo, da so šanse za to gibanje na Poljskem še precej ugodne.

»Slovanstvo v svojih spevih«. Pred kakimi 25leti je izdajal Ljudviti Kuba pod tem naslovom slovanske narodne pesmi ki jih je sam nabral in harmoniral potujoč po slovanskih zemljah. Ta njegova zbirka je takrat vzbujala v slovanskem svetu splošno pozornost. Sedaj namerava mojster Kuba to svoje znamenito delo znova izdati, seveda znatno izpopolnjeno. Pri tem računa s čmotno podporo češkoslovaške vlade pa tudi ostalih slovanskih držav. Te dni je sprejel prezident dr. Masaryk mojstra Kubo, ki mu je poročal o svojih načrtih glede svoje zbirke »Slovanstvo v spevih«. Prezident se je živo zanimal ne samo za to moštrosko delo, marveč tudi za njegove najnovejše slikarske umotvore.

«In sedaj morate prebiti svojo drugo kazen, smrtno kazen.»

Juvisarta so s težkim naporom izvele iz postelje, nato pa ga besnega ter uničenega z zvezanimi rokami prignali na morišče. (K.)

Povišanje Trbovelj v trg

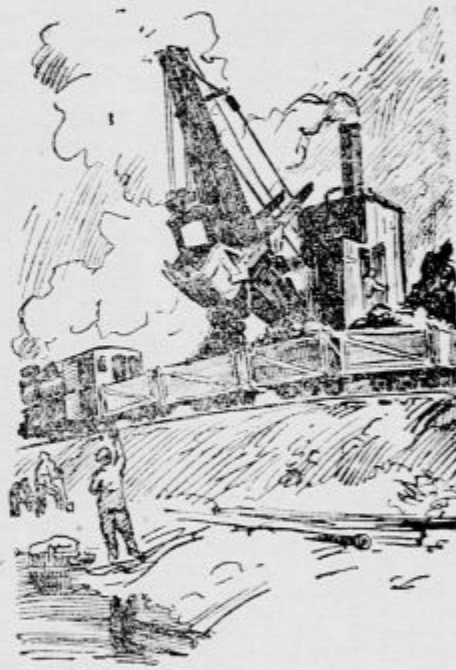
Gustav Vodusek

bivši dolgoletni župan in gerent, ki je vodil akcijo za povzdigo Trbovelj v trg.

Najmlajša jugoslovenska trška občina Trbovlje, je istočasno ena največjih, vsekakor pa najvažnejših. Trbovlje so največji industrijski center Slovenije, največji rudnik Jugoslavije. Občina se razprostira čez dve paralelni ozki dolini, trbovelsko in hrastniško, katerih vsaka imata ob južni železnici svojo postajo. Ogromna večina prebivalstva — občina šteje okrog 20.000 duš — živi od industrije. Delavstvo tvori najjačji kontingent prebivalstva, uradništvo je mnogobrojno, obrt, trgovina zelo razvita. Poleg ogromnih rudnikov TPD, zapuščajajo velika cementarna v Trbovli, velikanska kemična tovarna in steklarna v Hrastniku na stotine delavcev. Občina šteje nad 1150 večjih poslopij, ima vodovode,

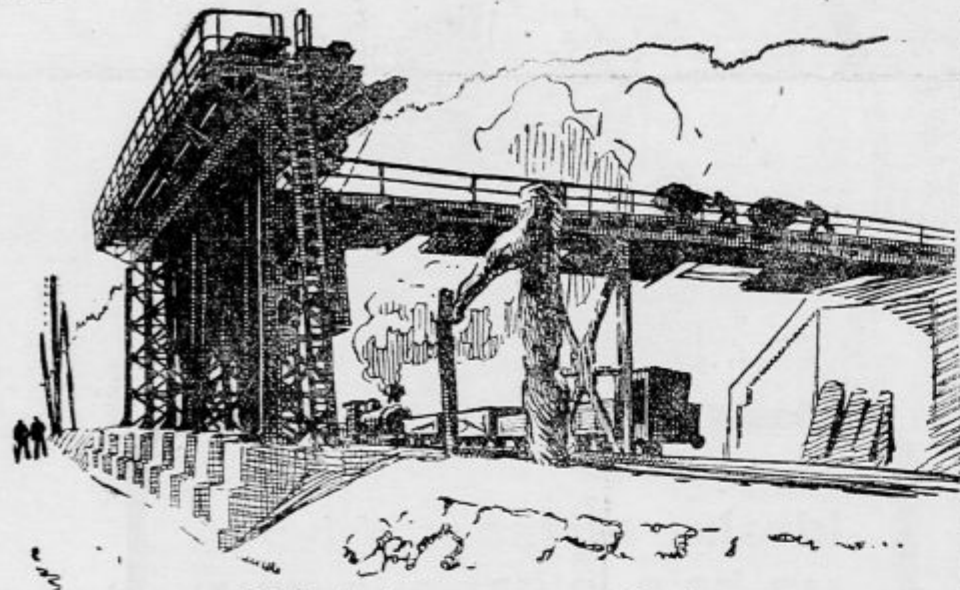
Stari del Trbovelj z glavnim trgom in farno cerkvijo

Žerjav za nakladanje premoga

boljša konjunktura pa je nastala za premog okoli l. 1847., ko so pričeli graditi južno železnico. Po njeni otvoritvi je zavzel trbovelski premog vsa tržišča v takratni Nižji Avstriji ter se je produkcija znatno dvignila. Začetkom l. 1873. je kupil Wiener Bank Verein od več posestnikov premogokope in ustanovil sedanjo Trbovelsko premogokopno družbo. Kupnina je znašala več milijonov goldinarjev, za tedanje čase naravnost ogromna vsota.

Z rudniškimi uradniki je sedaj uslužbenih v Trbovli okoli 300 uradnikov in preko 300 poduradnikov. V občini poslujejo tri bolnice, dve občinski izolirnici in ena ubožna hiša. Za varnost proti ognju skrbijo tri gasilna društva, katerim je občina zgra-

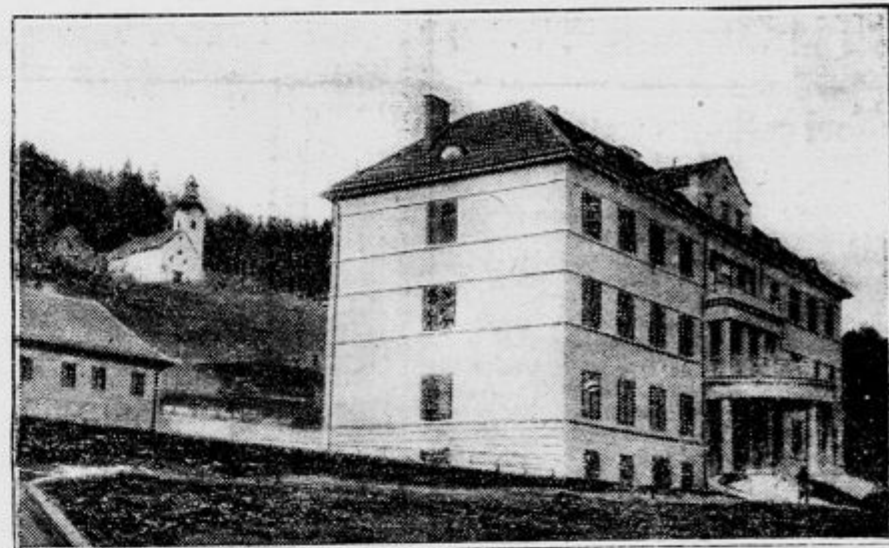
Nakladanje premoga za železnico

povsodi električno razsvetljavo, lepe ceste z živahnim avtomobilskim prometom. Tri pošte, trije denarni zavodi dokazujejo kako živahno je gospodarsko življenje. Obrtnikov in trgovcev je v občini nad 700.

Nič manj živahna ni kulturna akcija, ki se koncentrija v lepih društvenih domovih, v Sokolskem domu, (socialističnem) Delavskem domu, (klerikalnem) Društvenem domu v Trbovli in v Narodnem in (soc.) Delavskem domu na Hrastniku. Kulturnih in drugih društev je v Trbovli nad 60, javnih knjižnic je cela vrsta. Šolstvo je organizirano v 2 osmerazrednicah, 4 sedemrazrednicah, 1 dvorazrednici ter meščanski šoli; nadalje delujejo 2 obrtnonadaljevalni šoli, rudarska šola, gospodinjstva šola in otroški vrtec.

Zanimivo je, da je letos preteklo 100 let, odkar so pričeli v Trbovli s sistematičnim kopanjem premoga. Premog so začeli spoznavati pri nas začetkom l. 1800. Dva popotnika Thonhauser in Holuber, ki sta slučajno prišla v Trbovlje, sta postala pozorna na »črno zemljo«, kakor so domačini označevali premog ter sta o tem na koncu svojega potovanja, ko sta prišla v Dunajsko Novo mesto, obvestila odveta Franca Maurerja. Ta je spoznal važnost odkritja obeh rudarjev za bodočnost in je ustanovil družbo, ki je poklicala v Trbovlje kot strokovnjaka rudarskega mojstra Birmansa iz Belgije. Vendar pa je bilo težko kaj začeti

s premogom, ker so bile Trbovlje skoraj popolnoma odrezane od ostalega sveta. Družba se je zavzela tega razšila in Franc Maurer je bil zopet eden posestnikov premogokopa do l. 1823, ko ga je predał svojim sinovoma Pavlu in Francu. Ta dva sta pričela, da premog čimbolj izkoristita, postavljati apnenice, in ker se tudi te niso obnesle, sta po vzgledu v Zagorju in v Ljubljani sezidala steklarno. Ko je bila ta postavljena, sta začela okoli l. 1826 energično z odkopavanjem premoga. Ker ni bilo v vsej kotlini niti ene ceste, je bilo potrebno veliko energije, da sta sezidala tovarno. Šele po več letih so zgradili strmo cesto iz Trbovelj v Savinjsko dolino in s tem zvezo na glavno cesto Trst-Dunaj. S tem je bila eksistenca steklarne zagotovljena. L. 1869, po smrti brata Franca Maurerja je sezidal Pavel Maurer še eno steklarno, v kateri pa je bilo ustavljeno delo l. 1873. Kot posebnost omenjamo, da so bili zaposleni delavci večinoma iz porenških dežel. V tem času so nastale nemške šole. Neprimerno

Najmodernejša urejena nova bolnica v Trbovli

čila dva domova. Rudnik v Trbovli pa si je gasilski dom sam sezidal. Vsa tri gasilska društva so opremljena z najmodernejšim orodjem.

Za varnost občanov skrbijo dve orožniški postaji in občinsko redarstvo v Trbovli in v Hrastniku.

Akcija za proglasitev Trbovelj v trg je trajala mnogo let. V bivši Avstriji se je že delalo na tem, da se proglasi občina za trg, toda vedno so prišli vmes novi zapletilaji. Vendar bivši dolgoletni župan in gerent g. Vodusek ni odnehal. Akcija, ki jo je neumorno vodil, je rodila končno zaželjeni uspeh. Nova trška občina, pomosna na kraljevsko odlikovanje, se tega uspeha upravičeno veseli. Dolgoletni bivši župan ravnatelj Vodusek in sedanji župan g. Šter sta prejela iz vseh krajev čestitke, ki veljajo seveda celokupnemu prebivalstvu.

Trg Trbovlje naj napreduje in se razvija!

Rudniška separacija

kjer se premog čisti in se ga odpošlje dnevno do 500 vagonov

PODRUZNICE:

Maribor, Kamnik,
Novo mesto, Ptuj,
Rakek, Slovenske
Konjice, Slovenj-
gradec, Prevalje

TRGOVSKA BANKA, D. D., LJUBLJANA

DUNAJSKA CESTA št. 4 (v lastni stavbi)

KAPITAL in REZERVE preko Din 20.000.000

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Brzjavke: TRGOVSKA

Telefoni: 139, 146, 458

Kraljestvo mode

Volna za zimski sport

Letos se obeta vesela zimska sportna sezona in gotovo se bo marsikatera mlada dama rada odrekla tega ali onega oblačilnega komada za mesto, da se bo lahko opremila za sport. saj je vendar znano, da le primerna oprema lahko omogoči zadovoljstvo v zimskem sportu. Oprava za zimski sport mora izpolniti različne osnovne pogoje; predvsem mora biti topla, da prepreči nepotrebna prehlajenja, obenem pa mora biti tudi prikladna, kar je pri velikih strapacih, katerim je izpostavljena, tučnatim malce težka stvar. Vsaka obleka, ki jo zgnete v nahrbtnik ali kovčeg, se neprijetno zmečka; posebno trpi bluza, a ravnotako tudi krilo, ki lepo izgleda le tedaj, ako je lepo urejeno. Izkazalo se je, da blago (stoil) pravzaprav za zimski sport ni pravilni material in da volnena obleka nudi najprimernejši nadomestek, ki odgovarja vsem svrham, ter je praktična in lepa obenem. Volnena oblačila dopuščajo tudi veliko bogastvo na barvah, ki bi sicer pri blagu bile nemogoče. Pleteni komadi imajo v ostalem še to znatno prednost, da nikoli ne izgubijo oblike, in če jih tudi vzameš iz nabasane nahrbtnika, se dajo takoj zopet spraviti v stari red ter ob vsakem času izgledajo prikladno in sportno.

Včasih se je pletilna industrija omejevala na izgotavljanje navadnih malih ovratnih

šalov ter jopic in telovnikov. Nato so sledile rokavice in čepice, ki so se z omenjenimi komadi spravljale v sklad. Že nekaj let pa vodilne tovarne silno napredujejo, ker imajo nameščene ne samo strokovnjake marveč tudi pravcate umetnike, ki pospešujejo v pletilni obrti novo ometno-obrtno noto. Pletilna industrija tako napreduje, da njeni veliki modeli konkurirajo s krojaškimi izdelki in da v strogo sportnih panogah že precej naglo odpravljajo blagovne izdelke v ozadje. Pri nas v Sloveniji se je pletenje volne tekom zadnjih let razširilo ponekod kot pravcata domača obrt in spravlja na trg dokaj okusne komade, ki v precejšnji meri ustrezajo konzumu.

Letos ni sportnega oblačila, ki ga ne bi mogli nabaviti tudi v volni. Velikomestne trgovine nudijo prikladne drsalne kostume, nadalje ljubke kreacije za sanke in bob, in končno prav izvrstne hlačeaste kostume, ki so se damam prikupili za smučanje ter utegnejo letos osobito pri damskem svetu izriniti dosežane norveške modre »mondure«. Naravno pa ne sme nobeno izmed teh oblačil služiti samo specialni svrhi, temveč mora biti po volji uporabno za sportne izlete, potem za sankanje in v daljšem primeru tudi za smučanje. Tako imenovani »fregoli« - modeli, ki jih letošnja sezona prinaša v volni, so najprimernejši za sport-

ne metamorfoze ter se utegnejo letos v širokem obsezu prikupiti.

Naravno pa volneno oblačilo ne sme biti upoštevano samo s stališča uporabnosti, marveč mora imeti na sebi tudi vse atribute dnevne mode. Najnovejši modeli se izključno naslanjajo na moderne linije: poleg bluzastih gornjih delov je videti priljubljene knickerbocker - hlače, ki so nadomestile nekdanje breeches. Za volnena oblačila je bistveno tudi desimiranje, ki v pretežni meri daje posameznim komadom pravi izgled. Videti je fantazijsko bogate pester vzorce (ki večinoma izvirajo iz dunajske umetne obrti), poleg njih pa tudi konservativnejše skladno harmonizirajoče ornamente, ki učinkujejo decentno, nevsiljivo in zato vedno elegantno.

Za primer letošnje volnene sportne mode priložujemo sliko, h kateri veljajo naslednja pojasnila:

Skica levo: Nov drsalni kostum obstoja iz volnenga telovnika, ki je visoko in gosto zapet z malimi gumbi ter prepasan z ozkim usnjenim pasom. Mali stranski žepi so vedno praktični. K takemu telovniku je treba izbrati primerne nogavice, ki morajo odgovarjati barvi in vzorcu ter se obenem skladati z visokimi drsalnimi čevlji. Temno pleteno krilo, zloženo v plisaste votle gube, je za sport vrlo prikladno in se da porabiti tudi za druge namene, tembolj, ker gube nikoli ne pridejo iz reda, dočim plisirana krila iz blaga pri najmanjšem strapacu izgubijo svojo fasono in ne morejo prestopiti mokrote ali snega.

Tipičen »fregoli« - complete« predločujeta

Baržunast telovnik

je letos v splošni priljubljenosti baržuna čisto videti. Je pa zares prikladen in eleganten. Posebno temnejše barve učinkujejo vrlo prikladno. Omeniti je predvsem črno, mornarsko modro, pa tudi vinsko rdečo. Pod telovnikom se nosi poljubna srajčasta bluza in sicer za dopoldne iz mehkega materiala, za popoldne pa iz kineškega krepa. V tem primeru mora seveda svila harmonirati v barvi z baržunom, tako, da primeroma izbereš k mornarsko - modremu telovniku svetlomodro srajčasto blužo, k vinskirodečemu telovniku pa svetlorožasto blužo. Tudi svilena pentlja naj bo po možnosti izbrana v obeh barvah. Novi brezrokavni telovnik je zamišljen v bluzastem kroju z vrezanimi žepi.

Moške zimske suknje, damske moderne plašče in obleke

si morete nabaviti po na ku'antnejših cenah, postrežbi in plačilnimi olajšavami pri najcenejši družinski oblačilnici M. BAN, nasproti drž. učiteljskega na Resljev cesti V zalogi vseh vrst najboljšega manufakturnega blaga.

srednji dve skici. V ospredju je ljubek kostum za sankanje, sestavljen iz ostro izrezanega, pestro kockastega pulloverja, isto vrstnih golenic in prikladne čepice z volnanim šalom; tudi hlače (knickerbocken) so iz volne. Ako preko teh hlač po sportu oblečeš volneno krilo, kakor ga predločuje skica v ozadju, imaš odlično strapacno oblačilo za planine, eventualno pa tudi za drsalni sport. In če isti pullover kombiniraš s temnimi norveškimi hlačami, dobiš vzor-no smuško opravo.

Se prikupneje se obnašajo norveške hlače v kombinaciji z aktualnim »lumberjackom«, ki predstavlja posebno novost pletilne industrije in si ga lahko predstavljamo kot bluzast pleten telovnik z napljinjenimi rokavi in žepi na prsih. Podrobneje smo »lumberjack« za zadnje opisali. Pravil-

no se predločeni pleteni smuški kostum (lumberjack in norveške hlače) izpopolni s pleteno norveško čepico, ki naj bo temna kakor hlače. Koncem koncev bodi povdarjeno, da je lumberjack idealno prikladen tudi za sankanje, za izlete, za drsalniše, skratka za splošno zimsko uporabo.

ELEGANTNO in primerno darilo damam

CREME MOUSON

Skladnost obleke in plašča v pariški modi

Pariške butne kreacije.

Miklavžovo darilo čitateljicam «Jutra»

Veliko želi čitateljica ostane v modrem oziru neizpolnjenih Sredstva v splošnem žal niso velika. K temu pa je prištevati tudi več ali manj pomanjkljivo podrobno orientacijo, ki bi morala vsebovati ne samo časovno elegantne, temveč tudi ind vidualno praktične smernice.

Marsikatera čitateljica ne ve kam bi naslovila svoja modna vprašanja in kje bi dobila želeno informacijo. Zato se je znana sotrudnica »Jutra« Marija Sarčeva lasnica modnega ateljeja v Ljubljani, odločila, da bo z vsemi, modo in stroko zadevajajočimi nasveti vsemu slovenskemu žensstvu osebno v ateljeju kakor tudi pisмено na razpolago. (Pisemeni vprašanjem je priložiti znamko za odgovor.)

Vsaka dama, žena, dekle lahko svobodno povpraša v modnem ateljeju Marije Sarčeve, dobila bo v modo, okus in stroko spadajoč prijazen, točen in praktično uporaben nasvet. Meščanki in deželanki bo gotovo dobrodošel vsak tak nasvet, ker bo s tem olajšana orientacija ter pravilna in okusna nabava.

Na vsa vprašanja daje odgovor: Modni atelje M. Sarč Ljubljana, Kongresni trg 4/I.

rafraza olega »Podplat je koža čez in čez postal«, a »Utoplenci« pridiga najmodernejše ravnotežje duha:

»Najvišja in najtrajnejša je slast: spoznanja neizprosni mir in molk v razavetljeni brezbrežnosti Nirvane«

Psihoanalitična etuda, ko da jo je zaplaval eksperimentator, je sonet »Spomini«, nad katerim bi Freud imel svoje amuzirno veselje. (Spomini: prah, ki se nikdar ne zbrže. Vse, kar je bilo, vrača se nazaj, ker ni preteklosti in vse je zdaj.) Portret, kakor jih je malo v svetovni literaturi in doslej nobenega v slovenski, je pa sonet »Sestri Gusti«. Šopki sonetov, štirje »Materic«, eden »Očetec«, štirje »Sinov«, so polni trpkosti, resnobne ljubezni, ki tli nevgasno, spaja generacije in traja večno, ne osebna, marveč človeška. Iz obročja, ki ga okrog njega spaja rod, pa se dviga poedinec in stavi vprašanja bogu, večnosti: Čemu, kam? Trpkost se stopnjuje v pesimizem, ki moti filozofijo ravnotežja, spoznanja, brezstrastja.

Po umetelnosti oblike pesnitev Gradnik še znostaja za pravokotne slovenske poezije, ne obvladuje vseh raznolikih njenih vrst, pa tudi ne kaže tega stremljenja. Večina oblik bi niti ne bila po godu vsebinski. Po tej vsebini, po tehtnosti izraza, po prenapetosti in idejni sili je s to zbirko Gradnik etopli na oni Olimp, na katerem razven Prešerna in Zupenčiča še ni nikogar. Ni zaman izbral naslova »De profundis« — Iz globine.

Willy Corsari:

Smaragdi

»Torej jo vendarle vzameš za ženo?«

»Da!«

Oba prijatelja sta slonela na ploščadi hotela tik ob morju. Iz velike dvorane je donela godba.

»Pa ona ni ženska, s katero se gre pred oltar. Ne razumi me krivo! Ne govorim o njeni preteklosti. Zastran mene je mogla imeti še enkrat toliko ljubimcev, kolikor jej jih pripisujejo samo če bi verjel v to, da te ona ljubi. Tedaj bi rekel: Naj ljudje govorijo, kar hočejo, vzemi jo. Ali ona te ne ljubi.«

»Kaj pa ti veš o tem?«

»Ona sploh ni zmožna koga rada imeti. Poglej si njen nakit okrog vratu: smaragdno verižico, ki jo ji je podaril neki kitajski diplomat. To se mi ne vidi tako strašno kakor dejstvo, da ona ljubi slednji kamen mnogo bolj nego tebe!«

»To ni res!«

Drugi je globoko vzdihnil.

»Tebi po vsem videzu ni rešitve! Sicer pa evo je — prihaja.«

Hladno je pozdravil damo, ki se je bližala ter odšel.

Bila je v plesni opravi. Mesec je ra-

dovedno buljil v to lepoto. Okoli vrata je nosila verižico od smaragdov, ki je predstavljala celo bogastvo.

»Ne boste plesali?« reče ona.

»Ne.«

Nato se je zagledal v morje. Njeni prsti so se nemirno poigravali.

»Kaj vam je?«

On je molčal.

»Razumem.« se oglašila ona. »Vaš prijatelj vam je govoril o meni, in to vas je razžalostilo. Mar ni tako? Sicer pa bodite iskreni — kaj je dejal? No?«

Tedaj jo je on pogledal, kakor da hoče prodreti v globino njenih oči. Ves je drhtel.

»Rekel je, da vam sleherni ta kamen, ki ga nosite okoli vrata, več velja od vse moje ljubezni?«

»In vi to verjete?«

On je molčal.

»Torej verjete!« reče ona bolestno. In nenadoma se vzravna, prime za verižico, jo pretrga — in zažene v morje. Potem odide ponosno, pa da se niti ozrla ni na mesto, kjer so to bogastvo pokrivali valovi.

Šele po svatbi je odkril, da je ona ta večer nosila — ponarejek.

Zato kupujte

da boste sveži in zdravi prvovrsten pridatek h kavi ter

ZAHTEVAJTE povsod

KOLINSKO CIKORIJO

ki daje kavi fin okus, barvo in izdatnost. Pri nakupu pazite, da dobite samo prave takšnele zavitke:

Industrijski trg Tržič — mesto

Mesto Tržič na Gorenjskem

Henrik Snoj,
podžupan mesta Tržiča.Ivan Lončar,
župan mesta Tržiča.Anton Jelenc,
predsednik mestnega finančnega odseka.

Ljubi sveti Miklavž...

Ljubi sveti Miklavž se je letos slabo odrezal.

Ljudje v mestu tega ne vedo, ali vedo ljudje na deželi, da je ljubi sveti Miklavž pri vsaj svoji brezmejni darovitosti patron za vode in zoper poplave. A kaj je ukrenil letos v tem svojem resortu? Grozovite poplave so navale na našo Gorenjsko, s peskom posule polja, v struge zalile blata, porušile jezove in nalomile mlinska kolesa. Sveti Miklavž je pri svoji vodni funkciji tudi patron — ne abstinencov — marveč mlinarjev. Na Gorenjskem ima obilo kapel, tudi nekaj cerkva, in povsod mu stoji ob strani velik mlinski kamen, ne zato, da bi ga obesil na vrat tistemu, ki širi pohujšanje, marveč zgolj kot simbol svojega vodnega in mlinarskega patronata. A kakor rečeno, letos sveti Miklavž ni bil na svojem mestu glede vremenskih intervencij pri svojem častljivem bradatemu tovarišu vremenuarju St. Petru in bi se spodobilo, da bi namesto drugim nepotrebnim daroval za poplavlence.

Kakor je bilo pusto in deževno celo poletje v jesenju vred, tako natura tudi k Miklavževemu prazniku letos ne kaže onega romantičnega zimskega sijaja, kakor smo ga iz šolarskih popisov vajeni za Miklavžev praznik, ki ga praznujemo 6. decembra. Lesketati bi se moral prvi krhki sneg kakor Miklavževa brada in tiha zimska idiličnost bi morala dihati v toplo zakurjenih domovih, kjer je deca zbrana v pomenkih o neizmerni škofovski velikodušnosti svojega obdarovalca. Tako pa imamo čisto v eno samo fantastično lepo otroško radost. Cerkev na Planini se mu je videla kakor igračka, ki so jo muhasti škrtali ali kdo pritrdil na skalo, da bi zvalila koga iz doline, ki bi si upal na pot, da jo odkopije in jo na plečih ponese domov. Tam za stolpcem za Planino je bil svet, tja pojde Martin po srečo, da se vrne nekoč v dragocenem vozu, z iskrim belci in pripelje seboj kruha in mesa zase, za mater, za očeta, za vso vas.

Vojna je bila, beda je bila v dolini in Martinove blažene sanje so vrele iz gladi. Mnogo je čital Martin, veliko lepih, prelepih zgodb. Zalostne zgodbe so bile; cigani, krivoverci so ugrabljali pridne otroke in jih gonili daleč, daleč, ladje so se razbale ob skalah, da se je komaj, komaj kdo oteel na samotni, zapuščen otok. Pa povsod se je našla dobra, pobožna starka, ki je tolažila nesrečnike, nazadnje so pobegnili vsi

Ne bomo pisali zgodovine o sv. Miklavžu, o njegovem čistem življenju, ki je bilo morda še za nianso vzglednejše od življenja drugih svetnikov ter o njegovem končnem poveljanju v nebesih. Tudi se ne bomo prepekali, ali je Nikolaj, kakor mu pravimo v novi pisnici slovensčini, večji katoški ali pravoslavni svetnik. Stoji, da je Nikolaj izredno znamenita marka v pravoslavnem koledarju ter mu velično povdarja že samo dejstvo, da njegovo ime že od nekdaj nosi elita mož, počeni od ruskih carjev izpred vojne do črnogorskega Nikite, ter od Pašića in Uzunovića dolgi do sreskega pandurja v kaki komodni šumadinski vasi. Vsekakor pa ima naš Miklavž pred Nikolajem to prednost, da ga slavimo po gregorijanskem koledarju za 13 dni prej kakor pravoslavni, ki pa to časovno digresijo skušajo popraviti s tem, da na Nikolje praznujejo imenitne krstne slave s tako intenzivnostjo, da se nam lahko kar slane cedijo.

V galeriji naših domačih slovenskih patronov ima Miklavžovo ime prilično takšno epično težo, kakor Peter, Martin, Matej, Jože, Pavel. Čudno je, da ga slovenska narodna pesem slabo pozna; le ena je otročje popularna, pa še ta je strašansko dolgočasna:

Sv. Miklavža cirkuca,
gor je mamalana mirkuca,
ona mene gleda, jaz pa njo,
leza me popade, — smuk za njo...

Druge pa je, kakor rečeno, sv. Miklavž sloviti kot zaščitnik morjeplovcev (pri nas menda splavarjev), nadalje mlinarjev in ribičev, ki so glasom legende v Ljubljani postavili prvo kapelico, iz katere je zrasla današnja ljubljanska stolnica. Vodeni sveti Miklavž je pravi antipod ognjenemu svetemu Florijanu — in če bi letos bilo v dolini kaj snega, bi tudi tokrat po deželi cingljale sanke mlinarjev proti cerkvicam sv. Miklavža k slavnostni maši.

Letos jo bodo pa paš malinili.

Miklavžovo na deželi ostane vsake-mu otroku do starosti v najlepšem spominu, zakaj na deželi je Miklavžovo zares pravi otroški praznik, bolj kakor v mestu, kjer so deci naklonjene tudi druge prilike obdarovanja. Na deželi pa otroci ne poznajo Božička, ker je njegova velikodušnost vsebovana v kolačih in štrukljah, ki jih napeko mama, in tudi velikonočne pisanice niso nikak dar z nebes, marveč prav naraven kuhinjski produkt tete ali botrice. Edini torej, ki primene na deželi otrokom darove z nebes, je sveti Miklavž. V nebeski kašči nabere jabolk, krhljev in suhih hrušk, v goščevju vreže brezovko in v vse lo s korenjem, repo in par preprostimi slaščicami ponoči zloži na krožnik, nastavljen na mizo ali v okno. Vso noč hodi okrog s spremstvom nebeskih angelčkov, ki menda še niso ostrizeni na pisnik-lonec ter nosijo da-

Miklavževa križanka

(Otroški prispevek).

Pomen besed:

Vodovarstvo: 3. Sin carja Dušana. 6. Orožje. 7. Otok v Jadranskem morju. 8. Ime več papežev. 9. Skrajna točka kontinenta. 11. Bojinja. 15. Osebnostni izraz. 16. Kolonialno blago. 18. Medmet. 19. Kratica za: plemeniti. 20. Barva. 21. Kratica. 22. Izraz za pogovor. 24. Divja žival. 27. Avtomobilski znak. 30. Medmet. 31. Egiptovska reka. 32. Rastlina. 33. Skala. 35. Travnik zjutraj. 36. Časovna enota (množina). 37. Kraj v Posavju. 41. Ptič. 44. Pavratni zaimek. 45. Ptič. 49. Del obleke. 50. Oblika od: ukati. 51. Svetopisemske osebe (edn.). 52. Vrh na Krasu. 54. Predlog. 55. Malomaren človek. 57. Središče gibanja. 58. Del celote. 59. Pest snega. 60. Glagol. 62. Izraz za modro barvo (m. sp.). 63. Sadje. 64. Vojško pokrivalo.

Navpično: 1. Najboljši slovenski dnevnik. 2. Mrčes. 4. Izraz za časovno dobo. 5. Glasbena kratica. 7. Ribca. 8. Časovni prislov. 10. Mesto ob Vardarju. 12. Pohle. 13. Dvoživka. 14. Latinski pozdrav. 15. Glasbeni izraz. 17. Jezero v Srbiji. 19. Okrasek za božično drevo. 21. Zaimek. 23. Zdravilo. 24. Kamen. 25.

rovo v pristnih domačih cajnah. — ter s peklenko gardo grdo namazanih sajastih parkljev z dolgimi jeziki, pristnimi kravjimi rogovi in strašnimi vilami, ki niso nič drugačne, kakor gnojne. Otroci poklekajo in molijo, — ampak veste, dandanes tudi podeželski otroci nimajo nič preveč respektu pred peklenščki in se ne dajo naučiti kozjih molitvic, pa naj parklji še tako rožljajo s svojimi žlajdrami.

V Ljubljani se prične miklavževanje z običajnim Miklavževim sejmom na Kongresnem trgu. Se preden si pride Miklavž ogledat to dično javno razsta-

Junak iz tisoč in ene noči. 28. Veznik. 29. Medmet. 34. Veznik. 35. Barva. 37. Dalmatinski otok. 38. Polarni prebivalec. 39. Tujka za: moja. 40. Pomembni izraz za: roč. 42. Jezusov učenik. 43. Pokrivajo glavo (enina). 45. Domača žival. 46. Časovni prislov. 47. Del utrdb. 48. Kratica za: približno. 50. Izraz za vsaj (dvojnina). 53. Del obraza. 54. Privednik. 56. Prejšnji vladarjev namestnik na Hrvaškem. 58. Kačin pik. 60. Kraj pri Ljubljani. 61. Naplačilo.

Rešitev križanke, priobčene v sredo

Vodovarstvo: 1. Goa, sin. 2. Kajmakčalan. 3. kalif, helij. 4. vile, opeka. Oker. Tibera. Oregon. 6. nad, tat. 7. Loti. Ibar. 8. car, ASK. 9. antena. Klaver. 10. Obir. tkati. Asta. 11. ojesi, vatli. 12. Ana Karenina. 13. kra, oda; navpično: A. kit. Abo. B. Kalifornija. C. galeb. Trenk. D. koji, enica. Sara. E. amfora. antika. F. Pad. rak. G. ikre, ro. H. kot, akt. J. Sahara. Slivno. J. vile, etika. Aida. K. nalog. Vtnar (- Jökull). L. Nikola Tesla. M. Jen, rti.

vo in nakupovat najpotrebnejše darove, je ljubljanska mladina že davno pregledala vse sortimente. Je pa res tudi najti vso mogočo ropotijo, parklje v miniaturah. Miklavže iz volne in papirja, strašanske šope pisanih šib za ljubljansko dekleta, jeze, rožiče za korajžne fantiče, poleg vsega drugega pa tudi nekaj koristnih stvari, recimo: trakove za čevlje, robce za prehlad ali nosobol, poslikane predpasnike, otroške jopice in bogme tudi plavalne hlače. Ves dan se tod okrog gnete ljubljanska poulična dečad ter si tuintam privoči tudi kako indijansko zabavo z gonjo za mladimi tatiči, ki skušajo izmikati sladkarije, pa jih zdaj pa zdaj prežene huronsko vpitje druge dece. «Viš ga, na štante krade!» ... Pravcati, dirajdaj na je predvečer Miklavževga. Tedaj je vsa Ljubljana pokonci, valovi po ulicah, ogleduje rdeče obarjene in bogato opremljene izložbe ter se da vabiti od številnih plakatov, ki po ljubljanskih vogalih in rdeči barvi peklenščkovskega jezika zavajajo k Miklavževanju v vseh razpoložljivih ljubljanskih lokalih. Zvečer se napolnijo dvorane in veselo ranjane se zavleče do jutra. Marsikateri stari ljubljanski purgar pa drži visoko pokonci tradicijo vreznega cvička in zapečene krvavice ter nameri svojo pot nikamor drugam, kakor v svojo priljubljeno oštarijo, kjer mu je končno vseeno, če se mimogrede oglašijo potujoči Miklavž z avtomobilom, ki je najmodernejša nebeška pridobitev v Ljubljani. Nam starim pač ne more biti ničesar dodeljeno in ničesar odvzeto niti od sv. Miklavža, kaj ne da? Mi imamo svoj špas s cvičkom, krvavico in s politiko. Dva Miklavža imamo v Beogradu in dva parklja. Prvi Miklavž, ki se suče v vladi, je letos

Frigid:

Miklavž

Ko je bilo Martinu deset let, so se mu odprle oči.

Do tistega časa so se vse njegove sanje o sebi, o Bogu, o sreči, porojene iz žive vere v dobro, in vsi strahovi, ki so vstajali iz bojazni pred zlim, spleтали v eno samo fantastično lepo otroško radost. Cerkev na Planini se mu je videla kakor igračka, ki so jo muhasti škrtali ali kdo pritrdil na skalo, da bi zvalila koga iz doline, ki bi si upal na pot, da jo odkopije in jo na plečih ponese domov. Tam za stolpcem za Planino je bil svet, tja pojde Martin po srečo, da se vrne nekoč v dragocenem vozu, z iskrim belci in pripelje seboj kruha in mesa zase, za mater, za očeta, za vso vas.

Vojna je bila, beda je bila v dolini in Martinove blažene sanje so vrele iz gladi. Mnogo je čital Martin, veliko lepih, prelepih zgodb. Zalostne zgodbe so bile; cigani, krivoverci so ugrabljali pridne otroke in jih gonili daleč, daleč, ladje so se razbale ob skalah, da se je komaj, komaj kdo oteel na samotni, zapuščen otok. Pa povsod se je našla dobra, pobožna starka, ki je tolažila nesrečnike, nazadnje so pobegnili vsi

skupaj, tujim kupcem so vršili nepričakovane usluge in so se bogato obdarovali vračali domov. Martin je do pičice verjel resničnosti teh zgodb, in ker je sam bil dober, veren in beden kakor vsi ti otroci, je s trdnim upanjem pričakoval, da bo zdaj, zdaj prišel nekoč, od Boga poslan, in ga bo rešil. Včasih je po zimi cele dneve hodil po vaseh, da nabere v nahrbtnik krompirja in moke, da bi oče še mogel na delo. S pikro besedo so ga odpravili marsikdaj, po nekoč so kosili in so žganci kar trepetali od zabele, njega pa so lačnega in trdnega s posmehom napodili na mraz; Martin je stopil na cesto, in ko so psi potihnili za njim, se je s tiho naslodo udal svojim skritim sanjam. O, saj pride nekoč! Ko bo do viška, ko ga bodo spet naglani nekoč iz vasi in ga bodo otroci s kamenjem potolkli, da bo krvav obeljal kraj kolovoza, ko bo do viška, pride z vozom nekoč, težke vreče bodo naložene, in ga vzame k sebi. Kruha in mleka mu bo dal, da se pokrepča, a ko bo voz že blizu doma, bo kakor duh izginil blagi tujec — sam angel božji bo — in Martin bo sam privozil s konji in s polnimi vrečami domov.

Tako je Martin veroval v dobro. Marsikdaj je bilo hudo. Trda in tež-

ka je bila očetova roka, tudi učitelj ni štedil in debela kasirka v konzumu se mu je režala v obraz, kadar je bil pred njim že izčrpan in je Martin še in še moledoval za hlebec, da bi oče imel za kosilo. Pa vselej se je hudo naposled prevrnilo v dobro. Če se je zjokal na tihem, se je vse poravnalo, marsikdaj je bilo očetni žal in še kasirka se je dala omečiti tu pa tam. In kadar je bil pod zimo bos in ni bilo belica pri hiši, se ga je spomnil sveti Miklavž in mu je prinesel obutev.

Zlo se ni skrivalo otroškim Martinovim očem, pa tudi Bog se ni tajil. Res se včasih od najbolj grenki uri in ni odzval, zato pa se je drugič, dasi neprošen, izkazal z vso svojo veliko dobroto. Bog je velik in Martin je vedel, da ga nikoli ne bo vsega doumel.

Najbolj se mu je izpričal po svetem Miklavžu. To je čudovit svetnik: na noč svojega godu obišče sleherni bajto pod solncem, slehernega otroka in mu prinese daril od Boga. Nebo se spomni zemlje na to noč, njenih najmanjših črvičev in jih s plačilom in kaznjivo opomni, kam in kako vodi pot.

Martin se je dobro ločil od gospodskih otrok iz doline. Koža njegovih lic ni bila tako gladka in voljna, brez svetle, črne torbice je bil in je nosil knjige

kar tako pod pazduho, in če ga je sunil kdo, so se mu listi raztresli po blatu; in je bil kregač, Martin je bil silno mehak fant, in dasi je bil dober, se je vendarle čutil krivega, pred njimi, pred učiteljem, očetom, pred samim seboj, pred Miklavžem; pogosto zavoljo te zavesti niti na tihem ni grajal Miklavža. Če mu ni kakor onim iz doline prinesel torbice in tople suknje, temveč samo srajco, ki je bila čisto kakor od materine šivanke, pa kak zvezek in par rožičev — in se je od srca veselil teh daril.

Do desetega leta ni verjel otrokom, ki so mu nekaj namigavali o skrivnosti Miklavža, in že sama taka misel se mu je zdela greh. Bili so ti otroci neugnana čreda brez vere in brez vesti, niso se odkrivali mimo kapel in so se bahali, kadar niso vedeli odgovorjati katehetu. Dasi je bil Martin delavski otrok kakor oni, se vendar med njimi ni čutil domač in se je držal sam.

Tedaj pa se je v dolini na tihem prikadel na Miklavžev večer. Tiščal se je v temnem kotu, da ga ne bi videl učitelj, da ga ne bi zalotil parkelj — ni imel denarja za vstopnino in se je prikadel na tihem — in je strmel v svetliško opravo Miklavžovo in je sapo pridrževal poslušal njegovo prid-

go. Potem so se delili svetli paketi. Miklavž sam je klical imena njegovih znancev iz Sole in jim delil in za vsakogar je imel besedo, včasih pohvalo, včasih karajočo, a za vsako je bil Martin zavidan. Morda — morda tudi njega, Martina, pokliče?

Martin je čakal in drhtel, njegovega imena ni bilo. Mimo je hitel součenec, spotoma je razvezaval paket, videl je Martina in ga pogledal. Martinu je bilo tesno.

Nekdo odraslih je v njegovi bližini šepetal sosedu: »Veš kdo je Miklavž?« — Velikonja, policaj!

Martina je presunilo. Ni razumel. Stegnil je vrat, napel je oči. Na odru se je pripogibal nad košaro daril dobri svetnik, delil in spiral in ta svetnik je bil Velikonja — policaj, ki je pred par meseci na obični šibal Martina zavoljo nekih jabolk.

Tisti večer se je nekaj zrušilo v Martinovi duši. Zazibal se je stolpič-igračka na planini, ugasnil je svet za njim. Vera se je izkazala za laž. Bil je božji poslanec, tako zaželen in od vekomaj pričakovan, pa je bil Velikonja — policaj.

Doma je vprašal Martin s temnimi očmi: »Ali naj nastavim?«

Oče za mizo se je zdrnil, neraven

brez dolge brade, zato pa ima parklja Radića z gromozanskim rdečim jezikom. Drugi Miklavž pa ima čisto pravo častljivo brado in za seboj nič manj hudega parklja, ki je nekaj časa sicer izranžiran iz Miklavževe garde in se celo punta proti njemu, a je vendar najstrašnejše opasen. Nič se ne ve, kaj vse še pride, ampak izkušnje učijo, da je že na deželi pravcati spektakel, če trčita skupaj dve Miklavževi skupini. Kaj bo šele v Beogradu! Vsekakor pa

bi mi rekli, da naši klerikalci dajo več na beograjske Miklavže, naj bo prvi ali drugi, kakor pa na onega, v čigar čast stoji v Ljubljani dična stolnica. Kakor deca bi oboževali enega izmed obeh Miklavžev, če le ne bi imel vsak svojega parklja. Končno pa klerikalci upravičeno lahko stavijo zaupanje v radikalne Miklavže, saj jim je bilo že pred časom obljubljeno, da jih bodo radikalci vzeli v vladno ravno ob — svetem Nikoli!

Inozemska politika

Interesantna slika iz dežele fašizma

Pred par dnevi je prinesel «Journal des Débats» članek pod naslovom: «V simplonskem ekspresu», ki bolji kot marsikaj drugega karakterizira razmerje italijanskega prebivalstva do fašizma. Zato ga prevajamo in sledimo: Na švicarskem kolodvoru v Domodossolu se je ustavil simplonski ekspres. Častnik je takoj vstopil v vlak: prvo vrsto eleganten, suknič na boljše kroja, široke hlače, spominjajoče na Knickerbocker. ... Že je menjal par besed z vodjo vlaka, koraka z enega konca do drugega v vagonem hodniku, pregledujoč s prijaznimi, toda izpraševalnimi pogledi kupeje in izžigne naposled v vagonu restavracijo, kjer se prične okrepčavati z največjim apetitom od svojega trudopolnega posla.

Moj sosed se je priklonil pred njim vsak pot, kadar je šel mimo po hodniku in se nasmehnil nalahko. Govoril sem že z njim ob odhodu iz Pariza. Priporočeval mi je, da je industrijec iz Milana ter da se vrača v svoje mesto. Zdelo se mi je, da je v skrbih radi stanja trgovine v Italiji; ni prikrival, da je bilo visoko stanje lire v razmerju s frankom osobito neugodno za trgovce in industrije in da je oviralo trgovske operacije. Ali bil sem diskreten in mu nisem postavil drugih vprašanj. Vzpričo njegovega nasmeha sem si ipak dovolil vprašati ga po tistem:

«Ali je ta-le oficir, ki je šel pravkar mimo, zares oficir, dragi gospod?» Pogledal je na desno in na levo in odgovoril, ko je bil hodnik popolnoma prazen.

«Ne,» je dejal polglasno, «to je nekdanji armadni oficir, toda sedaj je častnik fašistične milice. Brez dvoma je poslan, da se prepriča, če more simplonski ekspres na svojem potu skozi Italijo na potnike napraviti vtis moči, sigurnosti in veličine.»

«Ali končno,» sem mu dejal «bodiva odkrita: kaj ima posla v tem-le vlaku?» «Prav nikakega posla nima,» mi je odvrnil sonotnik, ko se je še enkrat prepričal, da ga ne more nihče slišati. Stane pač veliko denarja, ali to nič ne škodi. Ali bolje je, da ta elegantni gospod postopa po vlaku, nego po ulicah in dela skandale. Glejte, gospod, še zdaj mi gre mrzlo po hrbtu, če se spominam na dobo preden se je Mussolini postal oblasti; vi ne veste in si ne morete predstavljati, kaj smo trpeli takrat mi industrijci. Treba se je bilo pokoriti poveljem nekega komiteja — ni se sicer imenoval sovjet, ali bilo je nekaj povsem sličnega — nekega komiteja, sestavljenega iz par delavcev, ki so nam diktirali, kaj je treba storiti. Seveda je šlo vedno za to, plačati mnogo delavcem in jim dajati manj dela. Škoda, ki so nam jo povzročali naši gospodje, je

je sunil od sebe: »Dostj vel'k si, da boš razumel. Se za kruh in za petrolej ni. Martin je pomolal trenorek.»

«Snež bo — vse raztrgane čevlje imam. Da bi vsaj čevlje!»

«Pa moje obuj dokler ...» Beseda je zastala v grlu. Oče ni vedel, doklej. Drugi dan, na dan sv. Miklavža, je padel snež. Martin je šel v šolo, roke je tiskal v žepu pred mrazom, a roka, ki so bili prekratki in koža na lehti je ledena. Očetovi čevlji so bili veliki in težki in knjige so uhajale izpod pazduhe. Ob ušesu je bil veter. Veke so se močile od snežink in od solz. Zakaj Martin je bil dosti velik, da je razumel, pa dosti majhen, da ga je peklo v dno srca.

Tako so se Martinu v desetem letu odprle oči.

Zgovorna F. MERSOL nasl. se nahaja sada Tokova ulica 5.

Priloga veliko zalogo tovarov, nogavic za dami, gospode in otroke. Cipe, vezene, naravnice, svilene trakove, ženska ročna dela, volna, svila, bomba. Predtiskarija. Ustanovljeno 1887

bila ogromna in po tem potu bi se moje premoženje v enem letu končalo.

To stanje je trajalo tri mesece, — tri mesece, tekom katerih nisem imel ene noči mirnega spanja; vsako jutro se spražujem v strahu, kaj postane iz moje domovine. Prepričate se lahko pri podjetju Michelin v Franciji, ki je imela filijalo v Turinu in ta bi vam mogla potrditi točnost mojih navedb; tudi ta je imela nad seboj delavski komitej. Država je zaprla oči; sicer pa države sploh ni bilo več, marveč kvečjem še par plašnih politikov.

«O vlakih ni govoriti; vstopili ste lahko kadar ste mogli in izstopili prav tako, koder ste mogli. Na vsaki postaji je bilo treba izstopiti, dati deset lir vlakovodji, ako ste hoteli, da vam niso pokradli priljage. Spominjate se, da še ni daleč oni čas, ko švicarske zavarovalnice niso marale sprejemati zavarovanja za priljago v Italiji. Tatvine v vlakih so bile popolnoma organizirane in skoro legalne.»

«Vzpričo tega boste razumeli, da smo hvalježi Mussoliniju, da je, seveda s skrajno brutalnostjo, uvedel zopet red. Toda, razume se, vsakdo in Cincinnatus. Malo je ljudi na svetu, ki so se zopet vrnili k plugu ali k svojemu prvotnemu poslu, ako so si pridobili zaslug, da so rešili domovino. Mussolini je človek, ni bog. Sedaj se pokori temnim silam stranke, ki ga vodi, in ne vem, do katere mere vodi on stranko, Italija je mirna, dragi gospod.»

«Verjamem,» sem odgovoril, «in zato se čudim, ko vidim, sodeč po časopisu, silovito protifranosko gonjo v Italiji. Precej sem že potoval po vaši deželi in spominjam se, da sem prisostvoval premijeri «Nerona» v Milanu. Prostor, ki so imeli blazine cene, so bili vsi razprodani in nisem mogel več dobiti drugega kot sklopni sedež. Italijan, ki je sedel zraven mene v svojem naslanjaču, mi je hotel na vsak način odstopiti svoj prostor, rekoč: «Vi ste Francoz, vi ste naš gost, vi morate videti boljše nego jaz.» In prepustil mi je svoj sedež, ki je veljal 5000 lir. Če je imel človek priliko srečati tako postrežljivega gospoda, ne more verjeti demonstracijam, o katerih se piše.»

«Imate prav, gospod, te demonstracije so umetne; so delo pečice obsedencev, ki poskušajo prepričati svet, da predstavljajo vso stranko. Tako so incidenti v Benetkah, v Trstu, v Ventimigliji provocirali isti ljudje, ki izvajajo mobilizacijo nasilja.»

«V tej stranki je, glejte, nekaj nemirnih elementov ljudi, ki so sedaj fašisti, ki pa so bili prej bogvedikaj.» Spomnil sem se besed nekega portirja v hotelu v Napolju, kateremu sem izrazil skrb, da bi mi mogli ukrasti priljago. «Nič se ne bojte, gospod, prepelj je bilo obilo tatov, ali sedaj so vsi fašisti.»

Povedal sem to svojemu sopotniku, ki se je nasmehnil in ni nič odgovoril. Dospeli smo v Milan in odšel se je delal, kakor da me ne pozna.

H. V.

Madžarske volilne metode

Budimpešta, v začetku decembra. Volilna kampanja na Madžarskem je v polnem razmahu. Vse stranke delajo s polno paro in obdelujejo volilce po starih tradicijah. Shodi se vrše po vsej državi, na deželi intenzivneje kot v večjih mestih. Vlada stranka je tokrat zastavila svoje sile v nepričakovano vohemenco in ves svoj aparat, ki ga ima v rokah. Zal pa se o vladni stranki ne more reči, da bi lojalno postopala. Posluhuje se pač starih metod madžarskih vladnih strank, ki «delajo» volilce po — madžarskem receptu, to je s terorizem, ki bi bil v marsikateri državi, kjer tudi volitve ne potokejo popolnoma čisto in zakonito, absolutno nemogoč.

Ministrski predsednik grof Bethlen se je vrgel na svoj volilni okraj Kecskemet, kjer se vozi od vasi od vasi in prišika na volilce na vse mogoče dovoljene, še bolj pa nedovoljene načine. V njegovem spremstvu so madžarski fašisti, ki dajajo shodno primerno obeležje. Opozicija ne sme niti ziniti. Tako je dal Bethlen socialističnega kandidata dr. Fehervarya kratkoma po orožnikih izgnati iz kecskemetskega okraja kakor kakšnega potepuha. Ko se je Fe-

hervary upiral izgonu, mu je okrajni glavar dostavil pismo, v katerem pravi, da je prebivalstvo tako prožeto nacionalističnega in krščanskega duha, da ne more dovoliti javnega shoda in sploh zborovanja, ne da bi spravljal v nevarnost javno in celo kandidatovo osebno varnost v opasnost.

V okraju Tarpa v županiji Szabolcs je izjavil predstojnik sodišča socialističnemu kandidatu, da prebivalstvo tega okraja ne čuti več potrebe po socialnodemokratskem kandidatu, ker se ima vladna stranka itak bojevati proti celi kapi drugih kandidatov. Zato ne more dati dovoljenja za prijavo kandidature. Končno je dal sodnik petim orožnikom nalog, naj stražijo kandidata na sodniški odhoda prihodnjega vlaka. Kandidat je moral potem oditi na kolodvor z orožniško eskorto.

V Bekesyvul kandidira finančni minister Bud, ki je dal izvesti v tajništvo socialistične stranke nezakonito hišno preiskavo in zapleniti vse kolke, ki jih je izdala stranka za zbiranje volilnega fonda. Zaupnike stranke, ki so zbirali po okraju predpisano število podpisov za prijavo kandidature, pa je dal minister kratkoma po orožnikih aretirati in odvzeti v sodne zapore.

Zadnje dni se je začelo opažati nekaj nenavadnega. Opozicijski listi skoraj nič več ne pišejo proti mahinacijam vlade in skoraj ne omenjajo več volitev. Vzrok je enostaven: Oblasťva se pozvala vse urednike opozicijskih listov, ki so bili kdaj obsodeni na zaporne kazni, pa jim je bil dovoljen odlog, naj se nemudoma zgleda na sodniški, da nastopijo svojo kazen. Ko se nekateri uredniki niso zmenili za ta poziv, nakopili učenih ljudi, ki so brez službe, jih je pritiralo orožništvo v zapore. Ti listi imajo sedaj veliko manj urednikov in zato je tudi umljivo, da ne morejo več toliko pisati. Sicer se pa pri njih tudi opaža, da so morali radi pomanjkanja osebja skrajšati svoj obseg.

Kako «delajo» vladna stranka volitve, se vidi najbolje iz odprtega pisma, ki ga je objavil bivši državni podtajnik Franc Nagy. V tem pismu pravi med drugim: «Po vsem, kar vladna stranka sedaj počneja, ne bomo imeli volitev, ampak naravnost lov ali bolje brakado. O volilnem boju ni mogoče govoriti, ker je ves okraj, v katerem sem nastopil kot kandidat, ena sama velika gostilna, kjer ljudi protizakonito in zastonj napadajo. Vse državni aparat je na nogah v interesu enega samega kandidata, vladnega seveda, dočim se vidijo pri drugi stranki le preganjanja in aretacije. Usoda človeka je že itak huda, kaj bo z njim, ko bo moral javno voliti! Značilno za današnje razmere na Madžarskem je, da so, ako smemo verjeti volilnim imenikom, nekateri kraji skoraj popolnoma izumrli, dočim je v drugih prebivalstvo v kratkem času naraslo na način, ki presega celo kitajske razmere. Ni treba omenjati, da so prvi kraji večinoma opozicijski, drugi pa naseljeni s pristaši vladne stranke. Vse to me je dovedlo do tega, da odstopim od svoje kandidature.»

Neodvisni kmetijski kandidat Denes ni dobil niti v enem kraju svojega volilnega okraja dovoljenja, da sme prirediti shod. V okraju Tiszaföldvár so orožniki izgnali opozicijskega kandidata.

V takih razmerah volilna prognoza pač ne bo težka.

Zakon proti literarnemu „šundu“ v Nemčiji

Nemški parlament razpravlja te dni o zakonskem načrtu proti literarnemu šundu in umazani literaturi vobče. Ker je to vprašanje izvalo v Nemčiji in njenem parlamentu živahno borbo in ogroža celo obstoj notranjega ministra, je potrebno izpregovoriti o njem par besed, tem bolj, ker se isti problem pojavlja tudi v vseh drugih civiliziranih državah.

«Šundliteratura» je ameriškega izvora. Iz Amerike se je razširila najprej v Nemčijo in od tod poplavila cel kontinent. Računa se, da je samo od 1. 1. 1914 dalje izšlo v Nemčiji nad 500 serij pustolovskih romanov nikakršne književne vrednosti, ki računajo z najnižkotejšimi instinkti. Teh 500 serij znaša po malem 5 milijard zvezkov! Ta blatna povodenj je imela poleg ničvrednih filmov strašne posledice za narodno moralo, o čimer pričja posebno mladinska kriminalistika.

Med vojno je vrhovno poveljstvo odločno zabranilo kolportžo literarnega «šun-

da», ki je cvetela v armadi. Čim pa se je vojna končala, se je «šund» zopet bohotno razširil. Postal je že naravnost pornografičen, goječ celo razne perversnosti (saudizem, mahozizen itd.). Posledice te «literature» so bile tako kvarne, da jih je zavohal celo zakonodavec Paragraf 2. člena 118. weimarske ustave predvideva izvedbo posebnega zakona proti «šundu».

Vzgojevalna komisija je poverila profesorja Brunnerja, da izdela načrt takega zakona. Brunnerjev projekt zabranjuje razpečevanje sleherne literature med mladino, k. krleje v sebi kako duhovno in moralsko nevarnost, in predvideva, da se v 17 nemških zveznih deželah ustanove posebne cenzurne komisije, ki bi nadzorovale vso knjižno produkcijo.

Večina Reichstaga, zlasti desnica in centrum, odobrava zakon proti «šundu», vendar pa se nemška ljudska stranka in demokraci, da ne govorimo o socialistih in komunistih, ne strinjajo z načrtom, kakrščen se je predložil parlamentu. Zlasti hud vihar je nastal med književniki, ki vidijo v njem stalno grožnjo proti sebi samim.

Nameste, da bi se zakon omejil na «šund», hoče podvreči vso literarno produkcijo, ki naj bi jo cenzurne komisije tehtale ne samo z moralnega, marveč tudi z umstvenega vidika. Poleg tega se cenzura ne bi izvajala enotno za celo državo, temveč bi pripadala posameznim deželah. Razumljivo je tedaj razburjenje pisateljev.

skih krogov, da bodo reakcijske vlade kot v Bavarski in Mecklenburgu zatirale manj «šunda» nego vsobodomiselno in napredno književnost.

Povsod se ustanovljajo protestni odbori proti novemu zakonu. Zveza liberalnih vseučiliških profesorjev je na zboru v Berlinu odločno obsodila nameravano novo cenzuro, pač pa izrazila potrebo zaščite mladine, ki naj bi bila poverjena centralnim organom in ne deželam.

V Monakovem se je ustanovila liga mladomonakovske kulture, v katero so se vpisali tudi Thomas in Heinrich Mann, Hans Jost, Wilhelm Weigand itd. Tudi ta zveza je sklicala protestno zborovanje. Podobni pokreti se opaža v celi Nemčiji.

Katoliški in protestantski reakcionarci, ki hočejo upravičiti boj proti «šundu» izrabiti za svoje nekulturne namene, bodo morali sprito ogorčenja nemške javnosti postati nekoliko zmernejši. Zakon proti «šundu» se bo moral pač omejiti na svoj pravi predmet. (Kakor smo že poročali v zadnji številki, je parlament v drugem črtanju zakonskega načrta zoper umazano literaturo odklonil vse one predloge, radi katerih je nastalo tako razburjenje v Nemčiji. Op. ured.)

Berlin, 3. decembra. (pr.) Zbornica je s 250 proti 158 glasovom sprejela v tretjem črtanju zakonski načrt v zaščito mladine pred slabim in umazanim štivom.

Radio potreščine

v največji izbiri ima stalne v zalogi

FRANC BAR, Ljubljana

Cankarjevo nabrežje 5. Telef. 407

Radio

Izvelec iz večernih programov

DUNAJ (517 in 7 KW), BERLIN (484 m 10 KW), LIPSKO (357 m 9 KW), FRANKFURT (428 m 9 KW), STUTTGART (379 m 10 KW), RIM (422 m 12 KW), PRAGA (349 m 5 KW), BRNO (441 m 2.4 KW).

Nedelja 5. XII.

DUNAJ 18.10: Komorna glasba. — 1. Mozart: Klarinetki kvartet. — 2. Mendelssohn: Godalni kvartet št. 1 v Es-duru. 19.30: R. Wagner: «Rensko zlato». Opera v 4 dejanjih. BERLIN 20.30: Dunajski večer. FRANKFURT 19.30: Orkestralni koncert. — 1. Bach: Suita za flavto in godalni orkester v H - molu. — 2. Beethoven: Violinski koncert. — 3. Brahms: Simfonija št. 1 v C - molu. RIM 21: Prenos iz gledališča. PRAGA 19: D. Aubert: «Fra Diavolo». (Iz Narodnega gledališča.) BRNO 19: Koncert kvarteta. — Mozart, Leoncavallo, Weber itd. 20: «Razbiti kozarec». Veseloliga v enem dejanju.

Ponedeljek, 6. XII.

DUNAJ 20.15: Koncertna akademija. BERLIN 20.30: 200 let orkestra; XIII. večer: Schubert - Spohr. LIPSKO 20.30: «Romeo in Julija». Dramatična simfonija za soliste, zbor in orkester. Po Shakespeareovi tragediji skomponiral Berlioz. STUTTGART 20: Simfoničen koncert. — Rimski - Korzakov: Šeherezada, simfonična suita, op. 35. — Sledi «Delavsko pesništvo». RIM 21: Večer, posvečen Beethovnu. — 1. Simfonija št. 3 (Eroica). PRAGA 20.02: Pisan večer. (Orkester in solisti; med drugim: jugoslovanski glasbeni biseri. BRNO 19: Orkestralni koncert.

Torek, 7. XII.

DUNAJ 21.10: Nova glasba. (Ciklus.) — A. Schönberg: 1. Pesem divjega goloba. — 2. Dve pesmi. — 3. Bajna noč. Godalni sekstet, op. 4. BERLIN 21: Večerni koncert. FRANKFURT 20.15: Koncert. — 1. F. Sor: Variacije o Mozartovi temi. (Za kitaro. — 3. F. Sor: Dve skladbi za kitaro. — 4. Schubert: Kvartet za flavto, kitaro, violino in cello. STUTTGART 20: S. Brüll: «Zlači krlež». Opera v dveh dejanjih. RIM 21: Vokalni in instrumentalni koncert.

PRAGA 20.02: Koncert orkestra in solistov. BRNO 19: Koncert komorne glasbe. — Beethoven.

Sreda, 8. XII.

DUNAJ 19: Prenos iz državne opere; nato sledi lahka večerna glasba. BERLIN 20: «Plesalka iz ljubizne». Opereta v 3 dejanjih. LIPSKO 22.15: Komorna glasba. Skladbe P. Smetane. FRANKFURT 20.15: Operni večer. STUTTGART 20: Koncert orkestra in solistov. RIM 21: Vokalni in orkestralni koncert. PRAGA 20: Orkestralni koncert. BRNO 19: Koncert.

Četrtek, 9. XII.

DUNAJ 20.05: Koncert dunajskega simfoničnega orkestra. — 1. Weber: Uvertura iz opere «Carostrelec». — 2. C. Frank: «Les dijnss». — 3. M. Oberleithner: «Zeleni odrešeniki». — 4. C. Goldmark: Uvertura iz opere Sakuntala. BERLIN 20.30: Nekaj božičnega. FRANKFURT 20.15: Staro — dunajske miniature. (Produkcija.) STUTTGART 20: Simfonični koncert. — G. Mahler: Simfonija za soliste, zbor in orkester. Sledi izvajanje drame «Mirjam». RIM 21: Prenos iz gledališča. PRAGA 20.02: Orkestralni koncert. BRNO 19: Koncert radijskega tria. 20: Recitacije iz del Frana Šramka.

Petek, 10. XII.

DUNAJ 20.05: Od meneta do dunajskega valčka. BERLIN 20.30: Zabaven večer. LIPSKO 20.30: Operni večer. STUTTGART 20.15: Koncert. STUTTGART 20: Komorna glasba. — 1. Schumann: Sonata v D - molu. — 2. Sinding: Klavirski trio v A - molu. — PRAGA 20.02: Simfoničen koncert. — 1. V. Novak: Dramatična uvertura iz «Maryše». — 2. Jeremias: Romanca o Karlu V. — 3. Zelenka: Pesem o filmu. — 4. Foerster: Cyrano de Bergerac. BRNO 20: Koncert mešanega zbora pevskega društva «Dalibor».

Sobota, 11. XII.

DUNAJ 19: A. Schützler: «Ljubinkanje». BERLIN 20.30: G. Bizet: «Carmen». Opera v 4 dejanjih. FRANKFURT 20.15: F. Schiller: «Don Carlos». Tragedija v petih dejanjih. STUTTGART 19: G. Bizet: «Carmen». RIM 21: Koncert italijanske glasbe. BRNO 19: Koncert. (Klavir in petje.)

Nove knjige

Boccaccio: Dekameron

Izdaja Tiskovna zadruga v Ljubljani. 1. in 2. knjiga.

Boccacciov »Dekameron« je v svetovni literaturi priznana klasično italijansko delo, ki je dalo snovi že številnim dramam, novelam, operam in operetam, slikam in kipom avtorjev najrazličnejših narodov. »Dekameron«, zbornik najslavnejših novel, novelet in črtic, ustvarjen leta 1353. v Neaplju in Firenci, po vsebini ni originalno delo; Boccaccio je zbral namreč razne orientalske, italijanske in francoske ponatise, šale, anekdote in čisto pikantne dovite neznane vrste. A vse je dvignil do umotvorice, obširnih novel, finih, zapletenih motivov, globlje karakteristike in psihologije. Podal je zabavne in tragične istorice, ki so moralne slike svoje dobe. Boccaccio je prvi meščanski naturalist Italije, posejajoč v resnično življenje in podajajoč resnično žive ljudi.

V svojem »Dekameronu« je naslikal ogromno vrsto mož in žensk vseh stanov, poklicev in starosti, od vladarjev in najvišjih dam preko menihov in redovnic do najnižje sodre, a vse polnokrvne, plastične. Dante in Petrarca sta ženske oboževala. Boccaccio pa jih je poznal in ljubil. Le kadar hoče posnemati svoja vzvišena vzornika, postaja abstraktni in deklamatorni; tem svežejši in resničnejši pa je, kadar je samostojni, čisto humoren, ali satiričen slikar istine. In čudno: v pikantnih in lascivnih povestih je po tehniku in jeziku najbolj mojstrski, cel umetnik. Dr. Budal podaja svoj prevod lepo in verno po originalu; dolge periode bi si želeli včasih sodobno prirojen. Klasično delo izhaja v Tiskovni zadrugi po zvezkih na prav lepem papirju, v krasnem tisku in z jako dobrimi ilustracijami. Veleokusno izdajo toplo priporočamo odraslim izobražencem.

Henrik Sienkiewicz: Potop

Roman. 1. del. Str. 598. Založila Tiskovna zadruga v Ljubljani.

V svoji domovini najslavnejši in po vsi Evropi najbolj znani poljski romanopisec je Sienkiewicz; zlasti po Italiji in na Češkem je popularen, v Rusiji so prodajali njegove romane na kolodvorih, Nemci, Francozi in Angličani imajo prevode vseh njegovih del. A tudi med Slovenci se čitajo Sienkiewiczovi romani z rastočim navedenjem. Slovenska Matica in O. Bamberg sta pred leti izdala več njegovih zgodovinskih romanov. Gubinski v Gorici je izdal njegov »Quo vadis?« in »Brez dogme« — a vse knjige teh založnikov so že davno pošte.

Lani je izdala Tiskovna zadruga znova kolosalni Sienkiewiczov roman »Z ognjem in mečem«, ki ponuja zlasti s humornim Zaglobo, tem poljskim Fallstatom, izreden učitelj; nedavno pa je izdala 1. del (v dveh knjigah) velikega historičnega romana »Potop«. Roman popisuje silno pestre dogodke v drugi polovici 17. veka na Poljskem, ko so Švedi večnoma po izdajstvu poljske slatke zasedli večji del Poljske, jo plenili, onečali ter uganjali orgije zverinstva. Strahopetna, koristolovska, neznajna poljska slatka in po nji zapečano ljudstvo sta izdala poljskega kralja Jana Kazimira, da je moral bežati; Poljaki so se pobijali med seboj, pomagali so Švedom, le malo plemičev je ostalo zvestih domovini in vladarju. Poljske, nemške, ruske in madžarske tolpe, posurovele v šoltni vojni, so ropale in morale po Poljski, požigale mesta, vasi in dvorce, posiljevale ženske in izpreminjale celo cerkve v svinjake. Najplavnejša poljska plemiča Januš in Boguslav Radziwiłł sta izkusila s pomočjo švedskega kralja Karla Gustava postati poljski kralja ter sta takisto divjala nad rojaki z ognjem in mečem.

Sienkiewicz opisuje to strašno dobo vesoljnega potopa preko Poljske in kako je iz samostana na Jasni Gori pri Čenstohovi naraščal odpor proti tujim in domačim kajnom. V sredini dejanja stojita Andrej Kmitič, silen junak, spočetka izdajca, kasneje glavni reševalec domovine, in Olenka Bilevičeva, njegova ljubljena dekle; nastopajo pa odlično tudi junaki Volodjovski, humorni Zaglobo, knez Sapiha, oba Radziwiłłi, razni poljski kmečki in plemiški junaki, vrsta koristolovskih narodnih tadej, cela galerija švedskih in nemških poveljnikov, originalov, menihov in med njimi neomajni branitelj samostana prekrasni otec Kordecki. Roman je izredno za-

nimiv, napet vseskozi, pester v slikanju idilskih in dramatičnih, celo groznih prizorov ter v popisovanju narave in šeg v Poljski 17. veka.

»Potop« s svojimi poetično romantičnimi junaki je slavospev domovinske ljubezni, huma na žrtve za narod. Zato ga za Miklavža in za Božič poleg romana »Z ognjem in mečem« prav posebno toplo priporočamo. Odrasla mladina in vsak rodoljub ga bo čital z naslanjajem in s koristjo. Krasno, zdravo berilo!

Emil Navinšek: »Ilustrirana lepa maska«

Emil Navinšek je ne le marljiv mož, temveč tudi človek, ki stremi svoje znanje izpopolniti in biti z njim rastočim potrebam diletantskih predstav na službo. — Po preteku petih let sledi njegovi prvi knjigi o maskiranju »Lepa maska«, zdaj druga, razširjena in bogato ilustrirana izdaja »Ilustrirana lepa maska«. Knjiga predstavlja izredno delo o umetnosti maskiranja. Vidi se ji, da ji je tekla zibel ne v teoriji, nego v vročih garderobah, v šumu in vršču predstav: da je praktična izkušnja temelj njeni vsebini.

Priznavam, da se je iz knjige težko pri-

učiti temu ali onemu, a eno lahko doseže dobra knjiga: kako se delati ne sme! In to je Navinšek s svojimi navodili gotovo dosegel. Diletantski odri bodo lahko z upanjem črpali iz nje in s tem izpopolnili občutno vrzel, ki se je kazala v gorastnih maskah in spakah nastopajočih oseb.

Ako primerjamo knjigo z drugimi deli, ki razpravljajo o maskiranju, n. pr. Altmannovo »Maske des Schauspiels« in Zimmermannovo »Kunst der Schminke«, moram Navinšku priznati, da njegova knjiga nadkriljuje omenjeni in sicer precej. Napisana je dovolj poljudno in vsebuje poglavne možnosti, ki stopajo v praksi pred maskerja. Pametno in prav je tudi, da je posvetil Navinšek večji odstavek izdelovanju in lepšenju brad, uporabi lasulj in umetnih nosov, kajti to so po večini močno neznanji rajoni naših podeželskih maskerjev.

Knjiga je opremljena s koloriranimi slikami, ki sicer ne predstavljajo umetniških ilustracij, zato pa je iz njih prav čedno razvidna praktična uporaba šminke. — Ob koncu knjige je cela vrsta izbornih mask — fotografij (phot. Bešter) članov Narodnega gledališča in to pred vsem mask naših domačih del, ki tvorijo poglavni del repertoarja podeželskih odrov. Tisk in oprema knjige, ki jo je izdala tiskarna Krmpotič, je okusna in zasluži vse priznanje. — Knjigo je založil avtor sam in jo vsem zainteresiranim toplo priporočamo.

Ost.

Zdravstvo

Psihične alteracije radi epilepsije

Svoj čas smo razpravljali na tem mestu o epilepsiji kot živčni bolezni, govorili o velikih (klasičnih) napadih in malih, naznačenih napadih in o epileptičnem vrtojavju kot nadomestku prvih dveh. Tedaj smo tudi povedali, da se pri mnogih bolnikih ujavajo veliki kot naznačeni, mali (petit-mal) napadi božjosti s posebnimi začetnimi senzacijami, aura imenovanimi. Opozorili smo pa že tedaj na dvojne, na spremembe v osebnosti bolnikov, ki trpe na božjosti in na psihične motnje, ki jih neredko opazujemo na božjastnih.

Spremembe so dvojne vrste, ki se lahko tudi združijo na enem bolniku. Ene vrste so take, da spremembe predvsem značaj bolnikov, da ga napravijo jako potuhnjene, pobožjaskape, bahavega, pred vsem pa skrajno egoističnega. Na bolnikih druge vrste opazujemo silno razdražljivost z naklonom k brutalnim nasilnostim, dolgovoznost, neokretnost, otežkočeno dojetnost, pokvarjen spomin, otežkočen potek misli in okrnjeno razsodnost do težkih stopinj pozebljenja. Vse te skupne spremembe nazivamo tudi epileptično degeneracijo, katero vidimo, da se posebno v takih primerih razvija, v katerih se skozi leta kopičijo težki napadi.

Ves ta proces se vrši polagoma. Poleg teh okrnitev poznamo pa še druge akutno se pojavljajoče spremembe duševnosti epileptikov. Tako se pri nekaterih bolnikih pojavlja, rekli bi, aura v obliki razburjenj, zamaglenosti, zamračenja, delirov in zme-

denosti; pri drugih zopet konča napad z njimi. Najzanimivejše je pa to, da katera koli navedenih psihičnih motenj vsak čas lahko nastopi mesto krčevitega napada kot takimenovani epileptični ekvivalent (nadomestek). V takih prilikah so bolniki mnogokrat popolnoma desorientirani, razvrzani, zmedeni, kot v sanje pogreznjeni, zamaknjeni, vidijo nebesa odprta, slišijo angelske kore, ali čujejo prihajati vraga, se bore z divjimi zvermi, se vidijo sredi gorežih hiš, se branijo proti namišljenim roparjem, sovražnikom itd. itd. V silni svoji grozi in stiski postanejo mnogokrat brutalno-nasilni, in streljajo, koljejo, pobijajo, kar jim pride nasproti, ali jim pade v roke. Drugi zopet podtaknejo ogenj, skočijo v vodo, beže slepo v eni smeri naprej (fugue), in so skrajno nevarni sebi in svoji okolici.

Take vrste psihotičnega stanja trajajo lahko samo po par minut, ali pa tudi po več tednov in mesecih. Drugi bolniki trpeči na ekvivalentih so navidezno čisto mirni in urejeni, a so težko zamračeni, napravljajo dolge vožnje in potovanja, jedo, pijejo, stanujejo po hotelih, sklepajo kupčije, ali veselačijo in se včasih čisto izmuzgani in propali znajdejo tudi po mesecih bog ve kje v kakem gozdu ali na kateri poljani, ne da bi vedeli, kako so tja prišli, in seveda tudi ne, kako so hotelski računi prišli v njihove listnice. Kajti za vse te motnje je značilna ali popolna amnezija t. j. popoln izpadek v spominu, ali pa je spomin na vse te dogodke kot v megli, kot iz sanj zajet, neurenjen in zmeden, poln vrzeli, ohranjen.

Ze svoj čas smo povedali, da preide klasični napad pogosto v dolgotrajen spanec. Prav tako je pa tudi mogoče, da se taka

»epileptična zaspanost« pojavi mesto tipičnega napada. Drugi bolnik zopet odrevene (stupor) mesto, da bi jih krči napadli. V obeh primerih je pa zopet mogoče, da tako iz spanja kot odrevenenja nazkrat plasejejo pokonci, postanejo zmedeni in deliriozni, nasilni in nevarni.

Pri opisovanju malih napadov smo že povedali, da jih zavest bolnikov več ali manj utesnjena in zamračena. Nekateri pokažejo samo par drgljancev krog usten, ali poblede, se hipoma prično potiti na obrazu in se časih tudi ponesnažijo. Drugi se zavrtje parkrat krog sebe, tretji lete na hodnik, četrti zgovore par zmedenih besed, peti se prično jokati, drugi zmerjati itd. itd. Vsi ti pa skoro nikoli ne vedo, da jih je pravkar napadlo, razven da sklepajo to iz kakih poškodb, ki so si jih dobili, ne da bi vedeli kdaj in kako, ali iz drugih sprememb na sebi ali na okolici pomočili, n. pr. da jih glava boli, da so se ugriznili v jezik, se pomočili, da je sipa pred njimi ubita in jim roka krvavi itd. Tem malim, samo kratek čas trajajočim zamračenostim pravimo tudi epileptične odsotnosti ali absanse.

Končno omenimo še tiste vrste zamaglenosti in zamračenja, ki jim pravimo mesečnost ali jih nazivamo z znanstvenim imenom sonambulizem ali boljše noktambulizem t. j. pohajanje v snu. Taki bolniki ostavijo svojo posteljo, hodijo speči po hiši in izven nje, opravljajo navadno katerikoli poljubne posle, se včasih seveda, ne da bi se tega zavedali, spuščajo v razne nevarnosti in postanejo lahko vsak trenutek zmedeni, razburjeni, divji in nasilni. Največ mesečnikov je seveda najti med histeriki; med epileptiki jih je samo par odstotkov, ki pa zato niso tako nevarni.

Skupno vsem tem psihičnim motnjam je to, da jih opazujemo na božjastnih. Izkušne zdravniki bo iz posebnosti teh psihotičnih navad, da mnogokrat samo iz popisa bolezni pravilno spoznal. Utrjena seveda postane diagnoza samo tedaj, če se taki navali pojavljajo periodično, in to pri človeku, na katerem se je vsaj enkrat opazoval kak krčevit napad.

Ker ne poznamo pravega neposrednega vzroka klasičnih epileptičnih napadov, tudi ne vemo, zakaj in pod kakšnimi pogoji se pojavlja na božjastni podlagi katerikoli psihična motnja te ali one vrste. Tako tudi ne vemo, zakaj trpi en bolnik vse življenje samo na krčevitih napadih, drugi skoro na samih psihotičnih alteracijah, zakaj se pri enem menjaajo krčeviti napadi z ekvivalenti, pri drugih mali napadi z velikimi, pri tretjih preepileptične zmedenosti in absance itd. itd.

Zdravljenje epileptičnih psihoz je enako onemu nevroze; v prvi vrsti uporabljamo v to svrhu bromove preparate in luminal. Nekaj se da doseči tudi s trajno brezsolno vegetarično dieto. Da je alkohol za epileptika dvojen strup, o tem smo pa že govorili.

Sežiganje mrličev

Konferenca škofov, ki se je pred kratkim vršila v Zagrebu, se je izrekla med drugim tudi proti sežiganju mrličev, češ, da je to poganski običaj. Baš s tem, da so se škofje izrekli zoper sežiganje, pa se po potrdili, da je vprašanje krematorijev danes tudi v Jugoslaviji aktualen problem, katerega bo treba začeti reševati na praktičen način. O sežiganju mrličev smo že enkrat pisali; danes prina-

šamo opis peči, kjer se izpremeni človeško telo v prah in pepel.

Tehnični napredek v drugi polovici XIX. stol. je omogočil, da je zopet oživel stari, že na pol pozabljeni način sežiganja mrličev. Ta procedura je tudi najsigurnjša obramba pred epidemijami. Zato podpirajo to misel i zdravstvene oblasti. Sežiganje mrličev napreduje danes v vseh kulturnih državah.

Sodobno sežiganje se pa razlikuje od starih običajev, ki so bili brutalni, brez sočutja in pijetete. Takrat, ko se ni bilo na razpolago primernih sredstev, je truplo zoglenelo, dočim se danes na povsem estetičen način pretvori v pepel.

Ozrmo se najprej nekoliko v zgodovino sežiganja!

V najprimitivnejši dobi so izročali trupla plamenom na grmadi. Pepel kosti se je pomešal s pepelom drv. Indijanci so ta način sežiganja obdržali v veljavi do najnovejšega časa.

V poznejšem času so ljudje sežigali mrliče v posebnih odprtih pečeh. Tudi to sežiganje je bilo slično onemu na grmadi, in tudi tu se je pepel mešal z ogljem polen. Ta običaj se je ohranil do XIX. stoletja. A ker so bile peči odprte in je bilo sežiganje združeno z velikanskim smradom, katerega so posebno povzročala trupla ljudi, umrlih za koleru, so to proceduro kmalu opustili. Prišle so v rabo Siemensove peči.

L. 1876 je namreč tvrdka Siemens dala v promet takozvane regenerativne peči. Te naprave so tako konstruirane, da truplo pri sežiganju ne pride v nobeno dotiko s plamenom, marveč se v razgretem zraku, ki pokazuje 800 do 1000 stopinj C vročine, kratkoma pretvori v pepel, kar se zgodi v razmeroma kratkem času, namreč v 75 do 90 minutah.

Svoječasni kongres zdravnikov v Drazdanah se je izrekel za čim hitrejšo proceduro sežiganja. Zavzel je odločno stališče zoper pretvarjanje telesa v oglje ter je zahteval, da mora biti pepel, ki pride iz peči, nepomešan, čist in bel. Pri sežiganju se ne smejo razvijati nobeni plini in nobene pare. V krematoriju se smejo sežigati samo ljudje, sežiganje mora biti ceneno, aparat pa se mora ogreti na tak način, da je mogoče upepeliti več trupel zaporedoma.

Vsem tem zahtevam odgovarja Siemensova regeneratorska peč, v kateri truplo razpade pod vplivom vročega zraka. Na podlagi Siemensove peči so napravili podobne naprave tudi Schneider in Klingensier, vendar je pa obdržala prvenstvo tvrdka Siemens.

Krematorij je tako narejen, da stoji v njem peč, poleg katere je dvorana za žalne ceremonije. Ta prostor je ponekod zelo okusno opremljen in človek, ki stopi vanj, dobi vtis, da prihaja v velik hram, kjer počiva prah pokojnikov v neštetihi žarah. Iz te dvorane vodi poseben hodnik v oddelek za sežiganje, kjer je mogoč pristop k peči. Navadno ima vsak krematorij še posebno shrambo za žare.

Ko so cerkveni obredi v krematoriju opravljeni, se spusti raket v improviziran grob, od koder prepeljejo krsto na vozičku v prostor za sežiganje. Kmalu pride v peč, katero so že 4 do 5 ur popreje zakurili s premožem in lesom.

Mrliči se lahko sežigajo v krstah ali pa brez krst. Skozi posebno lino je mogoče opazovati proces, vendar se to izpijete do umrlega navadno opušča. Ves čas, ko se truplo pretvarja v pepel, ni čuti v peči nič drugega, nego silen šum katerega povzroča prihajajoči zrak.

Zrak v regeneratorski peči ne sme prekoračiti temperature 1000 stopinj Celzija, kajti pri večji vročini telo hitreje izgori, kosti pa ne izgore, marveč se okadijo in otrde. Pri rednem sežiganju pa se tudi kosti pretvorijo v čist in bel pepel, sestojajo iz apnenih in fosfornih soli. Pepelnati ostanki znašajo 3,5 do 5,5 odstotka teže pokojnika.

Med sežiganjem uhajajo skozi dimnik plini brez vojna in barve. V peči ni smrada in mrliči se lahko sežigajo v presledku 30 tih minut. Za vsakim mrličem poberejo pepel in očistijo peč. Pepel spravijo v kovinsko žaro, napišejo nanjo ime ter izroče pozneje vse skupaj rodbini. Rodbine shranjujejo pepel večnoma v kolumbarijih, stari Germani pa so navadno pokopavali žare v zemljo.

Sežiganje mrličev je torej vseskozi ekonomsko, estetsko in higijensko, ter ga noben pameten človek ne more odkloniti, kaj še obsojati!

5 milijonov kokosovih palm

daje vsako leto svoje orehe za izdelovanje čiste, zelo higijenske rastlinske masti za jelo

KUNEROL

100% čista mast iz kokosovih orehov.

A. D.: Narodno pripovedovanje o propadu Frankapanov

NA KRKU.

Tod noga vašo dedino teptá, o! krški knezi, vse Evropi znani, nazvani v večnem Rimu Frankapani, tu slednji kamenček o vas šepa.

Prenašal manj bi bil Sloven gorá, da čvrsto ste zvezali se s Celjani: lokavi Benečani, hrvaški bani, ne bil bi vas odvrnil od morja.

Da s Turki ste se tepil, le z Mongoli, da bratje banili se med seboj črtili niso za prestol nikoli! Pa najsi vas zetrja je nesloga, za vami tlači ljudstvo težka toga: ves Krk obladi zdaj že žalni kraj.

Na Hrvatskem ni knežje, niti grofovske rodovine, ki bi bila vladala tako prostrano, kakor je bila država krških knezov. Obsegala je malone vsu Hrvatsko 15. stoletja noter v današnje Bosno. Zibka jim je tekla na otoku Krku (Curicum), z italijanskim imenom Veglia, t. j. Vecchia, Starigrad. Samo v istoimenskem glavnem mestu so bivali Romani, družož zloji Hrvati. Knezi so bili v stiku z najmočnejšimi vladarji.

Beneški tajnik Anton Vinciguerra odločno trdi, da so od starine domači plemiči in da so šele za papeža Martina V. v 15. stoletju prešli ime in grb rimskih Frangepanov. To šego popisuje Ersch - Gruberjeva Allgemeine Encyclopaedie: »Čim višje je stala moč in sijaj vladarskih hiš, tembolj jih je mikalo po kovanju bajeslovnih genealogij. Samo za zgled, kam morejo zabloditi neosnovane sanjarje ali zavedne izmišljotine, naj se tu navede, da so habsburški hiši pripisovali trojanski izvor, izvajajoč jo deloma iz plemena Frangipani ali Petro - Leone (ki pa je judovskega pokolenja), deloma iz Merovingov, oboje pa spet iz trojanske krvi in potem od Gama«. Ni čudo, če je nastal na Francoskem pregovor: mentir comme un généalogiste, lažni kakor rodoslovec!

Krški knezi so se uspešno borili z Mohamedani. Kako že poje narodna pesem?

Da nam nje Slunja i Tovunja, i Modruša pod brdom Kapelom, ruvniči Ostarle crkve: sve bi turko do Ljubljane bilo.

Knez Nikola IV. (Mikula) je baje pomagal potolči Osmane pri Radgoni. Zupančičeva »Veronika Deseniška« nas je pobliže seznanila z Jeltsavo Frankapanko, ki jo je grof Friderik Celjski zanemarjal radi krasotice Veronike, nazvane v stari kro-

nički »sloifweibe«. Frankopanska zvezda je prišla bledeči, ko je devet Nikolovih sinov tekmovalo za oblast: stari greh slovanske nesloge! Ivan VII. mlajši, edini gospodar Krka, ne priznava oporoke svojega brata Martina ter udari na njegove gradove. A kralj Matjaž pošlje nadeni kapitana Blaža Magjara, ki preide na Krk leta 1480. Knez Ivan pokliče Benečke na pomoč in jim odstopi ves otok, ki so ga do padca beneške republike 1797. upravljali njeni provodiri. S svojimi odredbami, s preganjanjem hrvaških popov glegoljšev so se Italijani zamerili prebivalstvu, ki se je v povestih in pesmih spominjalo narodnih knezov. Tole pripovedko je 1884. pravil 80-leten starček:

»Bili so trije bratje (Frankapani): eden v Grobniku, eden nekje v Hrvatski, a tretji v Omišlju na Krku, kjer je stanoval s svojo vojsko. Nekdaj so Frankapana Benečani oblegali v njegovem mestu Omišlju, a ves napor jim je bil zaman. Po dolgi oblegi je dal vreči Frankapan pred tele toliko pšenice, da se je pošteno najelo. Tedaj veči zagnati s svoje utrdbе ono tele med beneško vojsko, ki ga je oblegala. Ko so Benečani tele razparali, so se uverili, da se je hranilo s samo pšenico. Tako so razvideli, da ima Frankapan v izobilju hrane in da ne bodo mogli osvojiti mesta. Tedaj so se spomnili prevare ter ponudili Fran-

kapanu na videz mir in priateljstvo. Da se zapečati sporazum, pozove knez v goste na svoj grad uglednejšo beneško gosposdo. Benečani niso hoteli ostati knezu dolžni, pa so tudi oni priredili njemu na čast sijano gostijo na svojih galejah, ki so bile usidrane pod Omišljem. Knez se je odzval vabilu, ali se je hitro prevaril. Med pojedino so Benečani odvezali konope ter odplovili. Ko je potem knez šel na palubo ladje, da se naužije svežega zraka, je opazil, kako so ga grdo prekanili. Ladja je bila že pri Glavini (rt na severni strani otoka Krka), odkoder je videl, kako se v daljini beli njegov Omišali. Knez zasika kakor razjarjena kača in krične: »Ej! nevjero, nikdar te ne bilo! Vse je bilo zaman. Benečani so odvedli kneza v Benetke in tako zavladali otoku Krku. V Benetkah so mu rekli: »Ti svojega otoka ne boš več videl, ali mi ti izvršimo vsako drugo željo.« Knez reče: »Naj obdelovatelji mojih zemlji plačajo samo šestnajstino namesto desetine.« Tako je tudi bilo.

Na krškem otoku se tudi poje o tožni usodi poslednjega kneza Ivana Frankapana:

Kad mletačke plavi, sve same galije, doplove d' Omišlja, izkrca se četa, da pozove kneza našega Ivana

na velo veselje, kô će njemu dati na svojih galijah. Kad su oni bili ruina vinca pili, odplovile s knezom priko creskoz mora, i Velimi vrat. Kad to biše kneže gorko opazilo, da nevirom Mletiče grdo ga prevari, za Glavinom krične: »Aj turne moj lipi, lipi ter prostrani, kako sam te lipo, lipo sagradio, a sada ne smilem blizu tebe priti. Komu te ostavljam? Ostavljam te ptici, ptici lastovici, kâ će letim danom nad tobom letiti: meni tužan spomen, a svitu paklensku neviru tužiti.

To narodno zavest so pokazali po povratu zlasti Puntarji (Punat, Ponte), ki so se krepko postavili po robu italijanskim zavajevalcem in po našem vladarju prekrstili svoj kraj v Aleksandrovo.

„Jutro“

svojim naročnikom in čitateljem za Miklavža in božične praznike

a lanski božič smo omogočili našim prijateljem nakup krasnih slovenskih knjig po jako znižani ceni. Ker se jih je mnogo oglašilo prepozno in ni so mogli več dobiti razpisanih zbirk, zato smo si zagotovili tudi letos najlepše in najboljše knjige Tiskovne zadruge. Te jim sedaj poleg svojih lastnih, stavimo na razpolago kot

deset krasnih zbirk knjig.

Vsak naš naročnik ali čitatelj jih lahko dobi po čudovito znižanih cenah. Vseh deset zbirk velja v knjigarnah 2344 dinarjev, naši prijatelji pa jih lahko dobe za 1000 dinarjev, odnosno vsako zbirko zase

le za 100 dinarjev

razen poštne, ki je navedena pri vsaki zbirki. Kdor hoče vezane knjige, stane vezava za knjige vsake zbirke v kolikor je knjig vezanih, še posebej 50 dinarjev.

Vseh deset zbirk obsega 100 popolnoma novih, v zadnjih letih izšlih knjig leposlovne in poučne vsebine.

Ugodnost nakupa teh zbirk nudimo le svojim čitateljem in naročnikom in to do 31. decembra. Zamenjava knjig iz ene zbirke v drugo je nemogoča. Nakup in naročila se vrše z naročilnico, ki se izreže iz „Jutra“, ter le proti takojšnjemu plačilu.

Knjige se dobe v Knjigarni Tiskovne zadruge v Ljubljani, Prešernova ulica 54 (nasproti glavne pošte). Kdor predloži „Jutrovo“ naročilnico, ima pravico do nakupa vseh desetih ali pa poedinih zbirk. Zunanji naročniki naj nalepijo naročilnico na dopisnico in jo pošljejo izpolnjeno na upravo „Jutra“ v Ljubljani.

Naročilnica

UPRAVI „JUTRA“

v Ljubljani.

Podpisani naročam (katero?) zbirko
knjig. Istočasno pošiljam za knjige in poštino znesek
Din. Za vezavo knjig dodajam še
Din.

Blagovolite mi knjige po prejemu denarja takoj
poslati.

Ime naročnika (čitljivo).
kraj, pošta

Istočasno z Naročilnico je treba poslati denar po poštni nakaznici ali po položnici (ne „Jutrovi“!), ki se lahko dobi pri vsakem poštnem uradu za 25 par na naslov: Tiskovna zadruga v Ljubljani, poštno čekovni račun št. 10.708.

Seznam knjig v poedinah skupinah

I. zbirka:

Tavčar Iv.: Cvetje v jeseni. Visoka kronika. Kersnik: Cyclamen Roman Kersnik: Agitator Roman Barbuse: Ogenj Roman Vajnski: Lereče sence Roman Zbanič: Zrtve Roman Veber: Znanost in vera Shakespeare: Zupančič: Sen kresne noči Pitagor: Pravo in revščina

Cela zbirka 100 mesto 235 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

II. zbirka:

Tavčar Iv.: Izba kongresa Roman Budel: Križev pot Petra Kupljenika Povest Pogozar: Svetnik Roman Shakespeare: Zupančič: Macbeth Zeyer: Tri legende o razpeli Čermelj: Materija in energija Hobhouse: Liberalizem Dr. Tičar: Nalezljive bolezni

Cela zbirka 100 mesto 248 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

III. zbirka:

Bon ton: Knjiga o lepem vedenju, govorjenju in oblačenju Sorli: Zadnji val Roman Stritarjeva: Anatole France: Pingvinski otok Roman Dolenc Hinko: Izbrani spisi Puškin: Prijatelj: Kapetanova hči Povest Melik: Jugoslavija I del Ibsen: Gospa z morja Hearn: Knjiga o Japonski

Vseh 9 knjig 100 mesto 233 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

IV. zbirka:

Steniewicz: Z ognjem in mečem Roman Pretnar: V pristanu Lah: Knjiga spominov Jenko S.: Zbrani spisi Andrejev: Platnova Povest Čehovi: Sosedje Povesti Kaš: Dalmatinske povesti Feigel: Tik za fronto Humoreska Veber: Uvod v filozofijo

Vseh 9 knjig 100 mesto 235 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

V. zbirka:

Jurčič Jos.: Zbrani spisi IV zv. (ali III. ali II. zv.) Camkarjev zbornik. Coster: Ulen

spiegel Roman Lah: Angelin Hidar Roman. Novačan. Samosilnik Povesti Stare: Lisjakova hči Povest Melik: Jugoslavija II. del Kmetova Marija: Večerna pisma

Vseh 8 knjig 100 mesto 244 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

VI. zbirka:

Steniewicz: Potop I Roman Podhmarški: Zbrani spisi I zv. Jenko S.: Pesmi Strug: Jutri Novačan. Veleja Debeljak: Solnce in sence Stritar: Sodnikovi Povest Prijatelj: Predhodniki in idejni utemeljitelji ruskega realizma

Vseh 8 knjig 100 mesto 249 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

VII. zbirka:

Pota in cilji (Vsi doseženi izšli zvezki poljudno-znanstvene zbirke: Ant Melik: Zgodovina SHS I in II zv. Fr. Veber: Uvod v filozofijo A. Melik: Jugoslavija I in II del Prijatelj: Predhodniki in idejni utemeljitelji ruskega realizma Steniewicz: Simon Gregorčič: Fr. Veber: Znanost in vera Fr. Čermelj: Materija in energija

Vseh 9 knjig 100 mesto 239 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

VIII. zbirka:

Prosveti in zabavi (Vsi zaporedni zvezki zbirke): Kaš: Dalmatinske povesti. Stare: Lisjakova hči Povest Dolenc: Izbrani spisi. Stritar: Sodnikovi Povest. Zeyer: Tri legende o razpeli Puškin: Kapetanova hči. Povest Kersnik: Cyclamen Roman Kersnik: Agitator Roman Fastuškin: Križev pot Petra Kupljenika Povest Zbanič: Zrtve Povest Hearn: Knjiga o Japonski Kmetova: Večerna pisma

Vseh 12 knjig 100 mesto 194 Din.
Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

IX. zbirka:

Oder: (Vsi doseženi izšli zvezki zbirke): Lah: Noč na Hmeljniku Nušić: Naveden človek Stolba: Stari grehi Petrovič: Ploha Thoma: Lokalna železnica Linhart: Zupa

nova Micka. Svoboda: Poslednji mož. Nušić: Narodni poslanec Schönher: Zemlja Korolija: Jugana Petrovič: Vozel. Zagar J.: Vrtinec. Svoboda: Popok. Laki: Pepeluh. Thoma: Lotkin rojstni dan. Ibsen: Gospa z morja. Novačan: Veleja Pregelj: Azazel. Vseh 18 knjig 100 mesto 231 Din. (Vezane zbirke ni.) Poština 10 Din. (kjer se zavrtki dostavljajo na dom 15 Din.)

X. zbirka:

Knjižnica „Jutra“: Heller: Prigode gospoda Collina. Roman Heller: Blagajna velikega

Da ne pridejo knjige prepozno za darila in da zbirke, zlasti vezane, ne poidejo, priporočamo, da jih naročite takoj.

Knjige, zlasti navedene zbirke, so najlepše in najcenejše Miklavževo in božično darilo za mladi in odrasle

„JUTRO“

Danes zadnjičkrat!

Smeš in zabava!

Danes zadnjičkrat!

„Pri belem konjičku“

Izvirna veselogra ki je pri vseh dosedanjih predstavah dosegla sijaj uspeh. Originalna vsebina polna smeha in duhovitih zapletitjav. Sijajna igra vseh sodelujočih. Prekrasni naravni posnetki. V glavnih vlogah lepi in prijetni igralci:

Liane Haid — Livio Pavanelli

in najboljši nemški komik Henry Bender Obilo smeha in izvrstne zabave se vam nudi samo še danes, zato si preskrbite pravočasno vstopnice — Predstave se vrše ob 8., 1/2 5., 6., 1/2 8 in 9. uri. Prvovrstni umetniški orkester svira pri vseh predstavah.

ELITNI KINO MATICA najudobnejši Kino v
Tel. 124. sredini mesta. Tel 124.

Naši onstran granic

Slovenski tečaj za italijanske učitelje!

Človek bi ne mogel verjeti, če bi ne čital črno na belem!

Danes v našem Primorju lahko rečemo, da razen zasebne slovenske šole v Trstu sploh ni niti ene naše šole več. Vse je uničeno in razdejano. Naši otroci v šoli ne slišijo niti besedice svojega materinega jezika. In ne samo to. Ne vbiha se jim že v najznejši mladosti samo tujščina v glavo, temveč se jim ž njo tudi naravnost vceplja vsrce sovražstvo in zaničevanje njihovega rodu in jezika. Otroci morajo po ljubovati italijansko zastavo, peti morajo omo zloglasno Mamelijevo himno, ki v svojem refremu „Va fouri d' Italia, stanteloro goni nje same in njihov rod kot tuče v njihove rodne grude, naganjajo jih v fašistovske „balile“, kjer jim skušajo ztrgati zadnjo trohico narodnega čuta in jih predelati v napraviteljstvo Italijane, z eno besedo, vse je storjeno, da bi v najkrajšem času izginil zadnji sled, da je nekde prebival na teh tleh naš narod. Italijanski listi so se se prav pred kratkim bahili, kako po našem Krašu, po naši Istri, po naši Vipavski dolini in goriških gorah in brdi vstaja popolnoma nov italijanski rod, ki zlasti, kar se tiče jezika, delež prekasa stare italijanske Tržačane in obmorske Istrane z njihovim tržaško-benotčkim narečjem, ker govori najčistejšo toskanščino. Da se zazdi človeku, da „nahaja nekje tam do“ okoli Firenze ali Sienne, ne pa v Komnu ali pa Tolminu, na skrajni meji Italije, med tujerodnim prebivalstvom, ki pa se je z vso vneto in ljubeznivo oklenilo svoje velike italijanske domovine. Sicer so se med tem dobrim, poštnim ljudstvom posamezni hujšaki, ki ga „skušajo odvračati od poti, ki vodi do njegovega popolnega zlitja z narodom, ki je v Italiji „mo eden, italijanski, ali tem hujšakem bo kmalu odklenkalo za vedno, saj imajo državne oblasti dovolj sredstev na razpolago, da korenito zatirajo vsak pokušaj rovarstva. In tako bo Italija s svojim smotnim asimilacijskim delovanjem v kratkem imela na svoji največjačiji meji v obmejnem prebivalstvu najvnetejše in najzanesljivejše branilce svoje veličine.

Po vseh teh tiradah bi se dalo misliti, da je naše Primorje v resnici že tako temeljito poitalijančeno, da bi zastoj škali človeka, ki bi se znal, ali pa vsaj hotel govoriti slovenski. In vendar!

Fašistovski „Il Popolo di Trieste“ je te dni pod naslovom „Corsi di lingua slovena per insegnanti, torčje Slovenski tečaj za učitelje, objavil dopis ravateljstva tržaškega učiteljskega „Glosus Carduccia“, v katerem se pravi, da ravateljstvo v smislu poziva ministrstva za prosveto, izdanega v posebni okrožnici, sporazumno z ravnatelji ostalih tržaških srednjih šol s 1. decembrom t. l. odprava večerni tečaj za slovenski jezik, ki ga bo vodila profesorica Eliza Konstantin, glavna učiteljica slovenske šole.

Dopis pravi dalje, da se bodo predavanja vršila vsak torek in petek od 18. do 19. Čas za vpisovanje je do 1. decembra in je treba plačati enkrat za vselej 30 lir, ki grede v šolsko blagajno. Tečaj bo trajal do konca meseca mainika 1927. Če bi se ne vpisalo 30 slušateljev, se tečaj opusti in vplačila povrnejo.

Čin ker vsako leto izstopajo iz učiteljskega mladi učitelji, ki normalno začenjajo svojo službo v šolah na deželi, je ravatelj v svrhu, da jim poda najučinkovitejša sredstva za prodiranje italijanske kulture v one vase, kjer prebivajo skoraj izključno tujerodci, dovolil, da morejo gojenci najvišje letnika brezplačno pohajati za tečaj za slovensčino. Državni zakon nalaga, da morajo vsi italijanski državljani pohajati samo italijansko šolo; toda še nekoliko let bodo italijanski učitelji trdnejši in sposobnejši za izvrševanje svoje veličine nitega poslanstva, če bodo z večjo lahkoto mogli ustanoviti plodonosen stik z otroškimi dušami svojih učencev.

Tako torej! Najučinkovitejše sredstvo za prodiranje italijanske kulture v slovenske vase je znanje — slovensčino, in ita-

vojvode. Roman. Farrere: Gusarji. Roman. Sheff: Hči papeža Roman. Ferat: Veliki inkvizitor. Roman Hite: Lucifer. Roman. Leblanc: Tigrovi zobje. Roman. Veredica: Pater Kajetan. Roman. Dumas: Zvestoba do groba. Roman. Nešić: Do Bitolja in Ohrida.

Vseh 10 knjig 100 mesto 236 Din.

Poština 13 Din (kjer se dostavljajo zavrtki na dom 18 Din.)

poveduje, da je bil Mussolini v njegovi redakciji v noči 23. aprila 1921., ko se je vračal z Reke. Takrat je bila „Popolova“ redakcija... strelski jarek. Vsak urednik je imel na mizi nabit revolver in v predalu bombe, za hrbtom na steni pa je visela nabasana puška. Mussolini se temu ni nič čudil, marveč je potegnil tudi on iz žepa revolver. Zabavali so se, igrali so na kitaro in Mussolini je zraven pel. Pravi, da ne pije in ne kadil, kraval pa zna delati še bolj kot Tržačani. Mussolini se je tudi smejal in „Popolo“ piše, da se smeje tako, kakor se smejejo otroci, ki imajo navado „spricati“ šolo. Ta tržaški kompliment mu najbrže ne bo baš po volji. — List pri- poveduje tudi, kako so bili prosulci Giunta in drugi taki fašistovski tiči 29. avgusta aretirani in oddani v kaznilnico v Kopru, katero so zapustili po novem letu 1922. — Mussolini označa fašistovsko skupino v Trstu za obmejno garnizijo.

— Promocija. Na univerzi v Padovi je dne 2. t. m. promoviral doktorjem prava primorski rojak g. Viktor Bizjak.

— Idrja je izgubila tehnični zavod, vzeli so ji gozdarsko šolo in sedaj je odšla podprefektura v Tolmin. Bivši župan Treven je omenil to pri odhodu podprefekta, dostavljajoč, da postaja idrijsko mesto postlagoma neznatna vas. Državne podpore posiplavljencem se je nazakalo vsega skupaj 70.000 lir in to za Idrjo, Spodnjo Idrjo, Cerkljo, Ledine, Sentvidsko goro, Sebelje, Dole, Cekovnik in Vojsko. Škoda je pa na milijone! Davčna oblast izvede ocenitev ško de za odpis davka na zemljišče in zemljiški dohodek kakšen bo rezultat?

— V Rovinju v Istri inajo tudi ženski fašji, ki deluje. Zadnji je šole in azile. Zelo natančno je poizvedoval po tekočih, ki jih morda povzroča osnovnošolski pouk, posebej se italijanska Učitelja je vsposoburjal, naj krepko nadaljujejo po fašizmu začetno šolsko delo. Učitelji so mu predstavlili svoje organizacije „balile“ in „epice cole italiane“. Rečeno se je prepiral, da šola v Trbižu in okolici, kakor tudi drugodi, vrši svojo fašistovsko nalogo ki je v strogem nasprotju s pedagoškimi načeli.

Oblastne volitve

(Dopis iz kamniškega okraja.)

Oblastne volitve nas deželne zelo zanimajo. Sicer je ljudstvo takorekoč proti vsaki politiki in bi najraje ostalo doma, če bi ga duhovni s silo ne gnali volit, a vse kar je v gospodarskem oziru probujenih mož, čuti, da bi se sedaj ura za nastop. Oblasti in srez, to so torišče treznega dela. Tu gre za našo kožo, gre za naše čiste, za pomoč zoper razdiralne sile vođe; ki mesto da nam daje delovno silo, hoče odnesti ali pa zasuti sadove našega truda. Tu gre za bolnice in za vso vrsto pospeševanja poljedelstva in malega gospodarstva.

Ljudje tuhtajo, naj bi se stranke za prva štiri leta oblasti takorekoč brez volitev in boja zedinile, da pošljejo v skupščino in odbor najboljše ljudi, da se da samoupravi zdrav temelj. Seveda je ta misel neizvedljiva, ker se klerikalcem že kar oč svetijo, da zopet nadaljujejo nasilja nekdanjega deželnega odbora. Črna gospoda pa naj premisli, da tako kakor v Avstriji ne pojde več. Prav grdo se ponašajo tudi radičevci s svojo nesposobno bahovitostjo in vse odbijajočo obolostjo. Ta stranka ni prinesla v kmetiško življenje nič napredka, samo preprič in sovražstvo proti drugim stanovom. Delavci jim je berač, javni namoščence grahčljiv požretnost, trgovce odesrhu, obrtniki pa manjvredna poklic. Pametnejši kmetje, ki so se pristajali g. Puella, to obojsajo, a hujšaki delujajo in podirajo vse. O kakem kulturnem delu ni govora. HSS vodi podeželsko življenje na rakovo pot.

Tembolj je razveseljivo, da se vsi drugi naprednjaki začenjajo bolj čutiti kot celota in vidijo, če roke križem drže, da bo za vse slabo. Naprednih kmetov, obrtnikov, delavcev in namoščencev ni malo in velik vpliv bi imeli, če bi držali vkup in se zavedali svoje moči. Tudi pri nas v kamniškem okraju je obilo ugodnega terena za delo.

Cujemo, da je SDS že postavila napredno kandidatsko listo za kamniški okraj. Kamniški okraj je nekoliko zastal zadnjih 20 let. Če se bo iz oblasti takorekoč izklučil, pojde še za naprej vse mimo njega. Če je bil doslej na slovenski kot najbolj klerikalni okraj cele Jugoslavije, mu ta rekord pač prinaša samo škodo, ki se čuti na vseh koncih in krajih v splošnem mrtilu.

Ali je že prišel čas spoznanja? Ako da, bomo vsi tisti v okraju, ki trdo delamo, pa bodi za plugom ali v delavnici ali v tovarni, ali pisarni, nastopili skupno v volilnem boju za listo vrlega kamniškega župana g. dr. Karbe, ki naj napove boj gospodarstvom mrtilu v kamniškem srezu.

Žene so inteligentne

In so takoj razumele prednost ki jim nudi „Taky“ za odstranitev dlak in diate. One so kaj kmalu opustile stara sredstva — akor brtve, ki je nevarna in draži kožo, razvzroča mozole in za vsuša črne pike, ali pa deodoratorne ki so navadno slabo dišeče in kompotirani ter napravljajo rojavo kožo.

Taky (francoski patent) je parumirana pomada, ki se vporablja takšna, kakor izide iz tube a — atara iztrebi v 5 minutah nepotrebnih dlak. Taky uniči dlake do korenine in napravi kožo belo in gladko brez kakršnih bilo pik, dlaka se zelo počasi zopet po glavi in končno izgine. Taky se v tubi nikdar ne nosi, niti se pokvari. Sigurna garancija ali pa povračilo denarja. Več od 1000 žen zahtevajo dnevno Taky in so o njem orane.

Depo v Beogradu pri Mirković i Comp., veletrgovnja. — Depo v Zagrebu, Juvofarmacija, veletrgovnja. — Dostava se tudi v vseh drugih lekarnah in drogerijah.

Zévacó

Papežinja Favsta

Roman

XII.

Favstal

Videli smo strah in zmedo, ki sta zavladata med udeležniki orgije pri »Železni stiskalnici«, ko se je pojavil vojvoda Guiški. Videli smo, kako je menih Jacques Clément, ki je zjutraj pri Naši Gospe pomagal onesvečenemu kardinalu, osramočen pobegnil iz razuzdane družbe Videla je, kako so odnesli grofa de Loignes umirajočega k Ruggieriju na dom. Videli smo, kako je Marija Lorénska, vojvodkinja de Montpensier, skozi spojna vrata ušla v Favstin dvorec in kako je Klavdina de Beauvilliers ubrala isto pot, med tem ko je Margerita, kraljica navarska ali kraljica Magot, kakor so jo imenovali, zbežala na ulico ter izginila neznano kam. Videli smo končno, kako je Guise nezavesten obležal v pivski izbi, kako je vojvodinja Guška v svojem smrtnem strahu pala v Pardaillanovo naročje in kako je Pardaillan potkal na železna vrata Favstine hiše.

Favsta se je po svojem razgovoru z Ruggierijem vrnila domov, uverjena, da je grof de Loignes zapisan smrti. Zakaj ji je bil ta opasni pristaš Henrika III. tolikanj na poti, bomo videli v nadaljnjem razvoju naše povesti.

Ustavila se je v tisti sobi, kjer je malo prej sprejela Henrika Guiškega. Myrthis in Lea, njeni najljubši strežnici, sta jo strahoma opazovali. Celo skrivnostne princeze je bilo pokrito z oblaki in njene črne obrvi so se krčile v gubo, ki ni obetala dobrega.

»Slabič! je mrmrala sama pri sebi. »Človek, ki trepeče pred njim vsa Francija, zagleda svojo ženo na kolenih drugega moža in pade v nezavest! Tak vojščak, in omedli kakor kaka deklina...«

Toda zamislila se je.

»Kdo ve,« si je dejala, »ali ni boljše zame, da je bodoči francoski kralj tako šibak?... Toda kaj bo z njegovo ženo, s Katarino de Clèves? Kako naj jo spravim v mrežo, ki sem jo razpela zanjo?...«

Po kratkem premišljevanju je rekla: »ežnicama nekaj besed v tujem jeziku ter odšla iz sobe.

Dvorec je imel tri dele, ki so se vidno razlikovali drug od drugega. Na desni so bile razkošne slavnostne sobane, ki so obdajale prestolnico, na levi zasebni prostori, ki jim je dajala izbrana oprema bolj črnski značaj. Zadaj so bile sobe za stražnike, častnike in služinčad in čisto v ozadiju soba za usmrtnitve... Ta hiša je bila več od navadnega dvorca. Bila je mesto zase, majhen Vatikan... papeški Rim v osrčju Pariza...

Favsta je krenila v zasebni del. Počasi je stopala po dolgem hodniku. Običajna vedrost ji je spet pokrivala obraz. Pred nekimi

24 vrati se je ustavila in zamišljeno zamrmrala:

»Tu je cigančica... videli bomole!

Pri drugih vratih je pomislila:

»Klavdina de Beauvilliers... morda je rešitev pri njej?«

Pri tretjih vratih si je dejala:

»Tukaj me čaka Marija Lorénska... Govoriti moram z njo o me-nihu!...«

In pri četrtyh vratih že na meji prostorov, ki so bili odkazani stražarjem:

»Cigan Belgoder... dober pes, da ga naščujem na kardinala Farneškega!...«

Pri vratih, ki so vodila v veliko vežo, ji je zdajci udaril na uho zvonček in jeked moški glas. Favsta je stopila k mrežici, da vidi, kaj se godi. Vzkliknila je od veselega presenečenja.

»Bog sam je z menoj!« je zamrmrala.

Obrnila se je nazaj in mignila z roko. Še tisti mah sta prhiteli dve francoski služkinji. Favsta jima je naglo nekaj ukazala; nato je na stežaj odprla vrata v vežo, kjer je stal Pardaillan z vojvodinjo Guiško na rokavi ter se prepiral s stražarjema, očita je jima negostoljubnost te hiše...

»Ne daj Bog,« je izpregovorila Favsta. »da bi kdorkoli potkal na ta vrata in ne bi našel pomoči, ki jo dolguje kristjan kristjani. Dobro došli, gospod... Moje ženske bodo takoj postregle vaši onesvečeni dami!...«

Pardaillan je predal vojvodinjo Guiško služkinjama, ki sta izginili z njo v notranjost dvorca. Nato se je odkril ter se priklonil s kraljevsko vljudnostjo.

»Gospa,« je dejal, »bodite mi tisočkrat zahvaljeni. Brez vas bi bil v največji zadregi. Ta žlahtna dama mi je namreč povsem neznana...«

»Je li mogoče?« se je zavzela Favsta, opazujoč viteza z napetim zanimanjem.

»Sredi ulice se je zatekla k meni, roteč me, naj jo rešim kaj v om kakšne opasnosti. Ker sem videl v vašem dvorcu luč, sem trkal na vrata, dokler mi niso odprli. Vaša služabnika sta me hotela odpraviti in moj položaj je že postal smešen, ko ste in ste se gostoljubno usmili moje varovanke, za kar vam izreka vitez de Pardaillan zahvalo in občudovanje.«

»Gospod vitez de Pardaillan,« je odgovorila Favsta s svojim skladnim, milujočim glasom, »vaš nastop in vaše besede me navdajajo z željo, da bi se bolje seznanila z vami. Storite mi veselje in oddahnite se pri kneginji Favsti Borgia, ki je tukaj prišla v Pariz, da bi spoznala umetnost in književnost Francije ter izbrane običaje francoskega plemstva...«

Vitez se je ozrl s tisto bliskovito opreznostjo, ki je često spremljevalka skrajnega poguma.

»Kaj je prav za prav ta hiša?« je pomislil. »Ljubavno gnezdo?... Nič kaj priporočljiva se mi ne vidi v tak namen!... Ali mar jama razbojnikov?... Hm! Vsekako je gospodinja nekam neverjetno lepa

za tak okvir... A bogme, spustim se v prigodo! Če zija pod cvetjem prepada, naj zija!...«

S širokim naklonom, pri katerem ni pozabil uveljaviti izredne dolžine svojega rapirja, je dejal:

»Slavno ime Borgia mi je porok, gospa, da bi nam bili v lepili umetnostih lahko učiteljica. In kar se tiče običajev, vam morem pokazati samo tiste, ki se jih nauči ubog skitalec na veliki cesti. S to pripombo sem vam na uslugo.«

Favsta mu je mignila, naj ji sledi, in je krenila v notranje prostore.

»Oho,« je premišljal Pardaillan, stopaje za njo in strmeč nad bogastvom soban, po katerih ga je vodila, »menda nismo v kraljevskem Louvru?... Ne, francoski kralj je premalo bogat, da bi si mogel nabrati takih zakladov... Glej, kakšna ogromna dvorana!... Kaj vidim? Prestol od suhega zlata!... In nad prestolom krona... ne, ni krona! Tiara je... papeška tiara!...«

Vzlic strmenju je nezaupno gledal okoli sebe. Slutil je, da se je dal zvabiti v kraljestvo opasnih ngank in pogubonosnih skrivnosti.

Favsta se je ustavila v budoarju, kjer je prej sprejela vojvoda Guiškega.

»Gospod vitez,« je dejala, spustivši se v naslanjač od belega satena, vi ste tisti, ki se je na Grévschem trgu postavil vojvodi Guiškemu po robu in mu je v strmenje in občudovanje vsega Pariza prečrtal račun...«

»Jaz, gospa?« je vzkliknil Pardaillan, delaje se osnplega in vprašujoč se na tihem, ali ne bi bilo bolje popihati jo brez nadaljnjih besedi...

»Vi, gospod vitez, ste odvedli Crillona skozi množico meščanov in se ga spremili tja do onkraj Novih vrat...«

»Da bi me kuga!« se je ošteval Pardaillan. »Res treba je bilo, da sem se zavzel za prvo avšo, ki mi je pala v naročje! Gospa,« je vprašal glasno, »ali ste trdno uverjeni, da sem bil jaz?...«

»Videla sem vas z okna... Vse sem videla; ko sem vas prešlo zagledala, sem vas spoznala. Da, vi ste tisti.«

»Če mislite, da je tako, se ne upam oporekati. Proslabo mnenje bi dobili o francoskih plemičih.«

»Občudovala sem vas, gospod,« je povzela Favsta.

»To je dragoceno priznanje, gospa. Na obrazu se vam vidi, da ne razsijate svojih pohval.«

»Vaš meč je oster, gospod,« je dejala Favsta, »toda vaše oko je še ostrejše... Govoriva tedaj naravnost.«

»Kaj pomeni vse to?« se je vprašal Pardaillan.

»Ko sem vas videla pri delu,« je nadaljevala Favsta, »zaman izkušaje pripraviti viteza do tega, da bi pobesil oči, sem takoj sklenila, da se pozanimam za vas in se z vami seznanim. Vse, kar opažam zdaj, ko stojite pred menoj, me potrjuje v mojih namenih.«

»Tedaj izvolite imeti z menoj namene? Kolika čast, gospa!...«

»Njegova visokost gospod vojvoda Guiški vas mora smrtno sovražiti,« je počasi izpregovorila Favsta.

Na novo preurejena ŠKOFOVA KLET

Pred škofijo šte. 1.

Točijo se pristna dalmatinska vina naravnost od vinogradnika kupljena, kakor tudi naravni kmečki dalmatinski tropinovec in druge vrste žganja. Gorki in mrzli prigrizki vedno na razpolago.

POSEBNOST: Vsak petek morske ribe. SPECIALITETA: Dalmatinski Prošek-vino.

Prevzemajo se naročila in dostavlja na dom v steklenicah od 5 do 10 litrov.

Za obilen obisk se priporoča

ŠKOFOVA KLET.

VELIKA RAZPRODAJA

vsakovrstnega mizarskega, strugarskega, sodarskega, kleparskega, ključavničarskega, kovaškega orodja in orodja za mehanike. Nadalje tehnične potrebščine kakor: razna tesnila, gumijevе plošče, gumijevе cevi, gonilni jermeni i. t. d. Osebito se pa opozarja cenj. interesente na veliko izbero **vožnih, krožnih** in drugih žag.

Blago se prodaja od danes naprej po znatno znižanih cenah, na drobno in v partijah.

Uprava konkurzne mase Odonu Koutnyja

Ljubljana, Aleksandrova cesta št. 7.

Prostovoljna dražba

2 kaset srebrnega jedinega orodja po 1 os. b in krasnega večerjanskega jedilnice se vrši

v četrtek dne 9. dec. t. l. ob 4. popoldne

na valvazorjevem trg. št. 7 II. o. o. nasproti križiške cerkve. Ogled od 2—6 stotam. 1237r

IVAN ZAKOTNIK

MESTNI TESARSKI MOJSTER

LJUBLJANA

DUNAJSKA C. 48

Telefon št. 379

Vsakovrstna tesarska dela, moderne lesene stavbe, osvežila za palače, hiše, vile, tovarne, cerkve in zvonike, stroji, razna tla, stopnice, lednice, paviljoni, verande, lesene og. aje i. t. d. Graha lesenih mostov, jecov in mlinov.

Parna žaga.

Tovarna furnirja.

Trgovino

manufakturno ali mešane stroke, že vpeljano na prometnem prostoru v mestu ali trgu

ozamem v najem.

Ponudbe na oglasni oddelek pod „Februar“.

Znižane cene in največje skladišče dvokoles, motorjev, otroških vozičkov, sivalnih strojev, vsa vrstnih nadomestnih delov, pnevmatike. Poseben oddelek za popolno popravilo majhnih in velikih dvokoles, otroških vozičkov, sivalnih strojev.

Prodaja na obroke. — Ceniki franco. „TRIBUNA“
F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozičkov Ljubljana Karlovka cesta 1

Kadar nujno rabite lepo po lastni želji črtano poslovno knjigo Vam najbolje postreže

A. Janežič

LJUBLJANA

— Florijanska ulica 14 —

Knjigoveznica in črtnica poslovnih knjig. 1201 IV

TAKO IZGLEDA originalno milo **PALMOLIVE**. Dobiva se povsod. Skladišče za vso državo FRANCUSKI MAGAZIN, O. jek. — Za Slovenijo RUK ARHAR, Ljubljana, Št. Vid II. nad Ljubljano.

J. Stjepušin

26 Slikar

Pogubo vsaki družini

prinasajo najlepšo doleznost. Kako se jih ubra niti zvesti z knjige.

Dr. Josip Tlačar

Bo boleznim

boleznim

Cena s poštnino vrt Din 1950

»arocila as ma) garno riskovno a drugo a obliam

1237r

1237r

1237r

Naznanjamo žalostno vest, da je umrla v soboto, 4. dec. 1926 slov. umetnica, slikarica

Ivana Kobilca

Svoji vseletni, verni odbornici ohranimo večni spomin.

Narodna galerija.

IVAN JAX in SIN LJUBLJANA

Poslovna cesta št. 1

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

1237r

Zahvala.

Ob prebitki izgubi našega sinčka

Janezka

izrekava tem polom iskreno zahvalo vsem, ki so na ta ali oni način z nami sočustvovali

Posebej pa se čutiva dolžna zahvaliti se vsem, ki so darovali nekrasne vence in cvetje ter vsem, ki so sodelovali našega edinega na poslednji poti Hvala Vam vsem.

Ljubljana, dne 4. dec. 1926.

Zalujoča France in Olga Praprotnik.

**Ženitve, dopisovanje ter oglasi strogo trgovskega
značaja, vsaka beseda Din 1.—,
Najmanjši znesek Din 10.—**

Nujna potovanja:
prevzame kamorkoli v
poslednji instanti.

Mesto hišnika
išče zakonski par z do-
lim otrokom. Dopolne na-
oddelku «Jutra» pod i-
«P. 57».

prosi primernega mesecnega event, bi šla v boljšo kot vzgojiteljica. Ponudila na oglašni oddelki "Ju pod Začetnica 18".

drž. trg. Nole želi slo
pri kariznemkoli podjetju
Na zahtevo položiti kav
Cenjene ponudbe pros
oglasni odderek «Jutra»
«Zaenajljv. 19». 3

Za brivca

Blagajničarka
sprejna. Išče mesta v ka-

Pouk
Cello pouk
ištěm po dobrem užití
Cenj. ponudbe na og

Osmošolec
bi poučeval mlajšegimna-
li učenca meščanske
iz matematike ali klasi-
čnega jezika, za kosilo. Pom-
ni na oglasni oddenek "Ju-
pod "Osmošolec".

Vijolino poučujete začetnike in take, ki že učili. Naslov v oglasnem oddelku pod »Tuji jeziki«.

Instrukcije
sprejme akademik. Pom
na oglasni oddenek «J
pod «Uspeh 210».

Strojepisje
Drž. konces. zasebno
1886. G. Petac, Ljublj
Valvazorjev trg 6 (nas
1911)

Akademik
instruktor posebno za
ne predmete, sprejme v
učevanja srednješolske
značko «Napredek» na
oddelek «Jutra».

Prodane

izvrtive — slike Ma
sretnikov, ikone, k
ve, pokrajinske, zgod
ske in tanrske slik
umetnem tisku in olju
ukvirjanje v trgovin
umetninami Braća J
Zagreb, Ilica 48. — Z
plašine oljave. 20

Železen štedilnik
napredaj na Poljanski

Autobus

lahak, liseden, z pnevmatik, poceni in udobnimi pogoji prevoza. Naslov v oglasnem oddelku: «Jutra».

Banjo za pranje

«Gartenzeitung»
In «Pflanzenzucht im
west», 18. vaxanib let
proda Ivan Brodnik,
št. 191.

naše pošta St. Vid
Ljubljano,

Naslov v oglasnem oddelku
«Jutra», 3626

lek «Jutra» pod «Kromp» 36

4 | nja Luka-Lauš, Bosna. | 339.

Ljubljana, Mostni trg 8

7.
7.
11

Jutra pod litro

Prej nego shranite Vaše letne obleke, plašče, kostume itd., dajte jih kemično čistiti in likati pri tvrdki

JOS. REICH

LJUBLJANA, Poljanski nasip 4-6.

Javna zahvala.

Podpisani smo imeli zavarovano našo krojaško delavnico pri našem domačem zavoju „Croatia“ v Zagrebu.

Nesreča je hotela, da je delavnica zgorela 10. novembra. Omenjena zavarovalnica pa nam je škodo takoj kulantno precejnila in izplačala za kar si ji najtopleje zahvaljujemo in jo priporočamo radi njene solidnosti in kulantnosti.

V Slavonski Požegi, dne 27. novembra 1926.

1. Požeška modna dvorana
VILI HELL I SINOV
Požega, Wilsonov trg.

12418

Lokal v Mariboru

iščem

v sredini mesta na prometnem kraju.

Ponudbe na podružnico „JUTRA“ v MARIBORU, Barvarska ul. 1 pod oznako „Lokal 36“. Eventuelno se sprejmejo prostori tudi v I. nadstropju.

Na mrtvaški oder so položili danes našo, dobro, skrbno soprogo, milo zlato mamco, babco, prababico, taščo in teto nepozabno

Ušulo Korče roj. Kopetzky

ki nas je strujena po dolgi muki zapustila danes ob 11 dop. v starosti 74 let.

Pogreb nepozabne in nadvse ljubljene bo v ponedeljek dne 6. t. m. ob 10. u. l. na cerkniško pokopališče.

Ohranite jo vsi, ki ste jo poznali v trajnem spominu.

Cerknica - Ljubljana - Inomost, 4. dec. 1926

Zaljubljeni rodbine Korče, Bergant, Markelj, 12424 Kopetzky in ostali sorodniki.

12422

Zalosti strli naznanjamo, da je naša nadvse nam ljuba sestra in teta, gospodična

Ivana Kobilca

previdene s sv. zakramenti nenadoma umrla.

Pogreb bo v ponedeljek dne 6. decembra ob pol 4 popoldne iz hiše zalosti Stara pot št. 2 na pokopališče k Sv. Kržu.

Ljubljana, dne 4. decembra 1926.

Marija Pinter Dr. Ivan Pinter Mira Pinter
sestra. nečak. nečakinja

12409

Potrni v neizmerni žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša dobra mamica, stara mamica, svakinja, teta in tašča, gospa

Marija Trdina roj. Urbanc

preminila sinoči ob 11. po dolgi, mučni bolezn, previdena s sv. zakramenti za umirajoče.

Pogreb se bo vršil v ponedeljek, dne 6. decembra ob dveh popoldne s Stare poti št. 2 na pokopališče k Sv. Kržu.

Maše zadušnice se bodo brale v več cerkvah.

V LJUBLJANI, 4. decembra 1926.

Fran Trdina, maj. rač. ravnatelj v pok., soprog. **Joža, Mara por. Vidic. Nina, Silva**, hčere. — **Ing. Ivan Vidic**, zet. — **Mitjuška**, vnuk

Mestni stavbenik PAVEL BREN

se je preselil v lastni dom v Crnomelj in se tem potom priporoča vsem stavbenim gospodarjem za nadaljno naklonjenost.

Načrti, troškovniki, cenitve, kakor tehnični nasveti in gradbena dela vseh vrst najsolidneje in najceneje izvršena.

12219

Avtomobilisti, pozor!
Za svoje ceste so neobhodno potrebni amortizerji Hartford (Stossdämpfer) dobavni po najnižji ceni pri tvrdki O. Žužek, Ljubljana Tavčarjeva ul. 11.

Elektrotehnik

radiospecialist išče primerno službo. Dopisi pod šifro „Radio sp.“ na oglasni oddelek „Jutra“ 1238

Pazljivo glejte na razvoj Vaših otrok!

Ne potrebujejo zdravil, da zrastejo močni, dovoljna so zdrava jedila in bogati elementi, kateri pospešujejo razvitek. Nenavadno hranljiva, prebavljiva asimilirajoča in bogata vitamini so

OVOMALTINE

naravna jedila, katera imajo v koncentrirani obliki hranilni del sladkobe, jajc, mleka in kakava nad vse se jih priporoča za izdrževanje otrok. Takoj po dojenju utrjuje vsakemu bolnemu organizmu, rekonvalescentu, ali bodi si kakor drugače slabemu, neprecenljivi izvor obnovljajoče energije. Ena skodelica OVOMALTINE s svojo hranljivostjo je vredna kakor 12 skodelic juhe, 7 skodelic kakava ali 3 jajc ter pri tem še veliko lažje prebavo.

Ovomaltine se dobi v vsaki apoteki in drogeriji po ceni: 218

100 gr 18.50 Din, 250 gr 36.25 Din,
500 gr 63.25 Din.

Zahtevajte poskusno pošiljatev, sklicujoč se na ta list, od

Dr. A. WANDER d. d. tovarna
farmaceutskih in dietetnih preparatov
ZAGREB, Jurjevska ul. 37

**Zahtevajte pravi
Trapistovski sir**

Pazite na zgornjo zaščitno znamko pravega **Trapistovskega sira**, ki se proizvaja že **50 let** samo v trapistovskem samostanu „Marija Zvezda“, Banja Luka, Bosna. Pri kupovanju trapistovskega sira zahtevajte vedno samo **Trapistovski sir „Marija Zvezda“ v Bosni**, ki je opremljen s gornjim zaščitnim žigom

Rojaki v Avstriji!

Rojaki v Avstriji!

Friedmannova sreča je kolosalna.

Skoro 6,000.000— dinarjev,

S 750.000— je mogoče zadeti na eno samo srečko.

Dobitki: S 500.000—, 250.000—, 100.000— v gotovini brez vsakega odbitka.

Najugodnejša loterija na svetu.

100.000 srečk — 50.000 dobitkov.

Polovica srečk zadene!

Polovica srečk zadene!

Božično žrebanje (I. razr.) 28. in 30. dec. 1926.

Cene srečkam:

1/8 srečke 1/4 srečke 1/2 srečke 1/1 srečka
S 4— (35 Din) S 8— (70 Din) S 16— (140 Din) S 32— (280 Din)

Naročite takoj!

Takoj po naročilu se odpošljejo originalne srečke z uradnim igralnim načrtom na Vaš naslov. Plaćljivo po prejemu srečk. Naročila v zaprti kuverti na naslov:

LUDWIG FRIEDMANN, Wien 1. Salzgröb 12/3.

Knjigovodja

s posolno trgovsko naobrazbo, absolvent kake trgovske šole z daljšo prakso v industrijskem podjetju, zanesljiv bilancist in dober korespondent v slovensčini, srbohrvaščini, nemščini in eventualno tudi v italijanščini se s 1. januarjem 1927 sprejme. 12316

Ponudbe je poslati na upravo tega lista pod šifro „Zanesljiv 1927“.

Zastopstvo in depot: **NARBERT Weiss** - drug, Zagreb. Sajnšte 51 Telefon 7 53 Brz. naslov: Nerbent

Preselitev!

Dovoljujem si tem potom cenj. občinstvu, kakor tudi mojim dosedanjim strankam naznaniti, da sem svojo damsko krojaško delavnico preselil iz Linhartove ulice

na **Slomškovo trg 3 (prej Borza dela)**

Izgostavljam svoja dela po najnovejši modi, ter se slav. občinstvu posebno z izdelovanjem francoskih in angleških del priporočam, opirajoč se na svojo dolgoletno prakso in znano solidno delo.

Priporočam se za obilen obisk in naklonjenost tudi mojim dosedanjim strankam ter blešim 12437

Z velespoštovanjem

IVAN SAPAC, damski krojaški atelje, MARIBOR.

NAZNANILO PRESELITVE!

Vljudno naznanjam cenj. občinstvu, da sem se preselila v svoj lastni atelje na **Tržaško cesto 11 II. nadst.** levo, ter se cenj. damam najtopleje priporočam.

MODNI ATELJE LINA KUCLAR,
Vegova ulica št. 8. 12428

PEUGEOT avtomobili

Vsi različni najnovejši modeli **1927 dospeli**, med temi tudi potniški 5/12 HP opremljeni z vsem komfortom modernih avtomobilov. Nabavna cena enaka, stroški obratovanja manjši od močnejšega motocikla. Promptno dobavni od tukajšnjega skladišča, glavnega zastopstva za SHS

O. ŽUŽEK, Ljubljana, Tavčarjeva ulica 11.

Pozor! Naznanilo. Pozor!

Slav. občinstvu vljudno javljam, da sem prevzel 1. decembra t. l. v **Mariboru, Grajski trg**, staro znano, dobro vpeljano

restavracijo „GRAJSKA KLET“

Toči bom prvovrstna domača kakor tudi različna tuja vina in „Union“ pivo. Gorka in mrzla jedila, raznovrstne morske ribe vsak čas na razpolago.

Kot večletni izkušeni kolodvorski restavrat, se bom potrudil svojim gostom postreči samo z izbranimi pijačami in prvovrstnimi jedili.

Za obilen obisk se priporočata 12433

Josip in Marija Maidič.

Zamenjam

Ilepo stanovanje v Mariboru.

za enako v Ljubljani. — Prijazne ponudbe pod naslov „Mariborsko stanovanje“ na upravo „Jutra“ v Ljubljani.

Kleparski mojster

več izdelovanja patentnih doz (Klemmdeckel-dosen) ter belopločevinaste embalaže se išče za takoj

Cenjene ponudbe na Zagreb, poštini predal št. 116.

12405